

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538)
สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร บัณฑิตยานนท์
อาจารย์ ดร.วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า

สนับสนุนโดย

ทุนวิจัยในกองทุนคณะครุศาสตร์

พ.ศ. 2544

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2555

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช ผู้ริเริ่มโครงการวิจัย การประเมินผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา ซึ่ง งานวิจัยดังกล่าวทำให้เกิดโครงการวิจัยและติดตามผลหลักสูตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอก ภาษาไทยนี้ขึ้น ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ สายใจ อินทร์ทรัพย์ รองศาสตราจารย์ ไชยสิริ ปราโมช ฌ อยุธยา รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร ม้าคนอง รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สร้อยสน สกลรักษ์ และอาจารย์ ดร. ปราณภา โหมดhirัญ ที่ได้ให้ความ ช่วยเหลือและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการปรับปรุงรายละเอียดในงานวิจัยให้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอบคุณครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย ที่ให้ความร่วมมือ ในการให้ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนโดยเงินกองทุนเพื่อการวิจัยในกองทุนคณะครุศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2544 คณะผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลพร บัณฑิตยานนท์

อาจารย์ ดร.วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า

คณะผู้วิจัย

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย
ปี 2555

การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย เพื่อสำรวจความคิดเห็นของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ปัญหาของหลักสูตร การนำความรู้ไปใช้ และคุณลักษณะของบัณฑิตที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร

ตัวอย่างประชากรเป็นบัณฑิตคณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยที่สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิตจำนวน 23 คน เป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2541 จำนวน 13 คน และปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิตสาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ คำนวณค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการประเมินและติดตามผลหลักสูตรได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 23 คน คือ บัณฑิตที่จบการศึกษาปี 2541 จำนวน 13 คน และบัณฑิตที่จบการศึกษาปี 2542 จำนวน 10 คน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยลำดับแรกคือ เน้นการเรียนการสอนให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่วนการจัดการจัดการเรียนการสอนเน้นความรู้วิชาชีพครูในด้านการวิเคราะห์แบบเรียนอยู่ในระดับน้อย

2. ด้านปัญหาของหลักสูตร หลักสูตรมีปัญหาในระดับน้อย ทั้งนี้ปัญหาด้านผู้สอนเกี่ยวกับการสอนด้วยบรรยายเพียงอย่างเดียวอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาด้านผู้สอนเกี่ยวกับการไม่มีการแนะนำรายวิชาและบอกข้อตกลงเบื้องต้นให้นักศึกษารับก่อนเริ่มการสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ด้านการนำความรู้ไปใช้

3.1 การนำเนื้อหาวิชาความรู้ภาษาไทยไปใช้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยลำดับแรกคือ ความรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนเนื้อหาวิชาที่นำไปใช้อยู่ในระดับน้อย คือ ความรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่น ความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์ และความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีมรดกและวรรณกรรมปัจจุบันในด้านประวัติผู้แต่ง

3.2 การนำทักษะวิชาภาษาไทยไปใช้อยู่ในระดับมากทุกทักษะ โดยทักษะที่มีการนำไปใช้มากที่สุดเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ส่วนทักษะวิชาภาษาไทยที่นำไปใช้อยู่ในระดับน้อย คือ ทักษะการพูดโต้วาที ทักษะการขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงปฏิพากย์ ทักษะการอ่านบทละคร ทักษะการเขียนบทละคร การเขียนโฆษณาจูงใจ ปลุกใจ การเขียนประกาศ และการเขียนจดหมาย ในขณะที่ทักษะการเขียนเรื่องสั้นมีการนำไปใช้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยลำดับแรก คือ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการทำวิจัยอยู่ในระดับน้อย

Abstract

Title The Evaluation and Follow up the Study Bachelor's Degree Curriculum in Education (B.E. 2538 Improved Curriculum), Secondary Thai Language Program
Year 2012

The Evaluation and Follow up of the Curriculum for Bachelor's Degree in Education (B.E. 2538 Improved Curriculum), Secondary Education, Thai Language Program is the survey of the opinions of the graduates of the Faculty of Education, Secondary Education, Thai Language Program about teaching and learning, the problems, knowledge utilization as well as qualifications of the graduates of the Program. The samples were 23 graduates of the Faculty of Education, Secondary Education, Thai Language Program, 13 of whom graduated in 1988 and 10 in 1999. The questionnaire was used as a tool for compiling data. The analysis of data was done through frequency distribution, percentage calculation, arithmetic mean calculation and standard deviation. The results were as follows: 1) Teaching and Learning of the Program: The teaching and learning was found to be highly proper as it encourages students to become self-motivated, effective, and academically knowledgeable teacher; however, the teaching and learning that focused on analyzing textbooks was minimal; 2) Problems of the Program: Seldom problematic areas were found including teachers using lecturing as the only teaching method as the most, whereas teachers not introducing the subjects or explaining preliminary agreements to the students prior to the start of the class as the least; 3) Over all of Thai Content Knowledge Utilization was at the very good level with not much use of knowledge concerning dialects, the royal language, and the biography of the classical and modern literature authors, while over all of Thai Language Skills Utilization was also at the very good level across all skills, listening, speaking, reading and writing respectively, with not much use of skills for debating, Thai classical and dialogue song singing, script reading, script writing, propaganda writing, announcement writing, letter writing, and short story writing; and 4) Qualifications of the graduates: Overall, the graduates were of high quality except for their ability of research.

Key-Words: Evaluation and Follow up / Bachelor's Degree Curriculum in Education
(B.E. 2538 Improved Curriculum)

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	1
ข้อตกลงเบื้องต้น	2
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	2
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
แนวคิด และหลักการประเมินหลักสูตร.....	4
เป้าหมายของการจัดการครูศึกษาและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย.....	7
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	8
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา	
วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย	19
การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น.....	19
การกำหนดประชากรและตัวอย่างประชากร.....	19
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	20
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	22
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร.....	25
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้	

จากการเรียนการสอนของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย.....	30
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย.....	36
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเนื้อหาวิชาและ ทักษะทางภาษาไทยไปใช้.....	45
ตอนที่ 5 ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่ได้จาก การเรียนตามหลักสูตร.....	61
ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่นๆ.....	64
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	66
สรุปผลการวิจัย.....	66
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	76
ภาคผนวก ก โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538).....	77
ภาคผนวก ข แบบสอบถามสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538).....	87

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตฉบับแรกจนถึงปัจจุบัน.....	12
2	โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษาตามหลักสูตรฉบับต่างๆ.....	14
3	โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่.....	14
4	จำนวนและร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามเพศ ประเภทวิชาเอกคู่ การได้งานทำหรือการศึกษาต่อ และระดับชั้นที่สอนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541	26
5	จำนวนและร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามเพศ ประเภทวิชาเอกคู่ การได้งานทำหรือการศึกษาต่อ และระดับชั้นที่สอนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542	19
6	จำนวนและร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามเพศ ประเภทวิชาเอกคู่ การได้งานทำหรือการศึกษาต่อ และระดับชั้นที่สอนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และ 2542	28
7	ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541.....	30
8	ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542	32
9	ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542	34
10	ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตรของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2541 ..	36
11	ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตรของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2542 ..	39
12	ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตรของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541และปีการศึกษา 2542	42

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะครุศาสตร์ได้ใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) มาเป็นเวลา 6 ปี มีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรนี้รุ่นแรกในปีการศึกษา 2541 จำนวน 290 คน ในจำนวนนี้เป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาสาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ 14 คน เท่านั้นไม่มีผู้เรียนแบบเอกเดี่ยวบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษารุ่นที่ 2 ในปีการศึกษา 2542 จำนวน 349 คน ในจำนวนนี้เป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาสาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ 11 คน เช่นกัน ไม่มีผู้เรียนแบบเอกเดี่ยว จากการที่หลักสูตรนี้ได้ใช้มาระยะเวลาหนึ่ง จึงควรมีการประเมินผลหลักสูตรและการเรียนการสอน รวมทั้งติดตามการประกอบอาชีพของบัณฑิตสาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ ผลการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และปรับความต้องการของประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ให้มีผลการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพที่สามารถตอบสนองความต้องการของประเทศต่อไป

การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) เพื่อให้เห็นภาพของผลจากการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) และได้ข้อมูลความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคม ที่มีต่อครูภาษาไทย ข้อมูลที่ได้จากการทำวิจัยนี้ นับเป็นฐานของการก้าวเข้าสู่การปรับเปลี่ยนหลักสูตรปริญญาบัณฑิตจาก 4 ปี เป็น 5 ปี เป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นรอยต่อของการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตในปี 2547 และปี 2551 ซึ่งนิสิตได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 2 ภาคการศึกษาต่อเนื่องกัน และได้เรียนวิชาเฉพาะเพิ่มเติมมากขึ้น เพื่อให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะที่เรียนในสาขาวิชาเอก และมีคุณสมบัติพร้อมสำหรับใบประกอบวิชาชีพครู

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ เกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2538)
3. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่เกี่ยวกับปัญหาของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

4. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่เกี่ยวกับการนำเนื้อหาวิชาและทักษะทางภาษาไทยไปใช้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542

ข้อตกลงเบื้องต้น

ตัวอย่างประชากร คือ ครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 ซึ่งสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตร การนำเนื้อหาวิชาและทักษะทางภาษาไทยไปใช้ คุณลักษณะของตนเองที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร ตลอดจนปัญหาจากการเรียนการสอนตามหลักสูตรซึ่งเป็นภาพรวมได้ ทั้งนี้เนื่องจากบัณฑิตครุศาสตร์ดังกล่าวนี้เป็นผลผลิตโดยตรงของหลักสูตร อีกทั้งระยะเวลาหลังจากที่สำเร็จการศึกษานั้นผ่านไปไม่นานจึงไม่มีปัญหาในการจดจำข้อมูล

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่

บัณฑิต หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ ในปีการศึกษา ๒๕๔๑ และปีการศึกษา ๒๕๔๒

การประเมินและติดตามผลครุศาสตรบัณฑิต หมายถึง การศึกษาสถานภาพ และความคิดเห็นบัณฑิตเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร การนำเนื้อหาวิชาและทักษะการใช้ภาษาไทยไปใช้ และคุณลักษณะของตนเองที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความคิดเห็นของบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนด้านวิชาการและวิชาชีพครูทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของหลักสูตร หมายถึง ความคิดเห็นของบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตร ในด้านเนื้อหาการจัดการเรียนการสอน ผู้สอน สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน และการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพและทางการศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเนื้อหาวิชาและทักษะการใช้ภาษาไทยไปใช้ หมายถึง ความคิดเห็นของบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ เกี่ยวกับประโยชน์ของการ

นำความรู้ในเนื้อหาวิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่และทักษะทางภาษาไทยซึ่งครอบคลุมทักษะทั้งสี่ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปใช้ในการศึกษาต่อและ/หรือการประกอบอาชีพ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของตนเองที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร หมายถึง ความคิดเห็นของบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ เกี่ยวกับคุณลักษณะของตนเองที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลจากงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย
2. ข้อมูลจากงานวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนส่งเสริมประกันคุณภาพทางการศึกษาของภาควิชามัธยมศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขา
มัธยมศึกษา วิชาเอก ภาษาไทยแบบเอกคู่ครั้งนี้ นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็น 4 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดและหลักการประเมินผลหลักสูตร

ตอนที่ 2 เป้าหมายของการจัดการครุศึกษาและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

ตอนที่ 3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดและหลักการประเมินผลหลักสูตร

สังัด อุทรานันท์ (2536: 16) ได้สรุปคานิยามของคำว่า หลักสูตร ที่นักปราชญ์ทางการศึกษา
ได้ให้ไว้ ดังนี้

1) หลักสูตร คือ สิ่งที่สร้างขึ้นในลักษณะของรายวิชาซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ได้จัด
เรียงลำดับความยากง่าย หรือเป็นขั้นเป็นตอนอย่างดีแล้ว

2) หลักสูตรประกอบด้วยประสบการณ์ทางการเรียน ซึ่งได้วางแผนไว้เป็นการล่วงหน้าเพื่อ
มุ่งหวังจะให้เด็กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ

3) หลักสูตรเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นสำหรับให้ประสบการณ์ทางการศึกษาแก่เด็กในโรงเรียน

4) หลักสูตรประกอบด้วยประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียนที่เขาได้ทำ ได้รับรู้และได้
ตอบสนองต่อการแนะแนวทางของโรงเรียน

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญกับการเรียนการสอน เพราะเป็น
สิ่งที่ชี้ให้เห็นแนวทางในการจัดประมวลประสบการณ์แก่ผู้เรียน และเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนรู้ว่า
จะต้องสอนไปในทางใด และจุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนคืออะไร นอกจากนี้ ยังทำให้
ผู้เรียนทราบล่วงหน้าว่าจะได้เรียนรู้อะไร และจะได้รับผลอย่างไร อย่างไรก็ตาม การที่จะทราบว่า
ผู้เรียนที่เรียนตามหลักสูตรนั้นๆ ได้รับผล หรือได้เรียนรู้เป็นไปตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนดไว้
หรือไม่ มากน้อยเพียงใด หลักสูตรนำไปใช้ได้ดีเพียงใด และผลที่ได้จากการใช้หลักสูตรเป็นอย่างไรจึง
จำเป็นต้องมีการประเมินหลักสูตร

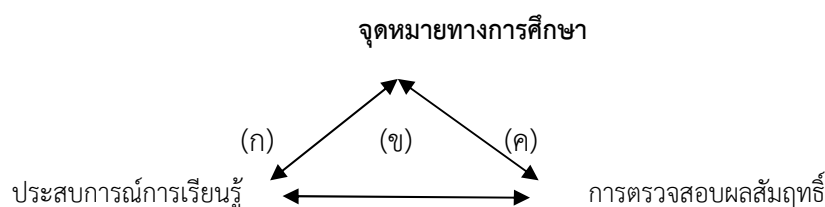
เมื่อพัฒนาหลักสูตรแล้ว และมีการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้ใช้หลักสูตรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
จำเป็นต้องประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสมกับความ
ต้องการและบริบทต่อไป

แนวคิดในการประเมินหลักสูตร

โดยทั่วไปวิธีการประเมินผลหลักสูตรที่เด่นๆ มีอยู่ 3 วิธี ซึ่งจำแนกโดยจุดเน้นในเรื่องต่อไปนี้

1. สัมฤทธิ์ผลที่คาดหวังไว้ (assessment of the desired outcomes)
2. การประเมินคุณความดี (assessment of merit)
3. การตัดสินใจ (decision-making)

วิธีที่ผู้วิจัยใช้ในการประเมินผลหลักสูตรฯ คือการประเมินโดยเน้นสัมฤทธิ์ผลที่คาดหวังไว้ซึ่งวิธีการนี้ที่เป็นที่รู้จักกันดีก็คือ รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler, 1971:อ้างถึงใน ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล: 2529) ซึ่งได้อธิบายกระบวนการของการพัฒนาหลักสูตรว่า จะต้องประกอบด้วยสามส่วนคือ จุดหมายทางการศึกษา ประสบการณ์การเรียนรู้ และการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ จากกระบวนการนี้ถือว่า การประเมินผล ได้แก่ การตรวจสอบว่าจุดหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้นั้นบรรลุผลหรือไม่ แนวความคิดของ ไทเลอร์ เขียนเป็นรูปภาพได้ ดังนี้

รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรของไทเลอร์

จากรูปภาพนี้ การประเมินผลก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างจุดหมายทางการศึกษากับ การตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ ซึ่งแสดงโดยลูกศร (ค) สำหรับ ไทเลอร์ แล้วถือว่า การประเมินผลหลักสูตรก็คือ การวัดผลสัมฤทธิ์โดยยึดจุดหมายที่ตั้งไว้เป็นหลักเท่านั้น ซึ่งถ้าพิจารณาถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสาม ที่แสดงด้วยลูกศรอีก 2 อัน (ก) และ (ข) แล้ว ก็ยังสามารถนำมาพิจารณาเพื่อเป็นประเด็นที่จะประเมินได้

วิธีการประเมินคุณความดี วิธีนี้ได้นิยามการประเมินผลว่าได้แก่ การตรวจสอบคุณความดีของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่กำหนดให้ ซึ่งมีได้เจาะจงเฉพาะเงื่อนไขของการประเมินผลหลักสูตรแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น การประเมินผลดังกล่าวจึงรวมการประเมินผลหลักสูตรอยู่ด้วย ซึ่งวิธีนี้ สกริบเวน และ สเตค เสนอแนะแนวทางการประเมินผลในรูปแบบใหม่ที่ยึดคุณความดีของสิ่งที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก

สกริบเวน ได้ผนวกคำถามที่ชัดเจนไว้หลายคำถามสำหรับการตรวจสอบปัญหา ซึ่งนักวัดผลมักจะนำไปเกี่ยวข้องหรือถามตนเอง ประโยชน์ของการประเมินผล มิได้อยู่ที่การสร้างและรวบรวมคำถาม แต่อยู่ที่ความสำคัญที่ให้กับเวลาในขณะที่ต้องใช้คำถามเหล่านี้ โดยเน้นคำถามเกี่ยวกับคุณความดีของโปรแกรม ระหว่างความก้าวหน้าของการพัฒนา หรือหลังจากที่กระบวนการพัฒนาโปรแกรมได้แล้วเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในกรณีแรก ผลของการประเมินผลให้รายละเอียดแก่ผู้พัฒนาโปรแกรม เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบเห็นในโปรแกรม เรียกว่าการประเมินผลระหว่างดำเนินงาน (formative evaluation)

ส่วนการประเมินที่กระทำเมื่อเสร็จสิ้น กระบวนการพัฒนาจะเป็นการสรุปความดีของโปรแกรม ซึ่งมีลักษณะที่เรียกว่า การประเมินเพื่อสรุปผล (Summative evaluation) ผลการประเมินในลักษณะดังกล่าว อาจจะช่วยทำให้ผู้ใช้โปรแกรมได้ตัดสินใจว่า เขาควรจะนำโปรแกรมไปใช้หรือไม่ หรือน่าจะนำไปใช้ภายใต้เงื่อนไขเช่นไร การประเมินผลในลักษณะเช่นนี้ทำให้ขาดหน้าที่การตรวจสอบระหว่างดำเนินงาน (formative function)

ส่วน สเตค (Stake, 1969) ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า ในฐานะที่เป็นนักประเมินผลนั้น ควรจะจัดทำบันทึกข้อมูลตลอดกระบวนการ เป็นต้นว่า ผู้แต่ง หรือครู หรือคณะกรรมการโรงเรียน ตั้งใจที่จะทำอะไร ในสภาวะแวดล้อมเช่นนั้นควรจะจัดอะไรได้บ้าง กิจกรรมร่วมระหว่างครูและผู้เรียน ความก้าวหน้าของนักเรียน ผลกระทบซึ่งแทรกเข้ามา และสำคัญที่สุดก็คือ จุดเด่นและจุดอ่อนที่พบเห็นจากบุคคลที่มีทัศนคติต่าง ๆ กัน

สเตค ได้เน้นการประเมินผลระหว่างดำเนินงาน (formative evaluation) เช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงต้องให้ความสนใจต่อทัศนคติต่าง ๆ ของบุคคลที่มีส่วนร่วมในการสร้างโปรแกรม

วิธีการยึดการตัดสินใจเป็นหลัก ลักษณะอีกอันหนึ่งที่แตกต่างออกไปได้ถูกนำมาเน้นและเสนอไว้ในคำจำกัดความของการประเมินผลที่ยึดการตัดสินใจเป็นหลัก โดยข้อตกลงเบื้องต้นที่สร้างรากฐานของคำจำกัดความนี้ก็คือ ความเชื่อที่ว่า การประเมินผลจะมีค่าก็แต่เพียงเมื่อผลลัพธ์มีผลต่อการกระทำในอนาคต อัลคิน (Alkin, 1970) ได้ให้คำจำกัดความของการประเมินผลว่า เป็นกระบวนการของการยืนยันการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้อง เป็นต้นว่า การเลือกข้อมูลที่เหมาะสมรวมทั้งการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะรายงานการสรุปข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้ตัดสินใจเลือกระหว่างข้อเลือกที่มีอยู่ ข้อคำถาม/ประเด็นการประเมินในเครื่องมือเป็นคำถามแบบ Question of Intrinsic Value โดยเน้นการสอบถามความเหมาะสมของหลักสูตรตามที่ระบุในวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตร สาระ และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรตามที่ได้ออกแบบไว้ (Ornstein and Hunkins, 2004 : 332-333) ซึ่งคำถามแนวนี้เหมาะกับการประเมินหลักสูตรที่มีความเฉพาะ ตามสาขาวิชา เนื่องจากข้อคำถามระบุรายละเอียดตามเนื้อหารายวิชา หรือประเด็นที่ออกแบบไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ สำหรับการนำไปประกอบอาชีพหรือใช้ต่อไปในอนาคต

การประเมินผลหลักสูตรให้คำตอบ 2 ประการ คือ 1) ผลของการใช้หลักสูตร 2) ข้อเสนอเพื่อปรับปรุงหลักสูตร (McNeil, 1982: 253) การประเมินผลหลักสูตรเป็นการระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตรก่อนที่จะใช้หลักสูตร และเป็นการระบุถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรหลังจากที่ได้หลักสูตรไปใช้แล้ว (Ornstein and Hunkins, 1993: 325) เมื่อพิจารณาตามช่วงเวลาการประเมินผลสามารถจำแนกการประเมินผลหลักสูตรได้ 2 ประเภท คือ

1. การประเมินผลระหว่างการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร (Formative Evaluation) การประเมินผลประเภทนี้เป็นการประเมินผลขณะที่ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร เน้นข้อมูลที่รวบรวมและนำไปใช้เพื่อการปรับปรุงหลักสูตรก่อนที่จะนำไปใช้จริง

2. การประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรแล้ว (Summative Evaluation) การประเมินผลหลักสูตรประเภทนี้เป็นการประเมินผลหลังจากที่ได้พัฒนาหลักสูตรแล้ว และมีการนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลในส่วนนี้เป็นการเน้นที่ประสิทธิภาพของหลักสูตร

อนึ่งงานวิจัยฉบับนี้ เป็นหนึ่งในชุดโครงการวิจัย “การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา” การพัฒนาเครื่องมือต่างๆ ดำเนินการโดยคณาจารย์สาขาวิชาต่างๆ ที่ร่วมวิจัย และนำเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นไปปรับรายละเอียดตามบริบทของแต่ละสาขาวิชา การนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือจึงเป็นภาพรวมเดียวกันทุกเล่มรายงานวิจัยของแต่ละสาขาวิชา

แนวคิดที่ใช้ในการประเมิน (Ornstein และ Hunkins, 2004: 335-336) โดยทั่วไปมักเน้นการประเมิน 3 ประเด็นหลัก คือ 1. การประเมินสาระของหลักสูตร เพื่อใช้ในการตัดสินใจว่าควรปรับสาระใด เพิ่ม ลด หรือพัฒนาสาระใด 2. การประเมินการเรียนการสอน เพื่อใช้ในการตัดสินใจว่าควรใช้วิธีใดจัดการเรียนการสอนและผู้เรียนควรใช้วิธีใด ในการเรียนรู้สาระต่างๆ 3. การประเมินประเด็นการบริหารหลักสูตร เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจว่าควรปรับปรุงการบริหารจัดการหลักสูตรส่วนใดบ้าง เพื่อแก้ไขปัญหาหรือปรับปรุงการบริหารจัดการให้บรรลุเป้าหมายตามที่ออกแบบไว้ ทั้งนี้งานวิจัยฉบับนี้ประเมินหลักสูตรทั้ง 3 ประเด็นหลักดังกล่าว

ตอนที่ 2 เป้าหมายของการจัดการครุศึกษาและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

ครุศึกษา เป็นคำที่ใช้เรียกการฝึกหัดครูซึ่งเป็นคำเก่า ที่มีลักษณะเฉพาะเน้นการฝึกฝนในทักษะและงานครูอย่างเต็มที่และเฉพาะด้าน ในส่วนของความหมาย การครุศึกษา หมายถึงการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาครู จากคำนิยามนี้สามารถขยายความให้กว้างขึ้นได้ว่า การครุศึกษา หมายถึงระบบและกระบวนการต่างๆ ทั้งในและนอกสถาบันครุศึกษา เพื่อสร้างและพัฒนาครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งหมด การครุศึกษามีความสำคัญในฐานะที่จะเป็นแหล่งสร้างส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานที่ดิงามทางสังคม (ไพฑูริย์ สีนลรัตน์, 2538: 1) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีปณิธานและวัตถุประสงค์ในการจัดการครุศึกษา คือ มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม กล่าวคือ มุ่งให้บัณฑิตมีความรอบรู้ในสรรพวิชา การ ในฐานะที่เป็นมนุษย์และในฐานะที่เป็นพลเมืองโลก มีความเป็นครู มีความสามารถสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ และการเรียนรู้แนวใหม่ มีความรู้ซึ่งในศาสตร์ที่จะสอนและศาสตร์ที่สร้างสรรค์การเรียนรู้ (สมุน อมรวิวัฒน์, 2542: 11)

การครุศึกษาจะเป็นไปในทิศทางใด ขึ้นอยู่กับเป้าหมาย แนวคิดและหลักการที่นำมาใช้ในการจัดการเป็นสำคัญ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2542: 35-36) กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานของการฝึกหัดครูไว้ 5 ประการ สรุปได้ ดังนี้

1. จุดหมายปลายทางของการฝึกหัดครู คือ เด็ก สถาบันฝึกหัดครูเป็นสถาบันที่ผลิตคนไปทำงานกับเด็ก โดยศึกษากระบวนการและวิธีการ ที่จะติดต่อสัมพันธ์ และสร้างสรรค์ให้เด็กได้เจริญเติบโตและก้าวหน้าให้มากที่สุด และให้ดีที่สุดเท่าที่จะดีได้

2. ธรรมชาติของอาชีพ คือ คนกับคน การฝึกหัดครูมีเด็กเป็นศูนย์กลาง ครูจะทำงานกับเด็กเป็นส่วนใหญ่ งานครูจึงเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน

3. การเป็นครูต้องใช้ความรู้และทักษะหลายอย่าง และใช้พร้อมๆ กันในขณะสอน ครูจะต้องผสมผสานความรู้ต่างๆ เช่น จิตวิทยาการศึกษา ปรัชญาการศึกษา การวัดและการประเมินผล รวมทั้งทักษะต่างๆ เช่น การตั้งคำถาม การสังเกตพฤติกรรม การสรุป ไปพร้อมๆ กัน

4. คนที่ทำการสอนได้ดีจะต้องเป็นตัวอย่งที่ดี ครูหรือนักเรียนฝึกหัดครูนั้น จะสอนตามที่ได้รับ การสอนมากกว่าการสอนตามที่ได้รับ การบอกเล่า

5. งานของครูหรือกิจกรรมในห้องเรียนเป็นของมีชีวิต ชีวิตครูเป็นชีวิตที่มีการพบกับสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ เช่น นักเรียนใหม่ หลักสูตรใหม่ ความรู้ใหม่ ครูจำเป็นต้องพร้อมกับสิ่งใหม่ และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อยู่เสมอ

สำหรับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 สรุปได้ 3 ประการ ดังนี้

1. การจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตรทุกระดับการศึกษาโดยให้ความสำคัญแก่ภาษาไทย และให้มีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทย

2. การส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกระดับรวมทั้งประชาชนทั่วไป มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมเพื่อการสื่อสาร เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาความคิดและองค์ความรู้และเพื่อธำรงรักษาวัฒนธรรมของชาติ

3. การก้าวทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการสมัยใหม่ที่เข้าใจและตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาของภาษาและของวัฒนธรรมไทย

ตอนที่ 3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

ในอดีตคณะครุศาสตร์ ได้มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาตรีใน 2 ลักษณะ คือ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี กับหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 2 ปี ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี ด้วยเหตุนี้การทบทวนเอกสารจึงจำกัดเฉพาะหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี ทั้งนี้คณะครุศาสตร์ได้เริ่มใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี เป็นครั้งแรก ในปีการศึกษา 2500 โดย

เป็นหลักสูตรระบบหน่วยกิต หลักสูตรแรกของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 145 หน่วยกิตเปิดสอน 2 แขนงวิชา คือ แขนงวิชาการสอนระดับประถมศึกษา และแขนงวิชาการสอนระดับมัธยมศึกษา โครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วย 4 หมวดวิชา คือ หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 54 หน่วยกิต หมวดวิชาครู 39 หน่วยกิต สำหรับแขนงวิชาประถมศึกษา และ 33 หน่วยกิต วิชาการ 15 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 7 และ 13 หน่วยกิต (ประวัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2459-2507 อ้างอิงในจรรยา กลางณรงค์, 2533: 105-106) หลังจากหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต 4 ปี พ.ศ.2500 คณะครุศาสตร์ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรเพื่อให้มีความเหมาะสมเป็นระยะ เช่น เพิ่มรายวิชา ลดรายวิชา ปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตร ปรับวัตถุประสงค์ และโครงสร้างของหลักสูตรหรือจำนวนหน่วยกิต ดังนี้

1. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2504
2. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2515
3. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2515 (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2519)
4. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2520)
5. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2525)
6. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2529)
7. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2531)
8. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538)
9. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543)

1. หลักสูตร 4 ปี ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2504

หลักสูตรฉบับนี้ปรับปรุงมาจากหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2500 แต่ยังคงโครงสร้างของหลักสูตรไว้เหมือนหลักสูตรฉบับ พ.ศ.2500 คือ ผลิตครูแขนงวิชาประถมศึกษา และแขนงวิชามัธยมศึกษา โครงสร้างหลักสูตรมี 4 หมวดวิชา ได้แก่ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาครู หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาเสรี มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 145 หน่วยกิต

2. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ.2515

หลักสูตรฉบับนี้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก คือ มีการปรับปรุงจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีการลดจำนวนหน่วยกิตรวมจาก 145 หน่วยกิต เป็น 135 หน่วยกิต มีการแบ่งโปรแกรมการศึกษา 27 โปรแกรม โดยแต่ละโปรแกรมจะประกอบด้วยรายวิชาซึ่งจัดเป็น 4 หมวดวิชาเช่นเดิม แต่ละหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาจะแตกต่างกันไปตามสาขา หรือโปรแกรมการศึกษา นอกจากนี้ ในวิชาเฉพาะของแต่ละโปรแกรมการศึกษาได้จัดรายวิชาไว้สำหรับนิสิตเรียนวิชาเอกเดี่ยว เอก-โท หรือ เอก-โทผสม

3. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2515 (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2519)

หลักสูตรฉบับนี้ได้ปรับปรุงจากหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2515 โดยยังคงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเดิมไว้ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรยังคงเท่ากับ 135 หน่วยกิต เป็นหลักสูตรโปรแกรมการศึกษา 27 โปรแกรมเช่นเดิม แต่มีการปรับจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชา ทั้ง 4 หมวด ส่วนรูปแบบของวิชาเฉพาะมีทั้งแบบเอกสายเดี่ยว เอก-โท และเอกรวมกับวิชาอื่นๆ ผสมกันตามความเหมาะสมของแต่ละโปรแกรมการศึกษา

4. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2520)

หลักสูตรฉบับนี้มีการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 และสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของโครงการการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมทั้งให้สอดคล้องกับหลักสูตรระดับโรงเรียนที่กำลังดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ หลักสูตรมีความเปลี่ยนแปลงไปจากหลักสูตรเดิมอย่างมาก คือ เปลี่ยนจากโปรแกรมการศึกษา 27 โปรแกรม เป็นหลักสูตรสาขาวิชาต่างๆ 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาการศึกษาปฐมวัย สาขาประถมศึกษา สาขามัธยมศึกษา สาขาการสอนวิชาเฉพาะ และสาขาการศึกษาอรรุพนัย และด้านการจัดวิชาเอกของสาขาต่างๆ เป็น 5 แบบ ได้แก่ 1.แบบเอกเดี่ยวในสาขาปฐมวัย และสาขาการศึกษาอรรุพนัย 2. แบบเอกสายเดี่ยว สาขาการสอนวิชาเฉพาะ 3. แบบเอกคู่ ในสาขามัธยมศึกษา เพื่อให้บัณฑิตสามารถสอนได้ 2 วิชาเป็นอย่างน้อยตามความถนัดและความสนใจ 4. แบบเอก-โท ในสาขาประถมศึกษา และ 5. แบบเอกผสม ในสาขาประถมศึกษาจากเดิมที่มีการจัดแบบวิชาเอก-วิชาโท การจัดวิชาเอกแบบผสมเพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการเป็นครูประจำชั้นที่สอนได้หลายวิชา

5. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2525)

หลักสูตรฉบับนี้มีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อสอดคล้องกับหลักสูตรระดับโรงเรียน พ.ศ. 2521 แต่ยังคงโครงสร้างของหลักสูตรไว้เหมือนเดิม คือ มี 5 สาขา 27 วิชาเอก จำนวนหน่วยกิตของทั้งหมวดวิชาทั้ง 4 หมวดวิชาเท่าเดิม เพียงปรับปรุงแก้ไขในรายละเอียดของหลักสูตรและรายวิชา และในการระบุเรื่องการเป็นแหล่งค้นคว้าวิจัยไว้เพิ่มเติมในวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

6. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2529)

หลักสูตรฉบับนี้มีการปรับปรุงแก้ไขโดยมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของหลักสูตรและสาขาวิชา โดยเพิ่มจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร จาก 135 หน่วยกิตเป็น 145 หน่วยกิต แต่ยังคงหมวดวิชาไว้เป็น 4 หมวดวิชาเหมือนเดิม มีการปรับเปลี่ยนสาขาวิชาจาก 5 สาขาเป็น 6 สาขา โดยเพิ่มสาขาบุคลากรทางการศึกษาขึ้นอีก 1 สาขา และปรับเปลี่ยนชื่อสาขาวิชาจากสาขาวิชาการศึกษาอรรุพนัย เป็นสาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน มีการจัดรูปแบบการจัดวิชาเอกเหลือเพียง 3 แบบ คือแบบที่ 1 แบบเอกเดี่ยว สำหรับสาขาการศึกษานอกระบบ แบบที่ 2 แบบเอกคู่ สำหรับสาขามัธยมศึกษา และแบบที่ 3 แบบเอกสายเดี่ยว สำหรับสาขาการสอนวิชาเฉพาะ สาขาการศึกษาปฐมวัย สาขาประถมศึกษา และสาขาบุคลากรทางการศึกษา นอกจากนี้ยังมีการปิดวิชาเอกบริการ

สื่อการศึกษา แล้วเพิ่มวิชาเอกคอมพิวเตอร์การศึกษา และวิชาเอกสถิติและการประเมินทางการศึกษา สำหรับสาขามัธยมศึกษา

7. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2531)

หลักสูตรฉบับนี้มีโครงสร้างเหมือนหลักสูตรฉบับ พ.ศ. 2529 คือ มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 145 หน่วยกิต มีหมวดวิชา 4 หมวดวิชา ได้แก่ หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาครู หมวดวิชาเอกและหมวดวิชาเลือกเสรี และจัดหมวดวิชาเอก 3 แบบ คือ แบบเอกเดี่ยว แบบเอกคู่ และแบบเอกสายเดี่ยว แต่มีการปรับปรุงหลักสูตรโดยปิดสาขาบุคลากรทางการศึกษา โดยปรับย้ายด้านจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนวและเทคโนโลยีทางการศึกษามาอยู่ในสาขามัธยมศึกษา จึงทำให้จำนวนสาขาวิชาลดลงเหลือ 5 สาขา คือ สาขาการศึกษาปฐมวัย สาขาประถมศึกษา สาขามัธยมศึกษา สาขาการสอนวิชาเฉพาะ และสาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน

8. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538)

หลักสูตรฉบับนี้มีการปรับตามความเปลี่ยนแปลงของสังคมเพื่อให้ความเข้มข้นเชิงวิชาการ และวิชาชีพมากขึ้นภายใต้กรอบเดิมที่เป็นอยู่ คือ มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 145 หน่วยกิต มีสาขาวิชาคงเดิม คือ 5 สาขาวิชา มีส่วนที่แตกต่างไปจากหลักสูตรเดิม 4 ด้าน คือ ด้านการปรับลดจำนวนหมวดวิชาของหลักสูตรจากเดิมที่มีการแบ่ง 4 หมวดวิชา เป็น 3 หมวดวิชา โดยรวมหมวดวิชาครูและหมวดวิชาเอกไว้ด้วยกันเป็นหมวดใหญ่ เรียกว่า หมวดวิชาเฉพาะ ด้านการปรับวัตถุประสงค์ ทำให้มีการปรับรายวิชาในหมวดวิชาต่างๆ เช่น ปรับวิชาพื้นฐานการศึกษาเป็นวิชาการศึกษากับสังคม ปรับวิชาประสบการณ์วิชาชีพเป็นวิชาพื้นฐานการศึกษา เพิ่มวิชาบังคับ คือ วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคอมพิวเตอร์ และด้านการลดจำนวนหมวดวิชาเอกจาก 3 แบบ เป็น 2 แบบ คือ แบบเอกเดี่ยว ในสาขาการศึกษาปฐมวัย สาขาประถมศึกษา สาขามัธยมศึกษา และสาขาการสอนวิชาเฉพาะ ซึ่งเรียนวิชาเอก 1 วิชาเอก จำนวน 60 หน่วยกิต และแบบเอกคู่ ในสาขามัธยมศึกษา และสาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งเรียนวิชาเอก 2 วิชาเอกๆ ละ 34 หน่วยกิต ทั้งนี้กำหนดให้บัณฑิตสาขาวิชานอกระบบทุกคนเรียนวิชานอกระบบแบบเอกคู่

9. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543)

หลักสูตรฉบับนี้มีการปรับปรุงมาจากหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) มีการปรับปรุงแก้ไขสาระสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อมุ่งความเป็นเลิศในการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการสร้างสรรค์การเรียนรู้แนวใหม่ของปัจเจกบุคคลให้มีความเรื่องปัญญา และคุณธรรม และมีความสามารถในการสร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาที่ยั่งยืน หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543) มีโครงสร้างหลักสูตรเปลี่ยนแปลงไปจากหลักสูตรเดิม 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการปรับเพิ่มจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรจาก 145 หน่วยกิต เป็น 150 หน่วยกิต ด้านการปรับเพิ่มสาขาวิชาจาก 5 สาขาวิชาเป็น 7 สาขาวิชา ได้แก่ สาขา

การศึกษาปฐมวัย สาขาประถมศึกษา สาขามัธยมศึกษา สาขาธุรกิจศึกษา สาขาศิลปศึกษา สาขา
 การศึกษานอกระบบโรงเรียน และสาขาดนตรีศึกษา ด้านการปรับเพิ่มวิชาเอกในหมวดวิชาเฉพาะเป็น
 วิชาเอกคู่และวิชาเอกเดี่ยว และแบ่งหมวดวิชาเลือกเสรี เป็นวิชาเอกเดี่ยวและวิชาเอกคู่ ด้านการปรับ
 การจัดหมวดวิชาเอก จัดแบบเอกเดี่ยว ในสาขาการศึกษาปฐมวัย สาขาประถมศึกษา สาขา
 มัธยมศึกษา สาขาธุรกิจศึกษา สาขาศิลปศึกษา และดนตรีศึกษา ซึ่งเรียนวิชาเอก 1 วิชาเอก จำนวน
 60 หน่วยกิต จัดแบบเอกคู่ ในสาขามัธยมศึกษา และสาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งเรียน
 วิชาเอก 2 วิชาเอกๆ ละ 34 หน่วยกิต

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงฉบับปัจจุบัน มีโครงสร้างหลักสูตรสรุปได้
 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตฉบับแรกจนถึงปัจจุบัน

หลักสูตร	วิชาการศึกษาทั่วไป	วิชาครู	วิชาเฉพาะ		เลือกเสรี	รวม
			วิชาเอก	วิชาโท		
พ.ศ.2500	54	53	30	15	3-13	145
พ.ศ.2504	58	33-39	30	15	3,9	145
พ.ศ.2515	40-50	27-42	26-60	12-24	1-5	135
พ.ศ.2519	34-44	30-54	26-60	14-24	0-15	135
พ.ศ.2520	40	35-60	30-50	15	5	135
พ.ศ.2525	35-40	35-60	30-50	-	5	135
พ.ศ.2529	35	37-72	34-68	-	3-10	145
พ.ศ.2531	35	37-72	34-68	-	3-10	145
พ.ศ.2538	34	38-41	60-68	-	5-10	145
พ.ศ.2543	39	41	60-64	-	6-10	150

หลักสูตรฉบับก่อนๆ จนถึงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2543)

1. จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาครูมีความแตกต่างกันไปตามความแตกต่างของสาขาวิชา
 กล่าวคือ สาขาวิชาปฐมวัย ประถมศึกษา และการศึกษาอกระบบโรงเรียน มีจำนวนหน่วยกิตใน
 หมวดวิชานี้สูงกว่าสาขาวิชาอื่นๆ เช่น หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ.2529) และ
 สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีจำนวนหน่วยกิตสูงถึง 72 หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะในแต่ละหลักสูตรมีลักษณะการจัดกลุ่มวิชาเอกแตกต่างกัน เช่น หลักสูตร
 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2520) มีการจัดแบบเอกเดี่ยวสำหรับสาขา
 การศึกษาปฐมวัย สาขาการสอนวิชาเฉพาะ และสาขาการศึกษาอรูปนัย แบบเอกผสม สำหรับสาขา
 ประถมศึกษาแบบเอกคู่ สำหรับสาขามัธยมศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.
 2543) มีการจัดวิชาเอกแบบเอกเดี่ยวสำหรับทุกสาขาวิชา และแบบเอกคู่สำหรับสาขาวิชามัธยมศึกษา
 และสาขาวิชาการศึกษาอกระบบโรงเรียน ในหลักสูตรฉบับแรกๆ หมวดวิชาเฉพาะแบ่งออกเป็น

วิชาเอกและวิชาโท ตั้งแต่หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงแก้ไขพ.ศ. 2531) เป็นต้นมา ได้มีการปรับเปลี่ยนให้มีเฉพาะวิชาเอก อย่างไรก็ตามหน่วยกิตในหมวดวิชานี้ของหลักสูตรฉบับต่างๆ มีความใกล้เคียงกัน คือ ประมาณ 45-68 หน่วยกิต

หมวดวิชาเลือกเสรีมีจำนวนหน่วยกิตต่างๆ กัน ในแต่ละสาขาวิชาและแต่ละหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อให้จำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรเท่ากันทุกสาขาวิชา

โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชามัธยมศึกษา

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชามัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อผลิตครูระดับมัธยมศึกษาให้สามารถสอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งตอนต้นและตอนปลายในวิชาต่างๆ หนึ่งหรือสองวิชา ซึ่งได้แก่ วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์กายภาพ-ชีวภาพ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา ธุรกิจ รวมทั้งอาจทำหน้าที่บุคลากรทางการศึกษา เช่น ทำหน้าที่เป็นครูแนะแนว ครูวัดผล เป็นต้น (จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช, 2545: 20)

โครงสร้างของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา ฉบับแรกจนถึงหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2531) ประกอบด้วย 4 หมวด คือ 1) หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 2) หมวดวิชาครู 3) หมวดวิชาเฉพาะ และ 4) หมวดวิชาเลือกเสรี ส่วนหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543) ได้ปรับหมวดวิชาจาก 4 หมวดวิชาเป็น 3 หมวดวิชา คือ 1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2) หมวดวิชาเฉพาะ ได้แก่ วิชาครู และวิชาเอก และ 3) หมวดวิชาเลือกเสรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษาฉบับแรกๆ มีจำนวนหน่วยกิตวิชาการศึกษาทั่วไปสูง กล่าวคือ มีจำนวนหน่วยกิตอยู่ในช่วง 40-58 หน่วยกิต วิชาเฉพาะจัดเป็นวิชาเอกคู่กับวิชาโท เพื่อให้บัณฑิตสอนได้ดีใน 1 วิชา และมีวิชารองที่สอนได้ดีอีก 1 วิชา หลักสูตรต่อมา คือ หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2515 และหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2515 (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2519) ซึ่งเป็นหลักสูตรโปรแกรม ได้เพิ่มวิชาเอกเดี่ยวในหมวดวิชาเฉพาะ ดังนั้นหมวดวิชาเฉพาะวิชาเอกประกอบด้วยวิชาเอกคู่กับวิชาโท และวิชาเอกเดี่ยว

ตั้งแต่หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2520) เป็นต้นมา ได้มีการลดจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปลง กล่าวคือ มีจำนวนหน่วยกิตอยู่ในช่วง 34-39 หน่วยกิต สำหรับหมวดวิชาเฉพาะ วิชาเอกนั้นได้มีการปรับหมวดวิชาเฉพาะเป็นวิชาเอกคู่เพื่อให้บัณฑิตสามารถสอนได้ 2 วิชาในหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2520) หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2525) และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2531) ส่วนหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) และหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543) มีการจัดการหมวดวิชาเฉพาะวิชาเอกเป็นแบบเอกคู่และเอกเดี่ยว โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษาตามหลักสูตรฉบับต่างๆ ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษาตามหลักสูตรฉบับต่างๆ

หลักสูตร	วิชาการศึกษาทั่วไป	วิชาครู	วิชาเฉพาะ			เลือกเสรี	รวม
			วิชาเอกและ โท	เอกคู่	เอกเดี่ยว		
พ.ศ.2504	58	33	30,15	-	-	9	145
พ.ศ.2515	40	30	36,24	-	50	5-15	135
พ.ศ.2519	40-44	30-35	36,24	-	50-66	1-15	135
พ.ศ.2520	35	35	-	30,30	-	5	135
พ.ศ.2525	35	35	-	30,30	-	5	135
พ.ศ.2529	35	39	-	34,34	-	3	145
พ.ศ.2531	35	37	-	34,34	-	5	145
พ.ศ.2538	34	38-41	-	34,34	60	5,10	145
พ.ศ.2543	39	41	-	32	60	6-10	150

**หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขาวิชามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย
แบบเอกคู่**

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขาวิชามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ มีหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 145 หน่วยกิต แบ่งเป็นวิชาเอกภาษาไทยแบบเอกเดี่ยวและเอกคู่ วิชาเอกทั้ง 2 แบบ ประกอบด้วย 3 หมวดวิชา คือ 1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 34 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาบังคับร่วม 16 หน่วยกิต และรายวิชาเลือก 18 หน่วยกิต 2) หมวดวิชาเฉพาะได้แก่ วิชาครู 41 หน่วยกิต สำหรับเอกเดี่ยว และ 38 หน่วยกิต สำหรับเอกคู่ และวิชาเอกคู่ และวิชาเอก 60 หน่วยกิต สำหรับเอกเดี่ยวและ 34, 34 หน่วยกิต สำหรับเอกคู่ 3) หมวดวิชาเลือกเสรี 5 หน่วยกิต สำหรับเอกคู่ และ 10 หน่วยกิต สำหรับเอกเดี่ยว

โครงสร้างของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขาวิชามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขาวิชามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่

สาขาวิชา มัธยมศึกษา	จำนวนหน่วยกิต					รวมตลอด หลักสูตร
	วิชาศึกษาทั่วไป		วิชาเฉพาะ		วิชาเลือกเสรี	
	วิชาบังคับ รวม	วิชาเลือก	วิชาครู	วิชาเอก		
เอกคู่	16	18	38	34,34	5	145
เอกเดี่ยว	16	18	41	60	10	145

นิสิตที่เลือกเรียนวิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ต้องเรียนรายวิชาบังคับ 31 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ รวม 13 รายวิชา ซึ่งเนื้อหาในรายวิชาบังคับต่างๆ ที่เรียนจะเกี่ยวกับลักษณะภาษาไทย ภาษาศาสตร์ วรรณคดี และวรรณกรรมไทย คติชนวิทยา หนังสือเรียนภาษาไทย และศิลปะในการอ่าน การเขียน การพูด เป็นต้น นอกจากนี้ นิสิตต้องเลือกเรียนในรายวิชาเลือกอีก 3 หน่วยกิต โดยเลือกจากรายวิชาที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ 5 รายวิชา ซึ่งเนื้อหาในรายวิชาเลือกเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรมไทย ลักษณะภาษาไทย

นิสิตที่เลือกเรียนวิชาเอกภาษาไทยแบบเอกเดี่ยวต้องเรียนรายวิชา 51 หน่วยกิต รายวิชาที่นิสิตต้องเรียนนี้จะมีระดับความเข้มข้นและลึกซึ้งมากกว่ารายวิชาในแบบเอกคู่ คือ ประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ รวม 20 วิชา ซึ่งเนื้อหาบางส่วนจะเหมือนกับเนื้อหาที่นิสิตที่เรียนแบบเอกคู่เรียน คือ มีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะภาษาไทย ภาษาศาสตร์ วรรณคดีและวรรณกรรมไทย คติชนวิทยา หนังสือเรียนภาษาไทย และศิลปะในการอ่าน การเขียน การพูด เป็นต้น แต่รายวิชาที่เพิ่มขึ้นอีก 7 รายวิชานั้น จะทำให้นิสิตมีความรู้มากขึ้นในวรรณคดีและวรรณกรรมประเภทต่างๆ และของบุคคลต่างๆ และภาษาที่สัมพันธ์กับภาษาไทย เช่น ภาษาบาลีและสันสกฤต และภาษาเขมร เป็นต้น นอกจากนี้รายวิชาบังคับที่นิสิตเอกภาษาไทยแบบเอกเดี่ยวทุกคนต้องเรียนแล้วนิสิตยังต้องเลือกเรียนรายวิชาเลือกอีก 9 หน่วยกิต โดยเลือกเรียนจากรายวิชาที่หลักสูตรที่กำหนดไว้ 16 รายวิชา ซึ่งเนื้อหาในรายวิชาเลือกจะเกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรมไทยประเภทต่างๆ ศิลปะการเขียน การพูด การแต่งคำประพันธ์ ภาษาสื่อสารมวลชน สำนวนภาษาไทย ภาษาไทยถิ่น การสัมมนาเรื่องภาษาและวรรณคดีไทย เป็นต้น

ในปีการศึกษา 2541 และ 2542 ที่ผ่านมา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย ผลิตบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้จำนวน 23 คน บัณฑิตทั้ง 2 รุ่น เลือกศึกษาวิชาเอกภาษาไทยเฉพาะแบบเอกคู่เท่านั้น ได้แก่ วิชาเอกภาษาไทยคู่กับวิชาอื่นๆ เช่น จิตวิทยา เทคโนโลยีการศึกษา คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต การประเมินและติดตามผลการนำความรู้จากหลักสูตรไปใช้ ที่รวบรวมได้กล่าวโดยสรุป ดังนี้

คณะกรรมการวางแผนทางและประสานงานการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2519 อ้างถึงใน จันทรเพ็ญ เชื้อพานิช, 2545: 21-22) ได้วิจัยเพื่อวิเคราะห์หลักสูตรครุศึกษา และสำรวจความคิดเห็นของผู้ผลิตและผู้ใช้ครูเพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตฉบับ พ.ศ. 2515 มีข้อค้นพบของการวิจัยสรุปได้ว่า สัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาต่างๆ สรุปโดยใช้จุดกึ่งกลางของพิสัยได้ดังนี้

หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	22.5%
หมวดวิชาครู	28.5%
หมวดวิชาเฉพาะ	
เอกสายเดี่ยว	43.5%
เอก+โท	41.0%
หมวดวิชาเลือกเสรี	8.5%

ผู้บริหารโรงเรียนมีความต้องการใช้ครูในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายมีความแตกต่างกัน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนต้องการครูที่สอนได้หลายวิชา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การใช้ครูมีความเฉพาะมากขึ้น ต้องการครูที่เชี่ยวชาญเฉพาะวิชาใดวิชาหนึ่ง โรงเรียนจำนวนมากต้องการครูที่สอนได้อย่างน้อย 2 วิชา ซึ่งจะทำให้สะดวกในการจัดครูเข้าสอน โดยเฉพาะการสอนแทนครูที่ขาดในบางหมวดวิชา จากข้อค้นพบนี้ทำให้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2515 (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2520) สาขาวิชามัธยมศึกษาามีวิชาเฉพาะแบบเอกคู่ มีจำนวนหน่วยกิต เอกละ 30 หน่วยกิต รวม 60 หน่วยกิต

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ และคณะ (2534) ได้วิจัยติดตามผลการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2531 โดยรวบรวมข้อมูลจากคณาจารย์คณะครุศาสตร์จำนวน 241 คน และนิสิตชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2532 จำนวน 200 คน มีข้อค้นพบสรุปได้ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มอาจารย์และนิสิต มีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนสามารถสร้างให้นิสิตมีลักษณะนิสัย โดยมีส่วนร่วมในระดับดีมาก

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยอาจารย์มีความคิดเห็นว่าได้จัดการเรียนการสอนและวัดและประเมินผลให้กับนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นิสิตมีความคิดเห็นได้ว่า อาจารย์ได้จัดการเรียนการสอนและวัดและประเมินผลให้กับนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มอาจารย์และนิสิตมีความคิดเห็นว่าการบริหารและการบริการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการปรับปรุงในอนาคตนั้น กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นได้ว่า ควรจัดจำนวนหนังสือ วารสาร และเอกสารต่างๆ ในห้องสมุดให้ทันสมัย และเพียงพอ ควรจัดกิจกรรมวิชาการ เพื่อเสริมความรู้ให้นิสิต ตลอดจนการจัดสื่อการสอนให้พอเพียง และทันสมัย

4. ด้านโครงสร้างและรายวิชาตามหลักสูตร ได้แก่ หมวดวิชาครูวิชาเอกเฉพาะวิชากลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์มีความเห็นได้ว่า หลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิตพอดี ส่วนเนื้อหาควรปรับปรุงให้ทันสมัย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตครึ่งหนึ่งคิดว่าหลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป นิสิตอีกครึ่งคิดว่าจำนวนหน่วยกิตมีความพอดี และควรปรับปรุงรายวิชาที่มีความซ้ำซ้อนกัน

5. ด้านลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าลักษณะบัณฑิตควรเน้นด้านความรู้และคุณธรรม

ถนนอมวงศ์ ฤกษ์เพ็ชร และคณะ (2536) ได้ศึกษาติดตามผลการดำเนินงานทำของบัณฑิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2532 และ 2534 โดยศึกษาข้อมูลจากบัณฑิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2532 จำนวน 339 คน และปีการศึกษา 2534 จำนวน 280 คน รวม 619 คน ได้ข้อค้นพบ คือบัณฑิตทั้ง 2 ปีการศึกษา จำนวนร้อยละ 65.02 และ 63.50 ตามลำดับ มีงานทำโดยได้งานภาคเอกชน ซึ่งไม่ใช่อาชีพครูถึงร้อยละ 53.90 และ 43.80 ตามลำดับ บัณฑิตทั้ง 2 ปีการศึกษา จำนวนร้อยละ 28.60 และ 36.50 ตามลำดับ ได้รับค่าจ้างสูงกว่าวุฒิ บัณฑิตทั้ง 2 ปีการศึกษา จำนวนร้อยละ 54.80 และ 69.90 ตามลำดับ มีความพึงพอใจในงานที่ทำ บัณฑิตส่วนใหญ่คือร้อยละ 40.50 และ 66.50 ตามลำดับ สมัครงานด้วยตนเอง วิชาที่เรียนซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เรียงลำดับจากจำนวนผู้ตอบสูงสุดลงมา 3 ลำดับ สำหรับบัณฑิตปีการศึกษา 2532 คือ วิชาจิตวิทยา วิชาเอก และวิชาประสบการณ์วิชาชีพ สำหรับบัณฑิตปีการศึกษา 2534 คือ วิชาเอก วิชาประสบการณ์วิชาชีพ และวิชาจิตวิทยา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2537) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานทำของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2537 ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับการนำความรู้จากหลักสูตรไปใช้ สรุปได้ดังนี้ วิชาที่บัณฑิตนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานมากที่สุด คือ วิชาจิตวิทยาและบัณฑิตร้อยละ 33.30 ต้องการให้ความครุศาสตร์ เปิดสอนสาขาคอมพิวเตอร์ อย่างไรก็ตาม การที่บัณฑิตจำนวนมากตอบว่าวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์สูงสุดคือวิชาจิตวิทยานั้น อาจเป็นเพราะบัณฑิตส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการสอน และงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาเอก หรือวิชาครู หรือวิชาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

อุทุมพร จามรมาน และอวยพร เรื่องตระกูล (2541) ได้วิเคราะห์หลักสูตรของคณะครุศาสตร์ระดับปริญญาตรี โทและเอก ข้อค้นพบที่เกี่ยวข้องเฉพาะหลักสูตรระดับปริญญาตรี (พ.ศ. 2538) คือหลักสูตรมีองค์ประกอบสอดคล้องกับปณิธานและวัตถุประสงค์ของคณะครุศาสตร์ และเป็นไปตามข้อกำหนดของทบวงมหาวิทยาลัย มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมอยู่บ้าง มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เทคโนโลยี และคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของสังคมในอนาคต และผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี (พ.ศ.2538) มีโครงสร้างและองค์ประกอบดีแล้ว แต่มีสิ่งที่ควรปรับปรุงเล็กน้อย คือ จำนวนหน่วยกิต จาก 145 ให้เหลือ 140 เพื่อให้เกิดความคล่องตัว เนื้อหาที่จำเป็น เช่น ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ ธรรมวิทยานี้มีในหลักสูตรดีแล้ว

จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช (2545) ได้ประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นผลผลิตของหลักสูตรรุ่นที่ 2 ซึ่งสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2542 จำนวน 154 คน ได้ข้อค้นพบในด้านต่างๆ คือ ด้านความเหมาะสมของหลักสูตร พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมในด้านโครงสร้างของหลักสูตร จำนวน

หน่วยกิตรวมของหลักสูตรและของหมวดวิชาต่างๆ มีความเหมาะสม ส่วนที่ต้องปรับปรุง คือ หลักสูตรควรกำหนดหน่วยกิตของวิชาเลือกเสรีเพิ่มมากขึ้น ควรเน้นภาคปฏิบัติมากขึ้น โดยเฉพาะใน หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ในขณะที่การเน้นภาคปฏิบัติภาคทฤษฎีเหมาะสมแล้ว ด้านกิจกรรม การเรียนการสอนและประสบการณ์ที่จัดให้นิสิตมีความเหมาะสม นิสิตได้รับการพัฒนาคุณลักษณะ ต่างๆ ได้อย่างครบถ้วน รวมทั้งมีความเหมาะสมในด้านการดำเนินงานของคณะครุศาสตร์ที่ส่งเสริม วิชาการให้นิสิต ในการติดตามผลผลิตของหลักสูตรไม่พบว่าบัณฑิตว่างงาน บัณฑิตวิชาเอก วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการศึกษา บัณฑิตกลุ่มศิลปศาสตร์ศึกษาต่อ และประกอบอาชีพในปริมาณใกล้เคียงกัน ในขณะที่บัณฑิตวิชาเอกภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอื่นที่ไม่เกี่ยวกับอาชีพครู ด้านการนำความรู้ไปใช้พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ไม่มี ปัญหาในการนำความรู้ไปศึกษาต่อ แต่มีปัญหาในการนำความรู้วิชาเอกไปประกอบอาชีพ

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ ผู้วิจัยได้ดำเนินงานวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
2. การกำหนดประชากรและตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และแนวทางในการจัดการเรียนการสอน
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาตามหลักสูตร ที่นิสิตวิชาเอกภาษาไทยสาขามัธยมศึกษาต้องเรียน
3. ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร วารสาร และรายงานวิจัยต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

การกำหนดประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) ตัวอย่างประชากรเป็นผู้สำเร็จการศึกษาสาขามัธยมศึกษาวิชาเอกภาษาไทย หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) ที่สำเร็จเป็นรุ่นแรกและรุ่นที่สองเป็นแบบเอกคู่เท่านั้น รวม 2 รุ่น จำนวน 25 คน ซึ่งบัณฑิตวิชาเอกภาษาไทยดังกล่าวนี้ได้ออกไปประกอบอาชีพและหรือศึกษาต่อในช่วงระยะเวลาหนึ่งหลังจากสำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ไม่ยาวนานสำหรับบัณฑิตที่จะยังคงจดจำข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกตัวอย่างประชากรโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2541 จำนวน 14 คน และปีการศึกษา 2542 จำนวน 11 คน รวมทั้งหมด จำนวน 25 คน แต่เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 23 ฉบับ แบ่งเป็น

แบบสอบถามของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2541 จำนวน 13 ฉบับ และปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 ฉบับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาศรศาสตร์บัณฑิตสาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโครงสร้าง ตลอดจนรายละเอียดต่างๆ ของหลักสูตร
2. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของคณะครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ จากวัตถุประสงค์ของหลักสูตร รายวิชาในหลักสูตร วิชาเอกภาษาไทยที่เป็นวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือก
3. รวบรวมและวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนของหลักสูตร และข้อมูลเกี่ยวกับการนำความรู้จากเนื้อหาวิชาไปใช้
4. สร้างแบบสอบถามสำหรับครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) โดยแบ่งเป็น 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบและเติมข้อความ โดยเป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ปีที่สำเร็จการศึกษา การประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อ ในส่วนของผู้ประกอบอาชีพทางการศึกษาให้ระบุชั้นที่สอนด้วย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของบัณฑิตวิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ เกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) จำแนกเป็น เน้นความรู้เชิงวิชาการ เน้นความรู้วิชาชีพครู เน้นการสอน เน้นการฝึกคิด และเน้นรายช้อย่อยต่างๆ มีข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ

- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ โดยครอบคลุมด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน และด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือทางการศึกษามีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ

- 4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
- 2 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำเนื้อหาวิชาและทักษะทางภาษาไทยไปใช้ของครูศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ หลักสูตรครูศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ แบบสอบถามในตอนที่ 4 นี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนที่ 4.1 การนำความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยไปใช้

ตอนที่ 4.2 การนำทักษะทางภาษาไทยไปใช้โดยครอบคลุมทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

- 4 หมายถึง การนำความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยไปใช้ได้มากที่สุด
- 3 หมายถึง การนำความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยไปใช้ได้มาก
- 2 หมายถึง การนำความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยไปใช้ได้น้อย
- 1 หมายถึง การนำความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยไปใช้ได้น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของตนเองที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครูศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ

- 4 หมายถึง มีคุณลักษณะในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีคุณลักษณะในระดับมาก
- 2 หมายถึง มีคุณลักษณะในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีคุณลักษณะในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 6 ลักษณะแบบสอบถามเป็นการสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร

5. ผู้วิจัยพิจารณาความครอบคลุมของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสำนวนภาษาของข้อคำถามให้สื่อความชัดเจน และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ คือ รองศาสตราจารย์ สายใจ อินทร์พรชัย

6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับครูศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความชัดเจนของภาษาและสำนวนที่ใช้ผลปรากฏว่า ข้อคำถามมีความชัดเจนเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อคำถามในตอนที่ 3 ข้อ 5.1 และ 5.3 ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาแล้ว จึงได้ปรับปรุงข้อคำถาม เป็นดังนี้

ข้อ 5.1 ความรู้ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปน้อยเกินไป

ผู้วิจัยได้แก้ไขเป็น ความรู้ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปไม่เพียงพอ

ข้อ 5.2 ความรู้ในหมวดวิชาครุน้อยเกินไป

ผู้วิจัยได้แก้ไขเป็น ความรู้ในหมวดวิชาครุไม่เพียงพอ

ข้อ 5.3 ความรู้ในหมวดวิชาเอก (วิชาภาษาไทย) น้อยเกินไป

ผู้วิจัยได้แก้ไขเป็น ความรู้ในหมวดวิชาเอก (วิชาภาษาไทย) ไม่เพียงพอ

7. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนนำไปใช้กับครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2541 จำนวน 14 คน และปีการศึกษา 2542 จำนวน 11 คน รวมทั้งหมดจำนวน 25 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อขอรายชื่อ ที่อยู่ของครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) ในปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 จากหน่วยทะเบียนคณะครุศาสตร์

2. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งส่งไปพร้อมกับแบบสอบถามถึง ครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ จำนวน 25 คน โดยส่งทางไปรษณีย์ และให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งคืนทางไปรษณีย์ โดยได้เตรียมซองติดแสตมป์แนบไปด้วยแล้ว

3. สรุปผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้เริ่มส่งแบบสอบถามให้แก่บัณฑิตเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2544 ใช้เวลาในการตอบ 3 สัปดาห์ ได้รับแบบสอบถามคืนมา 10 ฉบับ ต่อมาผู้วิจัยได้ติดตามโดยทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอีกครั้ง พร้อมส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์อีกเป็นครั้งที่สอง เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2544 ใช้เวลาในการตอบ 3 สัปดาห์ ได้รับแบบสอบถามคืนมาอีก 3 ฉบับ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ติดต่อโดยตรงกับบัณฑิตทางโทรศัพท์ที่ได้รับแบบสอบถามคืนมาอีก 9 ฉบับ และผู้วิจัยได้ติดต่อโดยตรงกับบัณฑิตที่อยู่ต่างประเทศทางอีเมลได้รับแบบสอบถามคืนมาอีก 1 ฉบับ ใช้เวลาทั้งสิ้นในการเก็บข้อมูลจนถึงวันที่ 15 ตุลาคม 2544 รวม 85 วัน ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 23 ฉบับ คือ บัณฑิตที่จบการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2541 จำนวน 13 ฉบับ และปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.00 ของ ครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ ซึ่งแบบสอบถามที่ได้รับคืนเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science: SPSS/PC) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ โดยแจกแจงความถี่ของแต่ละรายการและหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ โดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนของมาตรฐานของแต่ละคำถามและนำคะแนนมาแปลผล โดยกำหนดระดับความหมาย เป็น 4 ระดับ แต่ละช่องระดับความคิดเห็นได้จัดเรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยให้ความหมายของค่ามัชฌิมเลขคณิตที่คำนวณได้จากแบบสอบถาม ดังนี้

4 = 3.51 – 4.00	หมายถึง	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมมากที่สุด
3 = 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมมาก
2 = 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมน้อย
1 = 0.00 – 1.50	หมายถึง	มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ โดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละคำถาม โดยกำหนดความหมายเป็นระดับปัญหา 4 ระดับ ดังนี้

4 = 3.51 – 4.00	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนการสอนมากที่สุด
3 = 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนการสอนมาก
2 = 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนการสอนน้อย
1 = 0.00 – 1.50	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนการสอนน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเนื้อหาวิชาและทักษะทางภาษาไทยไปใช้ โดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนของมาตรฐานของแต่ละคำถาม โดยกำหนดความหมายการนำไปใช้ 4 ระดับ ดังนี้

4 = 3.51 – 4.00	หมายถึง	มีการนำเนื้อหาวิชาไปใช้มากที่สุด
3 = 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีการนำเนื้อหาวิชาไปใช้มาก
2 = 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีการนำเนื้อหาวิชาไปใช้น้อย
1 = 0.00 – 1.50	หมายถึง	มีการนำเนื้อหาวิชาไปใช้น้อยที่สุด

5. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของตนเองที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย

แบบเอกคู่ โดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนของมาตรฐานของแต่ละคำถาม โดยกำหนด
ความหมายเป็นคุณลักษณะที่มี ดังนี้

$4 = 3.51 - 4.00$	หมายถึง	มีคุณลักษณะตามหลักสูตรฯ มากที่สุด
$3 = 2.51 - 3.50$	หมายถึง	มีคุณลักษณะตามหลักสูตรฯ มาก
$2 = 1.51 - 2.50$	หมายถึง	มีคุณลักษณะตามหลักสูตรฯ น้อย
$1 = 0.00 - 1.50$	หมายถึง	มีคุณลักษณะตามหลักสูตรฯ น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในรูปของการบรรยายและตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งเป็น 6 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนการสอนของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตรครุศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเนื้อหาวิชาและทักษะทางภาษาไทยไปใช้
- ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่ได้จากการเรียนการตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขา มัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่
- ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่น ๆ

ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร

ในตอนต้นที่ 1 นำเสนอเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา วิชาภาษาไทย ประเภทวิชาเอกคู่ ในปีการศึกษา 2541 จำนวน 13 คน และในปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน รวมทั้งหมด 23 คน ทั้งนี้ได้จำแนกตามเพศ ประเภทวิชาเอก การได้งานทำและการศึกษาต่อ และระดับชั้นที่สอน โดยนำเสนอในตารางที่ 4-6 ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 จำแนกตามเพศ ประเภทวิชาเอกคู่ การได้งานทำหรือการศึกษาต่อ และระดับชั้นที่สอน จำนวน 13 คน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
หญิง	12	92.31
ชาย	1	7.69
<u>ประเภทวิชาเอกคู่</u>		
ภาษาไทยและเทคโนโลยีการศึกษา	5	38.46
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	1	7.69
ภาษาไทยและจิตวิทยา	5	38.46
ภาษาไทยและคอมพิวเตอร์	1	7.69
ภาษาไทยและสังคมศึกษา	1	7.69
<u>การได้งานทำและการศึกษาต่อ</u>		
ศึกษาต่อ	6	46.15
ประกอบอาชีพทางการศึกษา	3	23.08
ไม่ใช้ทางการศึกษา	1	7.69
ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	3	23.08
ไม่ได้ศึกษาต่อและว่างงาน	0	0.00
<u>ระดับชั้นที่สอน</u>		
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	60.00
อุดมศึกษา	2	40.00

จากตารางที่ 4 จำนวนประชากรที่เป็นบัณฑิตทั้งหมด 13 คน จำแนกตามเพศ พบว่า เป็นบัณฑิตหญิงมากกว่าบัณฑิตชาย โดยเป็นบัณฑิตหญิงจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 92.31 เป็นบัณฑิตชาย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

เมื่อพิจารณาตามประเภทเอกวิชาคู่ พบว่า บัณฑิตที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยคู่กับจิตวิทยา และวิชาเอกภาษาไทยคู่กับเทคโนโลยีการศึกษามีจำนวนมากที่สุด คือ วิชาเอกละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ของแต่ละวิชาเอก และรองลงมาเป็นบัณฑิตที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยคู่กับคอมพิวเตอร์ วิชาเอกภาษาไทยคู่กับภาษาอังกฤษ และวิชาเอกภาษาไทยคู่กับสังคมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.69

เมื่อติดตามการได้งานทำและการศึกษาต่อ พบว่า บัณฑิตที่ศึกษาต่อมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 บัณฑิตที่ประกอบอาชีพทางการศึกษา และบัณฑิตที่ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ประเภทละ 3 คน แต่ละประเภทคิดเป็นร้อยละ 23.08 บัณฑิตที่ประกอบอาชีพไม่ใช่ทางการศึกษาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และไม่มีบัณฑิตคนใดไม่ได้ศึกษาต่อและว่างงาน

สำหรับระดับชั้นที่สอน พบว่า บัณฑิตสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาเป็นระดับอุดมศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำแนกตามเพศ ประเภทวิชาเอกคู่ การได้งานทำหรือการศึกษาต่อ และระดับชั้นที่สอน จำนวน 10 คน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
หญิง	9	90.00
ชาย	1	10.00
<u>ประเภทวิชาเอกคู่</u>		
ภาษาไทยและเทคโนโลยีการศึกษา	1	10.00
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	2	20.00
ภาษาไทยและจิตวิทยา	2	20.00
ภาษาไทยและคอมพิวเตอร์	2	20.00
ภาษาไทยและสังคมศึกษา	3	30.00
<u>การได้งานทำและการศึกษาต่อ</u>		
ศึกษาต่อ	8	80.00
ประกอบอาชีพทางการศึกษา	1	10.00
ไม่ใช่ทางการศึกษา	0	0.00
ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	1	10.00
ไม่ได้ศึกษาต่อและว่างงาน	0	0.00
<u>ระดับชั้นที่สอน</u>		
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	50.00
อุดมศึกษา	1	50.00

จากตารางที่ 5 จำนวนประชากรที่เป็นบัณฑิตทั้งหมด 10 คน จำแนกตามเพศ พบว่าเป็นบัณฑิตหญิงมากกว่าบัณฑิตชาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 เป็นบัณฑิตชายจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

จำแนกตามประเภทวิชาเอกคู่ พบว่า จำนวนบัณฑิตที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยคู่กับคอมพิวเตอร์มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และรองลงมาเป็นบัณฑิตที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยคู่กับภาษาอังกฤษ วิชาเอกภาษาไทยคู่กับภาษาฝรั่งเศส และวิชาเอกภาษาไทยคู่กับสังคมศึกษา วิชาเอกละ 2 คน แต่ละวิชาเอกคิดเป็นร้อยละ 20.00 และเป็นบัณฑิตที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยคู่กับเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

เมื่อติดตามการได้งานทำและการศึกษาต่อ พบว่า บัณฑิตที่ศึกษาต่อมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 บัณฑิตที่ประกอบอาชีพและบัณฑิตที่ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ประเภทละ 1 คน แต่ละประเภทคิดเป็นร้อยละ 10.00 ไม่มีบัณฑิตคนใดประกอบอาชีพที่ไม่ใช่ทางการศึกษา และไม่มีบัณฑิตคนใดไม่ได้ศึกษาต่อและว่างงาน

สำหรับระดับชั้นที่สอน พบว่า สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับประถมศึกษา ระดับละ 1 คน แต่ละระดับคิดเป็นร้อยละ 50.00

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และ 2542 จำแนกตามเพศ ประเภทวิชาเอกคู่ การได้งานทำหรือการศึกษาต่อ และระดับชั้นที่สอน จำนวน 23 คน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
หญิง	21	91.30
ชาย	2	8.70
<u>ประเภทวิชาเอกคู่</u>		
ภาษาไทยและเทคโนโลยีการศึกษา	5	21.74
ภาษาไทยและภาษาฝรั่งเศส	3	13.04
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	4	17.39
ภาษาไทยและจิตวิทยา	6	26.09
ภาษาไทยและคอมพิวเตอร์	4	17.39
ภาษาไทยและสังคมศึกษา	1	4.35
<u>การได้งานทำและการศึกษาต่อ</u>		
ศึกษาต่อ	14	60.87

ตารางที่ 6 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และ 2542
จำแนกตามเพศ ประเภทวิชาเอกคู่ การได้งานทำหรือการศึกษาต่อ และระดับชั้นที่สอน
จำนวน 23 คน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ประกอบอาชีพทางการศึกษา	4	17.04
ไม่ใช่ทางการศึกษา	1	4.35
ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	4	17.04
ไม่ได้ศึกษาต่อและว่างงาน	0	0.00
<u>ระดับชั้นที่สอน</u>		
ประถมศึกษา	1	12.50
มัธยมศึกษาตอนต้น	4	50.00
อุดมศึกษา	2	25.00

จากตารางที่ 6 จำนวนประชากรที่เป็นบัณฑิตทั้งหมด 23 คน จำแนกตามเพศ พบว่าเป็นบัณฑิตหญิงมากกว่าบัณฑิตชาย โดยบัณฑิตหญิงจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 91.03 เป็นบัณฑิตชายจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70

จำแนกตามประเภทวิชาเอกคู่ พบว่า จำนวนบัณฑิตที่เรียนวิชาภาษาไทยคู่กับจิตวิทยา มีจำนวนมากที่สุดคือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 และรองลงมาเป็นบัณฑิตที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยคู่กับเทคโนโลยีทางการศึกษา วิชาเอกภาษาไทยคู่กับคอมพิวเตอร์ วิชาเอกภาษาไทยคู่กับภาษาอังกฤษ วิชาเอกภาษาไทยคู่กับภาษาฝรั่งเศส และวิชาเอกภาษาไทยคู่กับสังคมศึกษาตามลำดับ

เมื่อติดตามการได้งานและการศึกษาต่อ พบว่า บัณฑิตที่ศึกษาต่อมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 60.07 บัณฑิตที่ประกอบอาชีพทางการศึกษา และบัณฑิตที่ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ประเภทละ 4 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 17.04 และไม่มีบัณฑิตคนใดไม่ได้ศึกษาต่อและว่างงาน

สำหรับระดับชั้นที่สอน พบว่า บัณฑิตสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาเป็นระดับอุดมศึกษา และระดับประถมศึกษาตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนการสอนของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย

ในตอนี่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 ปีการศึกษา 2542 และปีการศึกษา 2541 รวมกับปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร โดยได้นำเสนอในตารางที่ 7-9 ดังนี้

ตารางที่ 7 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 จำนวน 13 คน

การจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. เน้นความรู้เชิงวิชาการในด้าน			
1.1 วรรณคดี			
1.1.1 วรรณคดีมรดก	2.92	.49	มาก
1.1.2 วรรณกรรมปัจจุบัน	2.38	.51	น้อย
1.2 ทักษะการใช้ภาษา			
1.2.1 ทักษะการฟัง	2.77	.73	มาก
1.2.2 ทักษะการพูด	3.00	.71	มาก
1.2.3 ทักษะการอ่าน	3.15	.69	มาก
1.2.4 ทักษะการเขียน	3.08	.64	มาก
1.3 ความรู้ด้านหลักภาษา			
1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับระดับเสียง	2.62	.65	มาก
1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับคำ	3.08	.76	มาก
1.3.3 ความรู้เกี่ยวกับประโยค	3.00	.71	มาก
1.3.4 ความรู้เกี่ยวกับคำประพันธ์	3.08	.86	มาก
1.3.5 ความรู้เกี่ยวกับราชาศัพท์	1.92	.75	น้อย
2. เน้นความรู้วิชาชีพครูในด้าน			
2.1 หลักสูตร	3.23	.83	มาก
2.2 วิธีสอน	3.31	.63	มาก
2.3 การวิเคราะห์แบบเรียน	2.85	.69	มาก
2.4 การวางแผนการสอน	3.23	.73	มาก
2.5 การวัดและประเมินผล	2.85	.80	มาก
3. เน้นการสอนเชิงทักษะสัมพันธ์	2.77	.83	มาก
4. เน้นการเรียนการสอนทางทฤษฎี	2.85	.69	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 จำนวน 13 คน

การจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
5. เน้นการเรียนการสอนในทางปฏิบัติในระดับโรงเรียน	2.85	.69	มาก
6. เน้นการฝึกผู้เรียนให้รู้จัก	2.92	.76	มาก
6.1 คิดวิเคราะห์	3.00	.58	มาก
6.2 คิดการณ์ไกล	3.00	.58	มาก
6.3 คิดเชื่อมโยงสัมพันธ์กับความเป็นจริงของสังคม	2.85	.69	มาก
6.4 คิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	2.85	.69	มาก
7. เน้นการฝึกให้ผู้เรียนมองประเด็นอย่างรอบคอบ	2.77	.73	มาก
8. เน้นการเรียนการสอนให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	3.46	.52	มาก
9. เน้นการวางพื้นฐานความเป็นนักวิจัย	2.38	.65	น้อย
10. เน้นทักษะในการเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ	3.31	.85	มาก
11. เน้นทักษะการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่	2.85	.80	มาก
12. เน้นส่งเสริมปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกัน	2.92	.95	มาก
13. เน้นการเรียนการสอนที่สร้างเสริมความรักและศรัทธาระหว่างครูกับลูกศิษย์	2.54	2.15	มาก
14. เน้นการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาติ และภูมิปัญญาสากล	2.49	.88	น้อย
15. เน้นการส่งเสริมคุณธรรม วัฒนธรรม และค่านิยมที่เป็นผลให้ผู้เรียนดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข	2.93	.64	มาก
16. เน้นการรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ	2.85	.55	มาก
รวม	2.88	.74	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรอยู่ในระดับมาก มีค่าเท่ากับ 2.88 และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก โดยอันดับแรกคือ เน้นการเรียนการสอนให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 รองลงมา คือ เน้นทักษะในการเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และเน้นความรู้วิชาชีพครูในด้านหลักสูตรกับด้านการวางแผนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ส่วนลำดับสุดท้าย คือ เน้นความรู้

เชิงวิชาการในด้านหลักภาษาเกี่ยวกับคำราชาศัพท์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92

ตารางที่ 8 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน

การจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. เน้นความรู้เชิงวิชาการในด้าน			
1.1 วรรณคดี			
1.1.1 วรรณคดีมรดก	2.90	.57	มาก
1.1.2 วรรณกรรมปัจจุบัน	2.80	.79	มาก
1.2 ทักษะการใช้ภาษา			
1.2.1 ทักษะการฟัง	2.90	.57	มาก
1.2.2 ทักษะการพูด	3.40	.84	มาก
1.2.3 ทักษะการอ่าน	3.40	.52	มาก
1.2.4 ทักษะการเขียน	3.10	.74	มาก
1.3 ความรู้ด้านหลักภาษา			
1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับระดับเสียง	2.60	.52	มาก
1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับคำ	2.70	.82	มาก
1.3.3 ความรู้เกี่ยวกับประโยค	2.50	.71	มาก
1.3.4 ความรู้เกี่ยวกับคำประพันธ์	3.40	.52	มาก
1.3.5 ความรู้เกี่ยวกับราชาศัพท์	2.60	.52	มาก
2. เน้นความรู้วิชาชีพครูในด้าน			
2.1 หลักสูตร	2.80	.63	มาก
2.2 วิธีสอน	3.00	.82	มาก
2.3 การวิเคราะห์แบบเรียน	1.00	.55	น้อยที่สุด
2.4 การวางแผนการสอน	3.00	.47	มาก
2.5 การวัดและประเมินผล	2.80	.63	มาก
3. เน้นการสอนเชิงทักษะสัมพันธ์	2.80	.63	มาก
4. เน้นการเรียนการสอนทางทฤษฎี	2.90	.88	มาก
5. เน้นการเรียนการสอนในทางการปฏิบัติในระดับโรงเรียน	3.20	.63	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน

การจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
6. เน้นการฝึกผู้เรียนให้รู้จัก			
6.1 คิดวิเคราะห์	3.10	.74	มาก
6.2 คิดการณ์ไกล	2.70	.67	มาก
6.3 คิดเชื่อมโยงสัมพันธ์กับความเป็นจริงของสังคม	3.50	.53	มาก
6.4 คิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	3.10	.57	มาก
7. เน้นการฝึกให้ผู้เรียนมองประเด็นอย่างรอบคอบ	3.00	.47	มาก
8. เน้นการเรียนการสอนให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	3.40	.52	มาก
9. เน้นการวางพื้นฐานความเป็นนักวิจัย	2.30	.67	น้อย
10. เน้นทักษะในการเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ	2.30	.67	มาก
11. เน้นทักษะการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่	2.80	.63	มาก
12. เน้นส่งเสริมปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกัน	3.30	.48	มาก
13. เน้นการเรียนการสอนที่สร้างเสริมความรักและศรัทธาระหว่างครูกับลูกศิษย์	3.50	.53	มาก
14. เน้นการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาติ และภูมิปัญญาสากล	2.60	1.08	มาก
15. เน้นการส่งเสริมคุณธรรม วัฒนธรรม และค่านิยมที่เป็นผลให้ผู้เรียนดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข	3.30	.67	มาก
16. เน้นการรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ	3.40	.52	มาก
รวม	2.44	.62	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดอยู่ในระดับมาก คือ เน้นการฝึกผู้เรียนให้รู้จักคิดเชื่อมโยงสัมพันธ์กับความเป็นจริงของสังคมกับเน้นการเรียนการสอนที่สร้างเสริมความรักและศรัทธาระหว่างครูกับลูกศิษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 รองลงมาคือ เน้นการรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ และเน้นการเรียนการสอนให้ผู้เรียนวิชาชีพครูในด้านการวิเคราะห์แบบเรียน โดยมีความเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

ตารางที่ 9 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 จำนวน 23 คน

การจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. เน้นความรู้เชิงวิชาการในด้าน			
1.1 วรรณคดี			
1.1.1 วรรณคดีมรดก	2.91	.51	มาก
1.1.2 วรรณกรรมปัจจุบัน	2.57	.66	มาก
1.2 ทักษะการใช้ภาษา			
1.2.1 ทักษะการฟัง	2.83	.65	มาก
1.2.2 ทักษะการพูด	3.18	.78	มาก
1.2.3 ทักษะการอ่าน	3.26	.62	มาก
1.2.4 ทักษะการเขียน	3.09	.67	มาก
1.3 ความรู้ด้านหลักภาษา			
1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับระดับเสียง	2.61	.58	มาก
1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับคำ	2.91	.79	มาก
1.3.3 ความรู้เกี่ยวกับประโยค	2.78	.74	มาก
1.3.4 ความรู้เกี่ยวกับคำประพันธ์	3.22	.74	มาก
1.3.5 ความรู้เกี่ยวกับราชาศัพท์	2.22	1.51	น้อย
2. เน้นความรู้วิชาชีพครูในด้าน			
2.1 หลักสูตร	3.04	.77	มาก
2.2 วิธีสอน	3.17	.72	มาก
2.3 การวิเคราะห์แบบเรียน	1.97	4.37	น้อย
2.4 การวางแผนการสอน	3.13	.63	มาก
2.5 การวัดและประเมินผล	2.83	.72	มาก
3. เน้นการสอนเชิงทักษะสัมพันธ์	2.78	.74	มาก
4. เน้นการเรียนการสอนทางทฤษฎี	2.87	.76	มาก
5. เน้นการเรียนการสอนในทางการปฏิบัติในระดับโรงเรียน	3.04	.71	มาก
6. เน้นการฝึกผู้เรียนให้รู้จัก			
6.1 คิดวิเคราะห์	3.04	.64	มาก
6.2 คิดการณ์ไกล	2.87	.63	มาก
6.3 คิดเชื่อมโยงสัมพันธ์กับความเป็นจริงของสังคม	3.13	.69	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 จำนวน 23 คน

การจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
6.4 คิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	2.96	.64	มาก
7. เน้นการฝึกให้ผู้เรียนมองประเด็นอย่างรอบคอบ	2.87	.63	มาก
8. เน้นการเรียนการสอนให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	3.43	.51	มาก
9. เน้นการวางพื้นฐานความเป็นนักวิจัย	2.35	.65	น้อย
10. เน้นทักษะในการเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ	3.30	.76	มาก
11. เน้นทักษะการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่	2.83	.72	มาก
12. เน้นส่งเสริมปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกัน	3.09	.79	มาก
13. เน้นการเรียนการสอนที่สร้างเสริมความรักและศรัทธา ระหว่างครูกับลูกศิษย์	2.96	1.69	มาก
14. เน้นการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างภูมิปัญญา ท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาติ และภูมิปัญญาสากล	2.52	.95	มาก
15. เน้นการส่งเสริมคุณธรรม วัฒนธรรม และค่านิยม ที่เป็นผลให้ผู้เรียนดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข	3.09	.67	มาก
16. เน้นการรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ	3.09	.60	มาก
รวม	2.91	.44	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ทั้งปีการศึกษา 2541 และ 2542 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับแรกคือ เน้นการเรียนการสอนให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 รองลงมาคือ เน้นทักษะในการเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และ เน้นความรู้วิชาการในด้านทักษะการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 ส่วนที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ เน้นการวางพื้นฐานความเป็นนักวิจัย ความรู้วิชาการเกี่ยวกับคำราชาศัพท์ และเน้นความรู้วิชาชีพครูในด้านการวิเคราะห์แบบเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 2.22 และ 1.97 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตรครุศาสตร์

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย

ในตอนที่ 3 นี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 ปีการศึกษา 2542 และปีการศึกษา 2541 รวมกับปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตรโดยได้นำเสนอในตารางที่ 9-11 ดังนี้

ตารางที่ 10 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา

การเรียนการสอนของหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541

จำนวน 13 คน

ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	2.54	.52	มาก
1.2 ความล้าสมัยของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	2.39	.51	น้อย
1.3 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาต่างๆ ในหมวดวิชาครู	3.08	.64	น้อย
1.4 ความล้าสมัยของเนื้อหาต่างๆ ในหมวดวิชาครู	2.31	.48	น้อย
1.5 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในหมวดวิชาภาษาไทย	2.00	.00	น้อย
1.6 ความล้าสมัยของเนื้อหาในหมวดวิชาภาษาไทย	2.31	.48	น้อย
1.7 เนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอในการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	2.08	.76	น้อย
1.8 เนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอในการนำไปใช้ประกอบอาชีพ	2.16	.69	น้อย
รวม	2.23	.31	น้อย
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน			
ก. กิจกรรม			
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	1.08	.49	น้อย
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย	2.23	.73	น้อย
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	2.00	.82	น้อย
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นการคิดวิเคราะห์	2.08	.86	น้อย
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นทักษะการดำรงชีวิต ในสังคมยุคใหม่	2.15	.90	น้อย
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์และ การทำงานร่วมกัน	2.00	.91	น้อย
รวม	2.09	.70	น้อย

ตารางที่ 10 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
การเรียนการสอนของหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541
จำนวน 13 คน

ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
ข. สื่อ			
2.7 สื่อการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	2.00	.82	น้อย
2.8 สื่อการสอนไม่ชัดเจนหรือมีขนาดไม่เหมาะสม	2.08	.76	น้อย
2.9 สื่อการสอนไม่หลากหลาย	2.23	.83	น้อย
2.10 สื่อการสอนล้าสมัย	2.15	.90	น้อย
2.11 สื่อการสอนไม่เพียงพอ	2.00	.81	น้อย
รวม	2.10	.79	น้อย
ค. การประเมินผล			
2.12 ไม่มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	2.31	.95	น้อย
2.13 ไม่มีการประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	2.15	.99	น้อย
2.14 ข้อสอบไม่ได้ประเมินตรงกับสิ่งที่สอน	2.00	.82	น้อย
2.15 ข้อสอบยาก	2.54	.52	น้อย
2.16 ตรวจสอบและแจ้งผลการประเมินล่าช้า	2.23	.60	น้อย
2.17 ไม่ใช่วิธีการประเมินที่หลากหลาย	2.15	.80	น้อย
รวม	2.24	.62	น้อย
3. ด้านผู้สอน			
3.1 ไม่มีการเตรียมการสอน	2.00	.82	น้อย
3.2 เข้าสอนไม่ตรงเวลา	2.00	1.00	น้อย
3.3 ไม่มีการแนะนำรายวิชาและบอกข้อตกลงเบื้องต้นให้ นิสิตทราบก่อนเริ่มสอน	1.54	.66	น้อย
3.4 สอนเนื้อหาที่ล้าสมัยและไม่ถูกต้อง	1.69	.75	น้อย
3.5 สอนด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียว	2.46	.96	มาก
3.6 ไม่มีเอกสารประกอบการเรียนการสอน	1.54	.66	น้อย
3.7 สอนเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ	2.31	.63	มาก
3.8 ไม่เปิดโอกาสให้นิสิตซักถามหรือแสดงความคิดเห็น	1.46	.66	น้อยที่สุด
3.9 พูดเสียงดังหรือเบาเกินไป	1.46	.52	น้อยที่สุด
3.10 ไม่ติดตามงานและไม่บอกข้อแก้ไขให้นิสิตทราบ	1.69	.85	น้อย
รวม	1.82	.62	น้อย

ตารางที่ 10 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 จำนวน 13 คน

ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
4. ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน			
4.1 บรรยากาศในห้องเรียนไร้ชีวิตชีวา น่าเบื่อ	2.00	.91	น้อย
4.2 บรรยากาศในห้องเรียนตึงเครียด	1.85	.69	น้อย
4.3 ห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ	1.54	.78	น้อย
4.4 อากาศในห้องเรียนร้อนหรือหนาวเกินไป	1.62	.65	น้อย
4.5 ขนาดของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนิสิต	1.39	.65	น้อยที่สุด
รวม	1.68	.66	น้อย
5. ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ/ทางการศึกษา			
5.1 ความรู้ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปน้อยเกินไป	1.69	.75	น้อย
5.2 ความรู้ในหมวดวิชาครุศึกษาน้อยเกินไป	2.08	.64	น้อย
5.3 ความรู้ในหมวดวิชาเอก (วิชาภาษาไทย) น้อยเกินไป	2.38	1.04	น้อย
รวม	2.05	.67	น้อย

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาปัญหาในแต่ละด้าน พบว่า

ด้านเนื้อหา ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23 โดยความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นปัญหามากที่สุด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 ส่วนความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในหมวดวิชาภาษาไทย เป็นปัญหาน้อยที่สุด อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยการจัดกิจกรรมมีปัญหาในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 รองลงมาคือ สื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 และการประเมินผลในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24

ด้านผู้สอน ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.82 โดยปัญหาการไม่เปิดโอกาสให้นิสิตซักถามหรือแสดงความคิดเห็น และพูดเสียงดังหรือเบาเกินไป อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.46 รองลงมาคือ สอนเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 และสอนด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียว อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46

ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน ในภาพรวมมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.68 โดยปัญหาขนาดของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนิสิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดเท่ากับ 1.39

ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ/ทางการศึกษา ในภาพรวมมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.05 โดยปัญหาความรู้ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปน้อยเกินไปเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.69

ตารางที่ 11 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน

ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 ความเข้าใจของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	2.40	.52	น้อย
1.2 ความล้าสมัยของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	2.40	.97	น้อย
1.3 ความเข้าใจของเนื้อหาต่างๆ ในหมวดวิชาครู	2.70	.82	มาก
1.4 ความล้าสมัยของเนื้อหาต่างๆ ในหมวดวิชาครู	2.50	.97	มาก
1.5 ความเข้าใจของเนื้อหาในหมวดวิชาภาษาไทย	2.00	.47	น้อย
1.6 ความล้าสมัยของเนื้อหาในหมวดวิชาภาษาไทย	2.20	.63	น้อย
1.7 เนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2.70	1.16	มาก
1.8 เนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอในการนำไปใช้ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ	2.90	2.20	มาก
รวม	2.47	.57	น้อย
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน			
ก. กิจกรรม			
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	2.10	.99	น้อย
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย	2.40	.84	น้อย
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	2.30	.82	น้อย
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นการคิดวิเคราะห์	2.10	.88	น้อย
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่	2.30	.82	น้อย
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกัน	2.30	.82	น้อย
รวม	2.25	.77	น้อย

ตารางที่ 11 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
การเรียนการสอนของหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542
 จำนวน 10 คน

ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
ข. สื่อ			
2.7 สื่อการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	2.30	.82	น้อย
2.8 สื่อการสอนไม่ชัดเจนหรือมีขนาดไม่เหมาะสม	2.30	.82	น้อย
2.9 สื่อการสอนไม่หลากหลาย	2.40	.70	น้อย
2.10 สื่อการสอนล้าสมัย	2.39	.71	น้อย
2.11 สื่อการสอนไม่เพียงพอ	2.50	.71	น้อย
รวม	2.40	.71	น้อย
ค. การประเมินผล			
2.12 ไม่มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	2.40	.70	น้อย
2.13 ไม่มีผลการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	2.40	.70	น้อย
2.14 ข้อสอบไม่ได้ประเมินตรงกับสิ่งที่สอน	2.30	.82	น้อย
2.15 ข้อสอบยาก	2.40	.71	น้อย
2.16 ตรวจสอบและแจ้งผลการประเมินล่าช้า	2.20	.92	น้อย
2.17 ไม่ใช่วิธีการประเมินที่หลากหลาย	2.40	.84	น้อย
รวม	2.37	.73	น้อย
3. ด้านผู้สอน			
3.1 ไม่มีการเตรียมการสอน	2.20	.92	น้อย
3.2 เข้าสอนไม่ตรงเวลา	2.10	.99	น้อย
3.3 ไม่มีการแนะนำรายวิชาและบอกข้อตกลงเบื้องต้นให้นักศึกษาทราบก่อนเริ่มสอน	1.10	.32	น้อยที่สุด
3.4 สอนเนื้อหาที่ล้าสมัยและไม่ถูกต้อง	1.40	.70	น้อยที่สุด
3.5 สอนด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียว	3.00	.67	มาก
3.6 ไม่มีเอกสารประกอบการเรียนการสอน	1.80	.79	น้อย
3.7 สอนเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ	2.80	.92	มาก
3.8 ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามหรือแสดงความคิดเห็น	1.30	.67	น้อยที่สุด
3.9 พูดเสียงดังหรือเบาเกินไป	1.50	.53	น้อย
3.10 ไม่ติดตามงานและไม่บอกข้อแก้ไขให้นักศึกษาทราบ	1.30	.48	น้อยที่สุด
รวม	1.85	.46	น้อย

ตารางที่ 11 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน

ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
4. ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน			
4.1 บรรยากาศในห้องเรียนไร้ชีวิตชีวา น่าเบื่อ	2.10	1.20	น้อย
4.2 บรรยากาศในห้องเรียนตึงเครียด	2.10	.57	น้อย
4.3 ห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ	1.30	.48	น้อยที่สุด
4.4 อากาศในห้องเรียนร้อนหรือหนาวเกินไป	1.80	.92	น้อย
4.5 ขนาดของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนิสิต	1.80	.52	น้อยที่สุด
รวม	1.74	.54	น้อย
5. ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ/ทางการศึกษา			
5.1 ความรู้ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปน้อยเกินไป	2.30	.95	น้อย
5.2 ความรู้ในหมวดวิชาครุน้อยเกินไป	2.10	.99	น้อย
5.3 ความรู้ในหมวดวิชาเอก (วิชาภาษาไทย) น้อยเกินไป	2.50	1.35	มาก
รวม	2.30	.94	น้อย

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาปัญหาในแต่ละด้าน พบว่า

ด้านเนื้อหา ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 โดยปัญหาที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความล้าสมัยของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาครุ เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาต่างๆ ในหมวดวิชาครุกับเนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 และเนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอในการนำไปใช้ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ส่วนความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในหมวดวิชาภาษาไทย เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 เมื่อพิจารณาทุกรายการมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 การประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 และสื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 เรียงตามลำดับ

ด้านผู้สอน ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.85 โดยสอนเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 และการสอนด้วยการ

บรรยายเพียงอย่างเดียว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ส่วนไม่มีการแนะนำรายวิชาและบอกข้อตกลงเบื้องต้นให้นิสิตทราบก่อนเริ่มสอน เป็นปัญหาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.10

ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน ในภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.74 โดยปัญหาห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดเท่ากับ 1.30

ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ/ทางการศึกษา ในภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.74 โดยปัญหาเกี่ยวกับความรู้ในหมวดวิชาเอก (วิชาภาษาไทย) น้อยเกินไป เป็นปัญหายุ่งในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

ตารางที่ 12 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา

การเรียนการสอนของหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 จำนวน 23 คน

ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	2.48	.51	น้อย
1.2 ความล้าสมัยของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	2.39	.72	น้อย
1.3 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาต่างๆ ในหมวดวิชาครู	2.35	.78	น้อย
1.4 ความล้าสมัยของเนื้อหาต่างๆ ในหมวดวิชาครู	2.39	.72	น้อย
1.5 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในหมวดวิชาภาษาไทย	2.00	.30	น้อย
1.6 ความล้าสมัยของเนื้อหาในหมวดวิชาภาษาไทย	2.26	.54	น้อย
1.7 เนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2.35	.98	น้อย
1.8 เนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอในการนำไปใช้ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ	2.48	.99	น้อย
รวม	2.34	.45	น้อย
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน			
ก. กิจกรรม			
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	2.09	.73	น้อย
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย	2.29	.76	น้อย
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	2.13	.81	น้อย
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นการคิดวิเคราะห์	2.09	.85	น้อย
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่	2.22	.85	น้อย
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกัน	2.13	.87	น้อย
รวม	2.16	.72	น้อย

ตารางที่ 12 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
การเรียนการสอนของหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541
 และปีการศึกษา 2542 จำนวน 23 คน

ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
ข. สื่อ			
2.7 สื่อการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	2.13	.81	น้อย
2.8 สื่อการสอนไม่ชัดเจนหรือมีขนาดไม่เหมาะสม	2.17	.78	น้อย
2.9 สื่อการสอนไม่หลากหลาย	2.30	.76	น้อย
2.10 สื่อการสอนล้าสมัย	2.30	.82	น้อย
2.11 สื่อการสอนไม่เพียงพอ	2.22	.80	น้อย
รวม	2.23	.75	น้อย
ค. การประเมินผล			
2.12 ไม่มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	2.35	.83	น้อย
2.13 ไม่มีการประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	2.26	.86	น้อย
2.14 ข้อสอบไม่ได้ประเมินตรงกับสิ่งที่สอน	2.13	.81	น้อย
2.15 ข้อสอบยาก	2.52	.59	น้อย
2.16 ตรวจและแจ้งผลการประเมินล่าช้า	2.22	.74	น้อย
2.17 ไม่ใช่วิธีการประเมินที่หลากหลาย	2.26	.81	น้อย
รวม	2.29	.66	น้อย
3. ด้านผู้สอน			
3.1 ไม่มีการเตรียมการสอน	2.09	.85	น้อย
3.2 เข้าสอนไม่ตรงเวลา	2.04	.98	น้อย
3.3 ไม่มีการแนะนำรายวิชาและบอกข้อตกลงเบื้องต้นให้นักนิสิตทราบ ก่อนเริ่มสอน	1.35	.57	น้อยที่สุด
3.4 สอนเนื้อหาที่ล้าสมัยและไม่ถูกต้อง	1.57	.73	น้อย
3.5 สอนด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียว	2.70	.88	มาก
3.6 ไม่มีเอกสารประกอบการเรียนการสอน	1.65	.71	น้อย
3.7 สอนเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ	2.52	.79	มาก
3.8 ไม่เปิดโอกาสให้นักนิสิตซักถามหรือแสดงความคิดเห็น	1.39	.66	น้อยที่สุด
3.9 พูดเสียงดังหรือเบาเกินไป	1.48	.51	น้อยที่สุด
3.10 ไม่ติดตามงานและไม่บอกข้อแก้ไขให้นักนิสิตทราบ	1.52	.73	น้อย
รวม	1.83	.55	น้อย

ตารางที่ 12 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 จำนวน 23 คน

ปัญหาการเรียนการสอนของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
4. ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน			
4.1 บรรยากาศในห้องเรียนไร้ชีวิตชีวา น่าเบื่อ	2.04	1.02	น้อย
4.2 บรรยากาศในห้องเรียนตึงเครียด	1.96	.64	น้อย
4.3 ห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ	1.43	.66	น้อยที่สุด
4.4 อากาศในห้องเรียนร้อนหรือหนาวเกินไป	1.70	.76	น้อย
4.5 ขนาดของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนิสิต	1.39	.58	น้อยที่สุด
รวม	1.70	.60	น้อย
5. ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ/ทางการศึกษา			
5.1 ความรู้ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปน้อยเกินไป	1.96	.88	น้อย
5.2 ความรู้ในหมวดวิชาครุศึกษาน้อยเกินไป	2.09	.79	น้อย
5.3 ความรู้ในหมวดวิชาเอก (วิชาภาษาไทย) น้อยเกินไป	2.43	1.16	น้อย
รวม	2.16	.79	น้อย

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาปัญหาในแต่ละด้าน พบว่า

ด้านเนื้อหา ในภาพรวมมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 โดยทุกรายการเป็นปัญหายอยู่ในระดับน้อย โดยความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในหมวดวิชาภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาต่างๆ ในหมวดวิชาครุศึกษากับเนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอในการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35

ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาทุกรายการมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย โดยการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 สื่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23 และการประเมินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 เรียงตามลำดับ

ด้านผู้สอน ในภาพรวมมีปัญหายอยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 โดยสอนด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียวมีปัญหายอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 รองลงมาคือ สอนเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 ส่วนไม่มี

การแนะนำรายวิชาและบอกข้อตกลงเบื้องต้นให้นิสิตทราบก่อนเริ่มสอนเป็นปัญหาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.35

ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน ในภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.70 โดยปัญหาขนาดของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนิสิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด เท่ากับ 1.39

ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ/ทางการศึกษา ในภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 และทุกรายการเป็นปัญหายุ่งในระดับน้อย โดยความรู้ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปน้อยเกินไป เป็นปัญหายุ่งในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเนื้อหาวิชาและทักษะทางภาษาไทยไปใช้

ในตอนที่ 4 นี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 ปีการศึกษา 2542 และปีการศึกษา 2541 รวมกับปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับการนำเนื้อหาวิชาและทักษะทางภาษาไทยไปใช้ มีรายละเอียดดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยตามหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิตวิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ไปใช้ โดยได้นำเสนอในตารางที่ 13-15
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะทางภาษาไทยตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตไปใช้ โดยได้นำเสนอในตารางที่ 16-18

4.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยตามหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิตแบบเอกคู่ไปใช้

ตารางที่ 13 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ
ความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตวิชาเอก
ภาษาไทยแบบเอกคู่ไปใช้ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 จำนวน
13 คน

เนื้อหาวิชา	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. ความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีมรดกและวรรณกรรมปัจจุบัน			
1.1 วิวัฒนาการ ประวัติความเป็นมา	2.54	.78	มาก
1.2 เนื้อเรื่อง	2.85	.80	มาก
1.3 รูปแบบการประพันธ์	2.92	.64	มาก
1.4 ประวัติผู้แต่ง	2.15	.69	น้อย
1.5 ข้อคิด มโนทัศน์	2.69	.75	มาก
1.6 คุณค่าทางวรรณศิลป์	3.00	.91	มาก
1.7 ความรู้สึกนึกคิดและวิถีชีวิตผู้คนในแต่ละสมัย	2.77	.83	มาก
2. ความรู้เกี่ยวกับระบบเสียง	2.85	.38	มาก
3. ความรู้เกี่ยวกับคำ	3.15	.55	มาก
4. ความรู้เกี่ยวกับประโยค	3.31	.48	มาก
5. ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและโครงสร้างภาษาไทย	3.15	.69	มาก
6. ความรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่น	2.00	.71	น้อย
7. ความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	2.69	.75	มาก
8. ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม ศาสนา ศิลปะ ประเพณีและวัฒนธรรมไทย	3.15	.55	มาก
9. ความรู้เกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์	2.85	.80	มาก
10. ความรู้เกี่ยวกับการถอดคำประพันธ์	3.00	.82	มาก
11. ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ภาษิต	2.54	1.27	มาก
12. ความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์	2.23	.83	น้อย
13. ความรู้ด้านหลักสูตร	2.77	.73	มาก
14. ความรู้ด้านวิธีสอน	3.23	.83	มาก
15. ความรู้ด้านวิเคราะห์หนังสือเรียน	2.62	.96	มาก
16. ความรู้ด้านวางแผนการสอน	3.23	1.01	มาก
17. ความรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.38	.96	มาก
18. ความรู้ด้านผลิตสื่อการเรียนการสอน	2.85	.90	มาก
19. ความรู้ด้านวัดและประเมินผล	3.08	.76	มาก
รวม	2.84	.59	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 เกี่ยวกับการนำความรู้เนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรไปใช้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 และเมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาที่นำไปใช้ในระดับน้อย คือ ความรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 รองลงมา คือ ความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีมรดกและวรรณกรรม ปัจจุบันในด้านประวัติผู้แต่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.15 และความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23 ส่วนความรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38

ตารางที่ 14 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้
 ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตวิชาเอกภาษาไทย
 แบบเอกคู่ไปใช้ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน

เนื้อหาวิชา	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. ความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีมรดกและวรรณกรรมปัจจุบัน			
1.1 วิวัฒนาการ ประวัติความเป็นมา	2.60	.97	มาก
1.2 เนื้อเรื่อง	3.00	.67	มาก
1.3 รูปแบบการประพันธ์	3.00	.67	มาก
1.4 ประวัติผู้แต่ง	2.30	.82	น้อย
1.5 ข้อคิด มโนทัศน์	3.40	.70	มาก
1.6 คุณค่าทางวรรณศิลป์	3.40	.84	มาก
1.7 ความรู้สึกนึกคิดและวิถีชีวิตผู้คนในแต่ละสมัย	3.40	.70	มาก
2. ความรู้เกี่ยวกับระบบเสียง	2.60	.70	มาก
3. ความรู้เกี่ยวกับคำ	2.60	.70	มาก
4. ความรู้เกี่ยวกับประโยค	2.90	.74	มาก
5. ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและโครงสร้างภาษาไทย	2.80	.63	มาก
6. ความรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่น	2.00	.82	น้อย
7. ความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	2.30	.67	น้อย
8. ความรู้เกี่ยวกับคำนิยม ศาสนา ศิลปะ ประเพณีและวัฒนธรรมไทย	2.30	.67	มาก
9. ความรู้เกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์	2.60	.70	มาก
10. ความรู้เกี่ยวกับการถอดคำประพันธ์	2.70	.67	มาก
11. ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ภาษิต	3.00	.94	มาก
12. ความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์	2.20	.92	น้อย
13. ความรู้ด้านหลักสูตร	2.90	.57	มาก
14. ความรู้ด้านวิธีสอน	3.00	.94	มาก
15. ความรู้ด้านวิเคราะห์หนังสือเรียน	2.90	.88	มาก
16. ความรู้ด้านวางแผนการสอน	3.20	.63	มาก
17. ความรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.10	.74	มาก
18. ความรู้ด้านผลิตสื่อการเรียนการสอน	2.60	.84	มาก
19. ความรู้ด้านวัดและประเมินผล	2.80	.79	มาก
รวม	2.76	.50	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
 ปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับการนำความรู้เนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรไปใช้
 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 และเมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาที่นำไปใช้ในระดับน้อย คือ
 ความรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 รองลงมา คือ ความรู้เกี่ยวกับราชาศัพท์ มีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 2.20 และความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีมรดกและวรรณกรรมปัจจุบันในด้านประวัติผู้แต่งมีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 2.30 ส่วนความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรมปัจจุบันด้านข้อมูลมโนทัศน์ คุณค่าทางวรรณศิลป์ ความรู้สัจนิรันดร์ และวิถีชีวิตของผู้คนในแต่ละสมัยอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40

ตารางที่ 15 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้
ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตวิชาเอก
ภาษาไทย แบบเอกคู่ไปใช้ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปี
การศึกษา 2542 จำนวน 23 คน

เนื้อหาวิชา	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. ความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีมรดกและวรรณกรรมปัจจุบัน			
1.1 วิวัฒนาการ ประวัติ ความเป็นมา	2.57	.84	มาก
1.2 เนื้อเรื่อง	2.91	.73	มาก
1.3 รูปแบบการประพันธ์	2.96	.64	มาก
1.4 ประวัติผู้แต่ง	2.22	.74	น้อย
1.5 ข้อคิด มโนทัศน์	3.00	.80	มาก
1.6 คุณค่าทางวรรณศิลป์	3.17	.89	มาก
1.7 ความรู้สัจนิรันดร์และวิถีชีวิตผู้คนในแต่ละสมัย	3.04	.82	มาก
2. ความรู้เกี่ยวกับระบบเสียง	2.74	.54	มาก
3. ความรู้เกี่ยวกับคำ	2.91	.67	มาก
4. ความรู้เกี่ยวกับประโยค	3.13	.63	มาก
5. ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและโครงสร้างภาษาไทย	3.00	.67	มาก
6. ความรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่น	2.00	.74	น้อย
7. ความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	2.52	.73	มาก
8. ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม ศาสนา ศิลปะ ประเพณีและวัฒนธรรมไทย	3.22	.60	มาก
9. ความรู้เกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์	2.74	.75	มาก
10. ความรู้เกี่ยวกับการถอดคำประพันธ์	2.87	.76	มาก
11. ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ภาษิต	2.74	1.05	มาก
12. ความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์	2.22	.85	น้อย
13. ความรู้ด้านหลักสูตร	2.83	.65	มาก
14. ความรู้ด้านวิธีสอน	3.13	.87	มาก
15. ความรู้ด้านวิเคราะห์หนังสือเรียน	2.74	.92	มาก
16. ความรู้ด้านวางแผนการสอน	3.22	.85	มาก
17. ความรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.26	.89	มาก
18. ความรู้ด้านผลิตสื่อการเรียนการสอน	2.74	.86	มาก
19. ความรู้ด้านวัดและประเมินผล	2.96	.77	มาก
รวม	2.74	.54	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับการนำความรู้เนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรไปใช้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 และเมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาที่นำไปใช้ในระดับน้อย คือ ความรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 รองลงมา คือ ความรู้เกี่ยวกับราชาศัพท์ และความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีมรดกและวรรณกรรมปัจจุบันในด้านประวัติผู้แต่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 ส่วนความรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26

4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะทางภาษาไทยตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตไปใช้

ตารางที่ 16 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตไปใช้ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 จำนวน 13 คน

ทักษะทางภาษาไทย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. ทักษะในการฟัง			
1.1 การฟังการสนทนาในชีวิตประจำวัน	3.15	.55	มาก
1.2 การฟังการสนทนาเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ	3.15	.69	มาก
1.3 การรับคำสั่ง / ปฏิบัติตามคำสั่ง	3.23	.60	มาก
1.4 การฟังคำบรรยาย / แถลงการณ์ ประกาศ	3.15	.69	มาก
1.5 การจดบันทึกข้อความจากการฟัง	3.23	.73	มาก
1.6 การจดยางานการประชุม	2.69	.85	มาก
1.7 การฟังวิทยุ / ข่าวสารต่าง ๆ	3.23	.60	มาก
1.8 การฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ	3.31	.75	มาก
1.9 การจัดประเด็นสำคัญจากการฟัง	3.31	.85	มาก
1.10 การมีมารยาทในการฟัง	3.23	.73	มาก
รวม	3.17	.59	มาก
2. ทักษะการพูด			
2.1 การสนทนาในชีวิตประจำวัน	3.38	.65	มาก
2.2 การพูดวิพากษ์วิจารณ์	3.15	.69	มาก
2.3 การติดต่อการงาน กิจธุระ	3.23	.83	มาก
2.4 การอธิบาย ชี้แจง	3.38	.65	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ
ทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตไปใช้ของ
บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 จำนวน 13 คน

ทักษะทางภาษาไทย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
2.5 การบรรยาย	3.38	.65	มาก
2.6 การแนะนำตนเอง / ผู้อื่น	3.23	.60	มาก
2.7 การสัมภาษณ์	2.69	.85	มาก
2.8 การกล่าวรายงาน	2.85	.99	มาก
2.9 การกล่าวทักทาย	3.08	.86	มาก
2.10 การกล่าวอำลา	2.62	.87	มาก
2.11 การกล่าวต้อนรับ	2.69	.85	มาก
2.12 การกล่าวอวยพร	2.31	.63	น้อย
2.13 การกล่าวขอบคุณ เสียใจ แสดงความยินดี	2.69	.85	มาก
2.14 การพูดสนับสนุนหรือคัดค้าน	2.85	.90	มาก
2.15 การแสดงความคิดเห็น	3.46	.66	มาก
2.16 การอภิปราย	3.31	.75	มาก
2.17 การกล่าวสรุปความ	2.92	.86	มาก
2.18 การใช้ถ้อยคำถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ	3.31	.85	มาก
2.19 การโต้วาที	2.00	.82	น้อย
2.20 การโน้มน้าว จูงใจ	2.69	.85	มาก
2.21 การขอ / เสนอความช่วยเหลือ	2.70	.83	มาก
2.22 การขอ / เสนอคำแนะนำ	3.15	1.14	มาก
รวม	2.96	.60	มาก
3. ทักษะการอ่าน			
3.1 การอ่านตำรา	3.38	.65	มาก
3.2 การอ่านบทความ	3.23	.93	มาก
3.3 การอ่านข่าวต่าง ๆ	3.00	1.00	มาก
3.4 การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ	3.23	.60	มาก
3.5 การอ่านข้อความ	3.15	.90	มาก
3.6 การอ่านประกาศ	2.92	1.38	มาก
3.7 การอ่านโฆษณา	2.77	.93	มาก
3.8 การอ่านบทละคร	2.08	.76	น้อย
3.9 การอ่านวารสาร	3.15	.80	มาก
3.10 การอ่านวรรณคดี	2.62	1.04	มาก
3.11 การอ่านวรรณกรรม	2.77	.93	มาก
3.12 การอ่านร้อยกรอง	3.15	1.07	มาก
3.13 การอ่านในใจ	3.23	.73	มาก
3.14 การอ่านออกเสียง	2.92	.76	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตไปใช้ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 จำนวน 13 คน

ทักษะทางภาษาไทย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
3.15 การอ่านทำนองเสนาะ	2.54	.88	มาก
3.16 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ	3.31	.85	มาก
3.17 การพิจารณาหนังสือ	3.00	1.00	มาก
3.18 การขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงไทยปฎิพากย์	2.08	.86	น้อย
รวม	2.92	.57	มาก
4. ทักษะการเขียน			
4.1 การเขียนเล่าเรื่อง	2.54	.88	มาก
4.2 การเขียนอธิบาย	2.85	.80	มาก
4.3 การเขียนแสดงความคิดเห็น แนะนำ	3.00	.82	มาก
4.4 การเขียนประกาศ	2.08	.64	น้อย
4.5 การเขียนวิจารณ์	2.62	.96	มาก
4.6 การเขียนบันทึก	2.85	.69	มาก
4.7 การเขียนรายงาน	3.38	.87	มาก
4.8 การเขียนจดหมาย	2.15	.69	น้อย
4.9 การเขียนสะกุดคำ	2.46	.97	น้อย
4.10 การแต่งคำประพันธ์	2.92	.86	มาก
4.11 การถอดความ	2.92	.64	มาก
4.12 การคัดลอกข้อความ	2.62	.77	มาก
4.13 การเขียนบทความ	2.54	.66	มาก
4.14 การเขียนสรุป	3.00	.71	มาก
4.15 การเขียนความเรียง	2.85	.90	มาก
4.16 การเขียนเรื่องสั้น	1.38	5.87	น้อยที่สุด
4.17 การเขียนบทละคร	1.92	1.38	น้อย
4.18 การเขียนเชิงสร้างสรรค์	2.77	.93	มาก
4.19 การเขียนโฆษณา จูงใจ ปลุกใจ	2.15	.90	น้อย
รวม	2.53	.67	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 เกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรไปใช้ อยู่ในระดับมากทุกทักษะ โดยทักษะการฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ทักษะการพูด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ทักษะการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และทักษะการเขียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละทักษะ พบว่า

ด้านทักษะในการฟัง บัณฑิตส่วนใหญ่เห็นว่า กิจกรรมทักษะในการฟังนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุดทุกกิจกรรมที่สุด โดยกิจกรรมการฟังอย่างมีวิจารณญาณและการจัดประเด็นสำคัญจากการฟังนำไปใช้อยู่ในระดับมากอันดับแรก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 รองลงมาคือ การเขียนคำสั่ง / ปฏิบัติตามคำสั่ง การจดบันทึกข้อความจากการฟัง การฟังวิทยุ/ข่าวสารต่างๆ และมีมารยาทในการฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 เรียงตามลำดับ

ด้านทักษะการพูด บัณฑิตส่วนใหญ่เห็นว่า กิจกรรมของทักษะการพูดที่นำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับแรก คือ การแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 รองลงมาคือ การสนทนาในชีวิตประจำวัน การอธิบายชี้แจง การบรรยาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ส่วนทักษะการโต้วาที่นำไปใช้ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

ด้านทักษะการอ่าน บัณฑิตส่วนใหญ่เห็นว่า กิจกรรมของทักษะการอ่าน ที่นำไปใช้อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การอ่านตำรา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 รองลงมาคือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และการอ่านบทความ การอ่านหนังสือประเภทต่างๆ และการอ่านในใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ส่วนทักษะการอ่านบทละคร และการขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงปฏิพากย์ นำไปใช้ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08

ด้านทักษะการเขียน บัณฑิตส่วนใหญ่ เห็นว่า กิจกรรมทักษะการเขียนที่นำไปใช้อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การเขียนรายงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 รองลงมาคือ การเขียนแสดงความคิดเห็น แนะนำ และการเขียนสรุปมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ส่วนทักษะการเขียนเรื่องสั้นนำไปใช้ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.38

ตารางที่ 17 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตไปใช้ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน

ทักษะทางภาษาไทย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. ทักษะในการฟัง			
1.1 การฟังการสนทนาในชีวิตประจำวัน	3.40	.70	มาก
1.2 การฟังการสนทนาเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ	3.40	.70	มาก
1.3 การรับคำสั่ง / ปฏิบัติตามคำสั่ง	3.50	.53	มากที่สุด
1.4 การฟังคำบรรยาย / แถลงการณ์ ประกาศ	3.40	.70	มาก
1.5 การจดบันทึกข้อความจากการฟัง	3.20	.92	มาก
1.6 การจดยางงานการประชุม	3.20	.92	มาก
1.7 การฟังวิทยุ / ข่าวสารต่าง ๆ	3.10	.99	มาก
1.8 การฟังอย่างมีวิจารณญาณ	3.70	.48	มากที่สุด
1.9 การจัดประเด็นสำคัญจากการฟัง	3.70	.67	มากที่สุด
1.10 การมีมารยาทในการฟัง	3.50	.85	มากที่สุด
รวม	3.41	.57	มาก

ตารางที่ 17 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตไปใช้ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน

ทักษะทางภาษาไทย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
2. ทักษะการพูด			
2.1 การสนทนาในชีวิตประจำวัน	3.30	.67	มาก
2.2 การพูดวิพากษ์วิจารณ์	3.50	.71	มากที่สุด
2.3 การติดต่อการงาน กิจธุระ	3.30	.82	มาก
2.4 การอธิบาย ชี้แจง	3.70	.67	มากที่สุด
2.5 การบรรยาย	3.70	.48	มากที่สุด
2.6 การแนะนำตนเอง / ผู้อื่น	3.80	.63	มากที่สุด
2.7 การสัมภาษณ์	3.30	.95	มาก
2.8 การกล่าวรายงาน	3.40	.84	มาก
2.9 การกล่าวทักทาย	3.20	1.14	มาก
2.10 การกล่าวอำลา	3.00	1.55	มาก
2.11 การกล่าวต้อนรับ	2.90	.99	มาก
2.12 การกล่าวอวยพร	2.90	.88	มาก
2.13 การกล่าวขอบคุณ เสียใจ แสดงความยินดี	3.00	1.05	มาก
2.14 การพูดสนับสนุนหรือคัดค้าน	3.30	.67	มาก
2.15 การแสดงความคิดเห็น	3.70	.48	มากที่สุด
2.16 การอภิปราย	3.60	.70	มากที่สุด
2.17 การกล่าวสรุปความ	3.50	.71	มากที่สุด
2.18 การใช้ถ้อยคำถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ	3.50	.71	มากที่สุด
2.19 การโต้ว่าที่	2.30	1.51	น้อย
2.20 การโน้มน้าว จูงใจ	2.90	.57	มาก
2.21 การขอ / เสนอความช่วยเหลือ	3.00	.47	มาก
2.22 การขอ / เสนอคำแนะนำ	3.10	.57	มาก
รวม	3.27	.52	มาก
3. ทักษะการอ่าน			
3.1 การอ่านตำรา	3.60	.70	มากที่สุด
3.2 การอ่านบทความ	3.70	.48	มากที่สุด
3.3 การอ่านข่าวต่าง ๆ	3.60	.52	มากที่สุด

ตารางที่ 17 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตไปใช้ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน

ทักษะทางภาษาไทย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
3.4 การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ	3.80	.42	มากที่สุด
3.5 การอ่านข้อความ	3.60	.70	มากที่สุด
3.6 การอ่านประกาศ	3.40	.84	มาก
3.7 การอ่านโฆษณา	3.30	.82	มาก
3.8 การอ่านบทละคร	2.50	.97	มาก
3.9 การอ่านวารสาร	3.50	.71	มากที่สุด
3.10 การอ่านวรรณคดี	3.60	.52	มากที่สุด
3.11 การอ่านวรรณกรรม	3.50	.53	มากที่สุด
3.12 การอ่านร้อยกรอง	3.40	.52	มาก
3.13 การอ่านในใจ	3.40	.70	มาก
3.14 การอ่านออกเสียง	2.90	.74	มาก
3.15 การอ่านทำนองเสนาะ	2.60	.97	มาก
3.16 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ	3.60	.52	มากที่สุด
3.17 การพิจารณาหนังสือ	3.40	.70	มาก
3.18 การขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงไทยป๊อปปูล่า	1.49	3.63	น้อยที่สุด
รวม	3.24	.49	มาก
4. ทักษะการเขียน			
4.1 การเขียนเล่าเรื่อง	3.10	.57	มาก
4.2 การเขียนอธิบาย	3.50	.71	มาก
4.3 การเขียนแสดงความคิดเห็น แนะนำ	3.20	.92	มาก
4.4 การเขียนประกาศ	2.50	1.18	มาก
4.5 การเขียนวิจารณ์	3.10	.88	มาก
4.6 การเขียนบันทึก	2.70	1.16	มาก
4.7 การเขียนรายงาน	3.40	.84	มาก
4.8 การเขียนจดหมาย	2.60	1.26	มาก
4.9 การเขียนสะกุดคำ	3.30	.82	มาก
4.10 การแต่งคำประพันธ์	3.10	.74	มาก
4.11 การถอดความ	2.40	2.37	น้อย

ตารางที่ 17 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตไปใช้ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน

ทักษะทางภาษาไทย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
4.12 การคัดลอกข้อความ	2.50	1.08	มาก
4.13 การเขียนบทความ	2.90	.74	มาก
4.14 การเขียนสรุป	3.20	1.03	มาก
4.15 การเขียนความเรียง	3.40	.70	มาก
4.16 การเขียนเรื่องสั้น	2.20	1.03	น้อย
4.17 การเขียนบทละคร	1.70	.82	มาก
4.18 การเขียนเชิงสร้างสรรค์	2.60	.70	มาก
4.19 การเขียนโฆษณา จูงใจ ปลุกใจ	2.20	1.03	น้อย
รวม	2.82	.60	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรไปใช้ อยู่ในระดับมากทุกทักษะ โดยทักษะการฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ทักษะการพูด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ทักษะการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และทักษะการเขียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละทักษะ พบว่า

ด้านทักษะในการฟัง บัณฑิตส่วนใหญ่เห็นว่า กิจกรรมทักษะในการฟังนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับแรกคือ การฟังอย่างมีวิจารณญาณและการจัดประเด็นสำคัญจากการฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 รองลงมาคือ การรับคำสั่ง / ปฏิบัติตามคำสั่ง และการมีมารยาทในการฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ส่วนทักษะการฟังวิทยุ / ข่าวสารต่าง ๆ นำไปใช้ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10

ด้านทักษะการพูด บัณฑิตส่วนใหญ่เห็นว่า กิจกรรมของทักษะการพูดที่นำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับแรก คือ การแนะนำตัวเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 รองลงมาคือ การอธิบายชี้แจง การบรรยาย และการแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ส่วนทักษะการโต้วาที่นำไปใช้ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30

ด้านทักษะการอ่าน บัณฑิตส่วนใหญ่เห็นว่า กิจกรรมของทักษะการอ่าน ที่นำไปใช้อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 รองลงมาคือ การอ่านบทความ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และการอ่านตำรา การอ่านข่าวต่าง ๆ การอ่านข้อความ

การอ่านวรรณคดีและการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ส่วนทักษะการขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงป๊อปปูล่า นําไปใช้ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49

ด้านทักษะการเขียน บัณฑิตส่วนใหญ่ เห็นว่า กิจกรรมทักษะการเขียนที่นําไปใช้อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การเขียนอธิบาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 รองลงมาคือ การเขียนรายงาน และการเขียนความเรียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ส่วนทักษะการเขียนเรื่องสั้นนําไปใช้ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.70

ตารางที่ 18 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนําทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตไปใช้ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 จำนวน 23 คน

ทักษะทางภาษาไทย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. ทักษะในการฟัง			
1.1 การฟังการสนทนาในชีวิตประจำวัน	3.26	.62	มาก
1.2 การฟังการสนทนาเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ	3.26	.69	มาก
1.3 การรับคำสั่ง / ปฏิบัติตามคำสั่ง	3.35	.57	มาก
1.4 การฟังคำบรรยาย / แถลงการณ์ ประกาศ	3.26	.69	มาก
1.5 การจดบันทึกข้อความจากการฟัง	3.22	.80	มาก
1.6 การจดยางานการประชุม	2.91	.90	มาก
1.7 การฟังวิทยุ / ข่าวสารต่าง ๆ	3.17	.78	มาก
1.8 การฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ	3.48	.67	มาก
1.9 การจัดประเด็นสำคัญจากการฟัง	3.48	.79	มาก
1.10 การมีมารยาทในการฟัง	3.35	.78	มาก
รวม	3.27	.58	มาก
2. ทักษะการพูด			
2.1 การสนทนาในชีวิตประจำวัน	3.35	.65	มาก
2.2 การพูดวิพากษ์วิจารณ์	3.30	.70	มาก
2.3 การติดต่อการงาน กิจธุระ	3.26	.81	มาก
2.4 การอธิบาย ชี้แจง	3.52	.67	มากที่สุด
2.5 การบรรยาย	3.52	.59	มากที่สุด
2.6 การแนะนำตนเอง / ผู้อื่น	3.48	.67	มาก
2.7 การสัมภาษณ์	2.96	.93	มาก
2.8 การกล่าวรายงาน	3.09	.95	มาก

ตารางที่ 18 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตไปใช้ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 จำนวน 23 คน

ทักษะทางภาษาไทย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
2.9 การกล่าวทักทาย	3.13	.97	มาก
2.10 การกล่าวอำลา	2.80	.99	มาก
2.11 การกล่าวต้อนรับ	2.78	.90	มาก
2.12 การกล่าวอวยพร	2.57	.79	มาก
2.13 การกล่าวขอบคุณ เสียใจ แสดงความยินดี	2.83	.94	มาก
2.14 การพูดสนับสนุนหรือคัดค้าน	3.04	.82	มาก
2.15 การแสดงความคิดเห็น	3.57	.59	มากที่สุด
2.16 การอภิปราย	3.43	.73	มาก
2.17 การกล่าวสรุปความ	3.17	.83	มาก
2.18 การใช้ถ้อยคำถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ	3.39	.78	มาก
2.19 การโต้วาที	2.13	.97	น้อย
2.20 การโน้มน้าว จูงใจ	2.78	.74	มาก
2.21 การขอ / เสนอความช่วยเหลือ	2.87	.69	มาก
2.22 การขอ / เสนอคำแนะนำ	3.13	.92	มาก
รวม	3.09	.58	มาก
3. ทักษะการอ่าน			
3.1 การอ่านตำรา	3.48	.67	มาก
3.2 การอ่านบทความ	3.43	.79	มาก
3.3 การอ่านข่าวต่าง ๆ	3.26	.86	มาก
3.4 การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ	3.48	.59	มาก
3.5 การอ่านข้อความ	3.35	.83	มาก
3.6 การอ่านประกาศ	3.13	.97	มาก
3.7 การอ่านโฆษณา	3.00	.85	มาก
3.8 การอ่านบทละคร	2.26	.86	น้อย
3.9 การอ่านวารสาร	3.30	.76	มาก
3.10 การอ่านวรรณคดี	3.04	.98	มาก
3.11 การอ่านวรรณกรรม	3.09	.85	มาก

ตารางที่ 18 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตไปใช้ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 จำนวน 23 คน

ทักษะทางภาษาไทย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
3.12 การอ่านร้อยกรอง	3.26	.86	มาก
3.13 การอ่านในใจ	3.30	.70	มาก
3.14 การอ่านออกเสียง	2.91	.73	มาก
3.15 การอ่านทำนองเสนาะ	2.57	.89	มาก
3.16 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ	3.43	.73	มาก
3.17 การพิจารณาหนังสือ	3.17	.89	มาก
3.18 การขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงไทยป๊อปปูล่า	1.57	2.48	น้อย
รวม	3.06	.55	มาก
4. ทักษะการเขียน			
4.1 การเขียนเล่าเรื่อง	2.78	.80	มาก
4.2 การเขียนอธิบาย	3.13	.82	มาก
4.3 การเขียนแสดงความคิดเห็น แนะนำ	3.09	.85	มาก
4.4 การเขียนประกาศ	2.26	.92	น้อย
4.5 การเขียนวิจารณ์	2.83	.94	มาก
4.6 การเขียนบันทึก	2.78	.90	มาก
4.7 การเขียนรายงาน	3.39	.84	มาก
4.8 การเขียนจดหมาย	2.35	.98	น้อย
4.9 การเขียนสะกุดคำ	2.83	.98	มาก
4.10 การแต่งคำประพันธ์	3.00	.80	มาก
4.11 การถอดความ	2.70	1.61	มาก
4.12 การคัดลอกข้อความ	2.57	.90	มาก
4.13 การเขียนบทความ	2.70	.70	มาก
4.14 การเขียนสรุป	3.09	.85	มาก
4.15 การเขียนความเรียง	3.09	.85	มาก
4.16 การเขียนเรื่องสั้น	1.17	4.48	น้อยที่สุด
4.17 การเขียนบทละคร	1.83	.94	น้อย
4.18 การเขียนเชิงสร้างสรรค์	2.70	.82	มาก

ตารางที่ 18 (ต่อ) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตไปใช้ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 จำนวน 23 คน

ทักษะทางภาษาไทย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
4.19 การเขียนโฆษณา จูงใจ ปลุกใจ	2.17	.98	น้อย
รวม	2.66	.64	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรไปใช้ อยู่ในระดับมากทุกทักษะ โดยทักษะการฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ทักษะการพูด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ทักษะการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และทักษะการเขียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละทักษะ พบว่า

ด้านทักษะในการฟัง บัณฑิตส่วนใหญ่เห็นว่า กิจกรรมทักษะในการฟังนำไปใช้บ่อยในระดับมาก อันดับแรกคือ การฟังอย่างมีวิจารณญาณและการจัดประเด็นสำคัญจากการฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รองลงมาคือ การรับคำสั่ง / ปฏิบัติตามคำสั่ง และการมีมารยาทในการฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ส่วนทักษะการจดรายงานการประชุม มีการนำไปใช้อันดับสุดท้าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91

ด้านทักษะการพูด บัณฑิตส่วนใหญ่เห็นว่า กิจกรรมของทักษะการพูด ที่นำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับแรก คือ การแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 รองลงมา คือ การอธิบาย ชี้แจง กับการบรรยาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ส่วนทักษะการโต้ว่าที่มีการนำไปใช้ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13

ด้านทักษะการอ่าน บัณฑิตส่วนใหญ่เห็นว่า กิจกรรมของทักษะการอ่านที่นำไปใช้อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การอ่านตำรากับการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รองลงมาคือ การอ่านบทความ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ส่วนทักษะการขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงปฏิพากย์ มีการนำไปใช้ระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.57

ด้านทักษะการเขียน บัณฑิตส่วนใหญ่ เห็นว่า กิจกรรมทักษะการเขียนที่นำไปใช้อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การเขียนรายงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 รองลงมาคือ การเขียนอธิบาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และการเขียนแสดงความคิดเห็น แนะนำ การเขียนสรุป และการเขียนความเรียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ส่วนทักษะการเขียนเรื่องสั้น มีการนำไปใช้ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.17

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่ได้จากการเรียนการสอนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย

ในตอนต้นที่ 5 นี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2541 ปีการศึกษา 2542 และปีการศึกษา 2541 รวมกับปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรโดยนำเสนอในตารางที่ 19-21 ดังนี้

ตารางที่ 19 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของตนเองที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 จำนวน 13 คน

คุณลักษณะ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. มีความรู้ความสามารถทางภาษาไทย	3.08	.49	มาก
2. มีทักษะในการฟังภาษาไทย	3.00	.00	มาก
3. มีทักษะในการพูดภาษาไทย	2.93	.64	มาก
4. มีทักษะในการอ่านภาษาไทย	3.00	.41	มาก
5. มีทักษะในการเขียนภาษาไทย	2.77	.60	มาก
6. มีความรู้ทางวิชาชีพครู	3.23	.83	มาก
7. มีทักษะทางวิชาชีพครู	3.08	.76	มาก
8. ได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพในการเป็นครู	3.15	.80	มาก
9. มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษากว้างไกล	3.23	.60	มาก
10. มีความรู้ความสามารถทางคอมพิวเตอร์	2.85	.80	มาก
11. มีความเข้าใจสังคมและมองเห็นความสัมพันธ์ของการศึกษากับสังคม	3.23	.73	มาก
12. มีคุณธรรม จริยธรรม	3.54	.52	มาก
13. มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู	3.54	.66	มาก
14. มีนิสัยใฝ่รู้	3.31	.63	มาก
15. มีความสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	3.38	.65	มาก
16. มีความลึกซึ้งในการวิเคราะห์วิจารณ์	3.23	.44	มาก
17. มีความสามารถในการทำวิจัย	2.77	.60	มาก
รวม	3.14	.37	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวม ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 เกี่ยวกับคุณลักษณะที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 อันดับแรก คือ มีคุณธรรม จริยธรรม กับมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 รองลงมา คือ มีความสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และมีนิสัยใฝ่รู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ตามลำดับ ส่วนคุณลักษณะที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ มีทักษะในการเขียนภาษาไทย และมีความสามารถในการทำวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ เท่ากับ 2.77

ตารางที่ 20 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของตนเองที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน

คุณลักษณะ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. มีความรู้ความสามารถทางภาษาไทย	2.90	.99	มาก
2. มีทักษะในการฟังภาษาไทย	3.20	.63	มาก
3. มีทักษะในการพูดภาษาไทย	3.40	.70	มาก
4. มีทักษะในการอ่านภาษาไทย	3.40	.70	มาก
5. มีทักษะในการเขียนภาษาไทย	3.30	.82	มาก
6. มีความรู้ทางวิชาชีพครู	3.50	.71	มากที่สุด
7. มีทักษะทางวิชาชีพครู	3.40	.70	มาก
8. ได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพในการเป็นครู	3.60	.52	มากที่สุด
9. มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษากว้างไกล	3.70	.67	มากที่สุด
10. มีความรู้ความสามารถทางคอมพิวเตอร์	2.70	.95	มาก
11. มีความเข้าใจสังคมและมองเห็นความสัมพันธ์ของการศึกษากับสังคม	3.50	.53	มากที่สุด
12. มีคุณธรรม จริยธรรม	3.40	.52	มาก
13. มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู	3.30	.82	มาก
14. มีนิสัยใฝ่รู้	3.40	.70	มาก
15. มีความสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	3.50	.53	มากที่สุด
16. มีความลึกซึ้งในการวิเคราะห์วิจารณ์	3.00	.82	มาก
17. มีความสามารถในการทำวิจัย	1.30	2.98	น้อยที่สุด
รวม	3.21	.36	มาก

จากตารางที่ 20 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวม ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับคุณลักษณะที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 อันดับแรก คือ วิสัยทัศน์กว้างไกล อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 รองลงมาคือ ได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพในการเป็นครู อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และมีความรู้ทางวิชาชีพครู มีความเข้าใจสังคมและมองเห็นความสัมพันธ์ของการศึกษากับสังคม และมีความลึกซึ้งในการวิเคราะห์วิจารณ์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ตามลำดับ ส่วนคุณลักษณะที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ มีความสามารถในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.30

ตารางที่ 21 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของตนเองที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 จำนวน 23 คน

คุณลักษณะ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. มีความรู้ความสามารถทางภาษาไทย	3.00	.74	มาก
2. มีทักษะในการฟังภาษาไทย	3.09	.42	มาก
3. มีทักษะในการพูดภาษาไทย	3.13	.69	มาก
4. มีทักษะในการอ่านภาษาไทย	3.17	.58	มาก
5. มีทักษะในการเขียนภาษาไทย	3.00	.74	มาก
6. มีความรู้ทางวิชาชีพครู	3.35	.78	มาก
7. มีทักษะทางวิชาชีพครู	3.22	.74	มาก
8. ได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพในการเป็นครู	3.35	.71	มาก
9. มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษากว้างไกล	3.43	.66	มาก
10. มีความรู้ความสามารถทางคอมพิวเตอร์	2.78	.85	มาก
11. มีความเข้าใจสังคมและมองเห็นความสัมพันธ์ของการศึกษากับสังคม	3.35	.65	มาก
12. มีคุณธรรม จริยธรรม	3.48	.51	มาก
13. มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู	3.43	.73	มาก
14. มีนิสัยใฝ่รู้	3.35	.65	มาก
15. มีความสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	3.43	.59	มาก
16. มีความลึกซึ้งในการวิเคราะห์วิจารณ์	3.13	.63	มาก
17. มีความสามารถในการทำวิจัย	2.13	2.09	น้อย
รวม	3.18	.36	มาก

จากตารางที่ 21 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับคุณลักษณะที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 อันดับแรก คือ มีคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รองลงมาคือ มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษากว้างไกล มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครูและมีความสามารถ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ส่วนคุณลักษณะที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรที่อยู่ในระดับน้อย คือ มีความสามารถในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่นๆ

ในตอนที่ 6 เป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับด้านเนื้อหาด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล และด้านการฝึกปฏิบัติงาน มาประมวลผล วิเคราะห์สรุปประเด็น แต่ละด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. บัณฑิตได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับด้านเนื้อหา ดังนี้
  - 1.1 ควรปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย
  - 1.2 ควรมีวิชาด้านหลักภาษาไทยมากขึ้น
  - 1.3 เน้นเนื้อหาภาษาไทยให้เข้มข้นขึ้น
  - 1.4 เนื้อหาควรใช้ได้จริงมากกว่านี้
  - 1.5 ควรเน้นวรรณกรรมปัจจุบัน
  - 1.6 เนื้อหาควรมีความหลากหลาย
  - 1.7 ควรเพิ่มเนื้อหาวิชาการพูดและการเขียน
  - 1.8 ควรวิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียน
  - 1.9 ควรปรับปรุงและพัฒนาเนื้อหาให้สอดคล้องกับสังคมที่มีการพัฒนา เปลี่ยนแปลง
  - 1.10 ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิต
  - 1.11 ควรให้มีการวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้ที่ได้รับมากขึ้น
  - 1.12 ควรเพิ่มเนื้อหาด้านวรรณคดี
2. บัณฑิตได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนี้
  - 2.1 ควรนำสื่อกิจกรรมมาใช้ให้มากขึ้น
  - 2.2 การเรียนการสอนดีแล้ว
  - 2.3 ควรมีการเรียนการสอนกลุ่มย่อยมากขึ้น
  - 2.4 ควรจัดการเรียนการสอนให้เกิดการเรียนรู้สูงสุด
  - 2.5 ควรจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
  - 2.6 ควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

- 2.7 ควรจัดการเรียนการสอนเชิงปฏิบัติมากกว่าเชิงทฤษฎี
- 2.8 ควรฝึกการทำรายงานให้มากขึ้นโดยเน้นพื้นฐานการทำวิจัย
- 2.9 ควรเปิดวิชาเลือกให้ครบและหลากหลาย
- 2.10 ไม่ควรให้ทำรายงานมากเกินไป แต่เน้นการฝึกวิจัยขั้นต้น
3. บัณฑิตได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล ดังนี้
  - 3.1 ควรวัดและประเมินอย่างหลากหลาย
  - 3.2 ประเมินผลเหมาะสมดีแล้ว
  - 3.3 ควรมีมาตรฐานในการวัดและการประเมิน กำหนดกฎเกณฑ์ให้มีความยุติธรรม ไม่ใช้วิจารณ์ของผู้อ่านเป็นหลัก
  - 3.4 ควรให้นำเสนอโครงการ
  - 3.5 ควรให้ทำสารนิพนธ์
  - 3.6 ควรวัดทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ
  - 3.7 ควรให้มีการประเมินตนเอง
  - 3.8 ควรให้ทำแฟ้มสะสมผลงาน
4. บัณฑิตได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการฝึกปฏิบัติงาน ดังนี้
  - 4.1 ช่วงเวลาฝึกงานเหมาะสมดีแล้ว
  - 4.2 ควรเพิ่มเวลาฝึกปฏิบัติงานให้มากขึ้น
  - 4.3 ควรให้มีการฝึกสอนเป็นเวลา 1 ปี
  - 4.4 ควรปรับปรุงสภาพโรงเรียน
  - 4.5 กิจกรรมที่ปฏิบัติควรบอกแนวทางและให้นิสิตทราบผลจากงานที่ทำ
  - 4.6 ควรให้นิสิตได้เข้าไปสอนก่อนสอนจริง
  - 4.7 ควรให้นิสิตได้รับค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานแต่ละเดือน
  - 4.8 ควรให้มีการประเมินการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2538) สาขา มัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพของบัณฑิต คณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ เพื่อสำรวจความคิดเห็นของบัณฑิต คณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตร ปัญหาของหลักสูตร การนำความรู้ไปใช้ และคุณลักษณะของบัณฑิตที่ได้จากการเรียนตาม หลักสูตร งานวิจัยเรื่องนี้ศึกษาข้อมูลจากตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นบัณฑิตคณะครุศาสตร์ สาขา มัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ที่สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิตปี 2541 และ 2542 รวม 23 คน โดยส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์

สรุปผลการวิจัย

1. บัณฑิตคณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ ที่สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2538) ในปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 ทั้งสิ้น 23 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปี 2541 จำนวน 13 คน ส่วนใหญ่เรียนประเภทวิชาเอกคู่ภาษาไทยคู่กับจิตวิทยา และภาษาไทยคู่กับเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา 2542 จำนวน 10 คน ส่วนใหญ่เรียนวิชาเอกคู่ภาษาไทยคู่กับคอมพิวเตอร์ และในภาพรวมของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 มีบัณฑิตที่ศึกษา วิชาเอกคู่ภาษาไทยคู่กับจิตวิทยามากที่สุด รองลงมา คือ ภาษาไทยและเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาปี 2541 และ 2542 ส่วนใหญ่ศึกษาต่อมากกว่าประกอบอาชีพ และไม่พบบัณฑิต ที่ว่างงาน หากไม่ทำงานบัณฑิตจะศึกษาต่อ บัณฑิตที่ประกอบอาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทาง การศึกษา โดยสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด

2. ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปี 2541 และ 2542 เกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอก ภาษาไทยแบบเอกคู่ ในภาพรวมอยู่ระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การ จัดการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.43 ส่วนลำดับสุดท้าย คือ เน้นความรู้วิชาชีพครูในด้านการวิเคราะห์แบบเรียน อยู่ในระดับ น้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.97

3. ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับปัญหา ของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย แบบเอกคู่ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ปัญหาด้านผู้สอนเกี่ยวกับการสอนด้วยบรรยายเพียง

อย่างเดียว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 ส่วนปัญหาด้านผู้สอนเกี่ยวกับการไม่มีการแนะนำรายวิชาและบอกข้อตกลงเบื้องต้นให้นักศึกษาก่อนเริ่มการสอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46

4. ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับการนำความรู้ในเนื้อหาวิชา และทักษะทางภาษาไทย จากหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) ไปใช้ โดยสรุปผลความคิดเห็นได้ดังนี้

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเนื้อหาวิชาความรู้ภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรไปใช้ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 ในภาพรวมส่วนใหญ่เห็นว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 และเมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาที่นำไปใช้อยู่ในระดับน้อย คือ ความรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่น ความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์ และความรู้เกี่ยวกับวรรณคดี มรดกและวรรณกรรมปัจจุบันในด้านประวัติผู้แต่ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 และ 2.22 ตามลำดับ

4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำทักษะวิชาภาษาไทยที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรไปใช้ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 ในภาพรวมส่วนใหญ่เห็นว่า อยู่ในระดับมากทุกทักษะ โดยทักษะในการฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ทักษะการพูดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ทักษะการอ่านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และทักษะการเขียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 และเมื่อพิจารณาทักษะวิชาภาษาไทยที่นำไปใช้อยู่ในระดับน้อย คือ ทักษะการพูดโต้วาที มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 ทักษะการขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงปฎิภาภย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.57 ทักษะการอ่านบทละครมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 ทักษะการเขียนบทละคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 การเขียนโฆษณา จูงใจ ปลุกใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 การเขียนประกาศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 และการเขียนจดหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 ในขณะที่ทักษะการเขียนเรื่องสั้นมีการนำไปใช้อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.17

5. ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2541 และปีการศึกษา 2542 เกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ ในภาพรวมส่วนใหญ่เห็นว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 แต่มีความสามารถในการทำวิจัยอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้นมีประเด็นในการอภิปรายดังต่อไปนี้

1. การเลือกวิชาเอกของครุศาสตรบัณฑิต

บัณฑิตคณะครุศาสตร์ สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) ปีการศึกษา 2541 และ 2542 ทุกคนเรียนภาษาไทยแบบเอกคู่ ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเพิ่มเติม โดยใช้การสุ่มตัวอย่างเพื่อสัมภาษณ์ ได้ข้อมูล

ว่าบัณฑิตทุกคนเรียนภาษาไทยแบบเอกคู่ทั้งหมดตามคำแนะนำของรุ่นพี่ โดยส่วนใหญ่เรียนภาษาไทย คู่กับจิตวิทยา อาจเป็นเพราะการเรียนวิชาทั้งสองควบคู่กันจะช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการจัดสภาพแวดล้อมให้แก่ผู้เรียน และจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีได้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย นอกจากนี้ ความรู้ทางจิตวิทยายังช่วยให้ครูผู้สอนเข้าใจนักเรียนมากขึ้น ได้รู้พัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ ได้ใช้ความรู้ด้านจิตวิทยาการเรียนรู้อื่นๆไปใช้ในการเรียนการสอนนักเรียน ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล อัตราการเรียนรู้ รูปแบบการเรียน ฯลฯ

ส่วนวิชาเอกคู่ที่บัณฑิตเลือกเรียนรองลงมาคือ ภาษาไทยและเทคโนโลยีการศึกษา อาจเป็นเพราะการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เช่น การใช้สื่อต่างๆ จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลาย และน่าสนใจมากขึ้น

นอกจากนี้ การที่บัณฑิตส่วนใหญ่ศึกษาต่อมากกว่าประกอบอาชีพ สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะบัณฑิตมีความคิดเห็นว่า ความรู้ที่ได้รับในการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตยังไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพของตนเอง อีกส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะบัณฑิตต้องการที่จะเรียนเพื่อให้มีวุฒิสูงขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพในอนาคต และบัณฑิตที่ประกอบอาชีพส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางการศึกษา โดยสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด อาจเป็นเพราะบัณฑิตได้ศึกษาและสำเร็จการศึกษาในสาขามัธยมศึกษา บัณฑิตจึงสมัครเข้าทำงานในสาขาที่ตรงกับที่ตนเองเรียนมา และสาเหตุที่บัณฑิตได้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุดอาจเป็นเพราะบัณฑิตยังมีประสบการณ์ในการสอนไม่มากนัก ดังนั้นในระยะแรกของการทำงานบัณฑิตจึงได้รับมอบหมายให้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2. การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.

2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่

ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2541 และ 2542 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ บัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเน้นความรู้วิชาชีพครูในด้านการวิเคราะห์แบบเรียน และเน้นการวางพื้นฐานการเป็นนักวิจัยอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาและเทคนิคการสอนต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้สอนได้จริงมากกว่าที่จะเน้นในเรื่องแบบเรียน ซึ่งในขณะนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหนังสือเรียนมาให้ให้นักเรียนได้เรียน ดังนั้น ความจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์หนังสือเรียนจึงมีน้อย ต่างจากปัจจุบันที่เน้นให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์หนังสือเรียนมากขึ้น ส่วนเหตุผลที่หลักสูตรไม่ได้เน้นในด้านการเป็นนักวิจัยนั้น อาจเป็นเพราะการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตยังไม่ได้เน้นการเป็นนักวิจัยเช่นในปัจจุบัน

จากผลการวิจัยดังกล่าวทำให้มีการปรับปรุงหลักสูตรในปัจจุบัน โดยเพิ่มรายวิชาการวิเคราะห์หลักสูตรและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ครูผู้สอนต้องพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาได้เอง ดังนั้น การเรียนในรายวิชาดังกล่าวผู้เรียนต้องวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเชื่อมโยงกับหนังสือเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดขึ้นว่า มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดไว้หรือไม่ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้เห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงอย่างต่อเนื่อง และเห็นประโยชน์ที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ได้ในการสอนของตนในอนาคต ส่วนด้านการเป็นนักวิจัย หลักสูตรปัจจุบันได้ปรับปรุงการเรียนการสอน โดยผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำงานวิจัย จากการศึกษางานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้งานวิจัยเป็นแหล่งเรียนรู้และนำเสนอผลการเรียนรู้เป็นรายงานวิชาการหรืองานวิจัย ได้ฝึกฝนการทำวิจัยในหัวข้อที่ตนเองสนใจ การที่ผู้สอนให้หนังสือกำหนดเรื่องที่จะพูดหรือจะเขียนเองตามใจชอบเป็นการฝึกวิจัยเบื้องต้นอยู่แล้ว และผู้เรียนยังได้มีโอกาสฝึกฝนการทำวิจัยในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในปัจจุบัน

3. ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2541 และ 2542 เกี่ยวกับปัญหาของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่

บัณฑิตส่วนใหญ่มีความเห็นคล้ายกันว่า มีปัญหาในด้านผู้สอนที่สอนด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียว และการสอนเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติอยู่ในระดับที่มาก สาเหตุอาจเป็นเพราะเนื้อหาที่กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชามีค่อนข้างมาก ในขณะที่เวลาเรียนมีน้อย จึงทำให้ผู้สอนเน้นที่จะให้ความรู้แก่ผู้เรียนอย่างครบถ้วนภายในระยะเวลาเรียน โดยอาศัยวิธีการบรรยายเพียงอย่างเดียว ดังนั้นจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีเวลาในการฝึกปฏิบัติลดน้อยลงด้วย

จากความคิดเห็นของบัณฑิตดังกล่าวทำให้มีการปรับวิธีการสอนในการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรปัจจุบัน โดยแทนที่ผู้สอนจะบรรยายเพียงอย่างเดียว แต่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเนื้อหาความรู้ด้วยตนเอง และนำเสนอความรู้เหล่านั้นแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียนในลักษณะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกันอภิปรายในประเด็นที่เพื่อนนำเสนอ โดยผู้สอนเป็นผู้กำกับดูแลและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนตลอดการเรียนการสอน

นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ประเมิน ผู้สอนยังมีการออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติมากขึ้น และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนจึงร่วมกันสรุปบทเรียนด้วยเนื้อหาความรู้และทฤษฎีที่กำหนดไว้ในรายวิชา

4. ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2541 และ 2542 เกี่ยวกับการนำความรู้จากหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) ไปใช้

สาเหตุที่บัณฑิตนำความรู้ในด้านทักษะการพูดได้วาทีไปใช้อยู่ในระดับน้อย การนำทักษะการอ่านบทละคร การขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงปฏิพากย์ไปใช้อยู่ในระดับน้อย การนำทักษะการเขียนประกาศ การเขียนจดหมาย การเขียนบทละคร การเขียนโฆษณาจูงใจ ปลูกใจไปใช้อยู่ในระดับน้อย ในขณะที่การนำทักษะการเขียนเรื่องสั้นไปใช้อยู่ในระดับน้อยที่สุด อาจสืบเนื่องมาจากการที่บัณฑิตส่วนใหญ่เลือกที่จะศึกษาต่อ และสิ่งที่บัณฑิตศึกษาอยู่อาจมีความเกี่ยวข้องกับความรู้ดังกล่าวน้อย ส่งผลให้โอกาสที่บัณฑิตจะได้นำความรู้ไปใช้นั้นลดน้อยลงไปด้วย บัณฑิตจึงมิได้นำความรู้นั้นไปใช้

อีกสาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะเนื้อหาวิชาและทักษะในด้านต่างๆ อาจมีประโยชน์กับชีวิตประจำวันค่อนข้างน้อย เนื่องจากบัณฑิตส่วนใหญ่ศึกษาต่อ ซึ่งสาขาที่บัณฑิตเรียนต่อมีความเกี่ยวข้องกับความรู้เรื่องเหล่านี้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงมีการปรับปรุงหลักสูตรปัจจุบันให้มีความสอดคล้องกับข้อค้นพบจากการวิจัย โดยมีการปรับสัดส่วนเนื้อหาให้มีความเหมาะสมโดยปรับลดเนื้อหาบางเรื่องให้มีสัดส่วนลดลง เช่น การพูดได้วาที การเขียนประกาศ การเขียนโฆษณาจูงใจ ปลูกใจ การเขียนเรื่องสั้น อย่างไรก็ตามหลักสูตรปัจจุบันยังคงมีการกำหนดเนื้อหาบางเรื่องให้คงไว้ในหลักสูตร เนื่องจากเนื้อหาดังกล่าวมีความสำคัญสำหรับผู้เรียนวิชาเอกภาษาไทยที่ควรมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ เช่น การอ่านบทละคร การขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงปฏิพากย์ ในฐานะที่เป็นครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ซึ่งจะต้องเป็นผู้สอนนักเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ด้วย และจะเป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาไทยต่อไปในอนาคต

5. ความคิดเห็นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2541 และ 2542 เกี่ยวกับการคุณลักษณะของบัณฑิตที่ได้จากการเรียนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538)

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งสองปีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับมีความสามารถในการทำวิจัยอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรบรรจุวิชาวิจัยไว้ในหมวดวิชาเฉพาะวิชาครู ดังนั้นผู้เรียนที่เรียนและมีความถนัดในศาสตร์ทางภาษา ซึ่งเน้นการให้ความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะทางภาษาไทย รวมทั้งการนำความรู้ที่ได้รับนั้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จึงมิได้มีโอกาที่จะฝึกฝนและทำวิจัยอย่างจริงจัง นอกจากนี้ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วและไปศึกษาต่อหรือทำงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จึงอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้บัณฑิตมีความสามารถในการทำวิจัยอยู่ในระดับน้อย

จากผลการวิจัยดังกล่าวหลักสูตรปัจจุบันจึงได้มีการปรับหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนโดยเน้นการวิจัย โดยมีลักษณะการเรียนรู้นั้นลักษณะต่างๆ เช่น การเรียนรู้จากการอ่านงานวิจัย

การทำวิจัยในรายวิชาต่างๆ ตามหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ การทำวิจัยในชั้นเรียนในขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งอาจเป็นงานวิจัยที่ไม่ซับซ้อนมาก เพียงเน้นการฝึกฝนและเรียนรู้ในกระบวนการทำวิจัย โดยผู้สอนเน้นฝึกกระบวนการทำวิจัยแก่ผู้เรียน ตั้งแต่การกำหนดปัญหาหรือสิ่งที่สนใจ การตั้งสมมติฐาน การศึกษาค้นคว้าข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ไปจนถึงขั้นการเขียนรายงานการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

ในการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยแบบเอกคู่ ควรมีการปรับปรุงในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ด้านเนื้อหาความรู้และการจัดการเรียนการสอน

1.1.1 ควรเน้นความรู้ในหลักภาษาไทยที่เกี่ยวกับคำราชาศัพท์ และการวิเคราะห์หนังสือเรียน เพื่อบัณฑิตจะได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนด้านการวิเคราะห์หนังสือเรียน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูผู้สอนต้องวิเคราะห์หนังสือเรียนต่างๆ ที่ใช้ในโรงเรียน เพื่อจะได้ทราบว่าหนังสือเรียนนั้นๆ มีลักษณะเป็นอย่างไร มีเนื้อหาเพียงพอแล้วหรือไม่ และปัจจุบันครูเป็นผู้เลือกหนังสือเรียนได้เอง การมีความรู้เรื่องการวิเคราะห์หนังสือเรียนจะช่วยให้ครูสามารถเลือกหนังสือเรียนได้โดยพิจารณาว่า หนังสือเรียนนั้นครอบคลุมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วหรือไม่ อย่างไร

1.1.2 ควรเพิ่มเนื้อหาในด้านการวิจัยให้มากขึ้น มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย ฝึกฝนให้ผู้เรียนทำการวิจัยในรายวิชาต่างๆ เพราะเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ และเป็นการต่อยอดจากสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว และควรส่งเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนให้มีความสามารถในการทำวิจัยให้มากขึ้น

1.1.3 ควรเน้นการวางพื้นฐานการเป็นนักวิจัยให้มากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันการวิจัยเป็นสิ่งที่จะต้องทำควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน หากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีความรู้ในด้านการวิจัยก็จะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาของนักเรียน และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเองได้

1.1.4 ควรปรับปรุงเนื้อหาโดยเพิ่มเนื้อหาความรู้ที่นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น และให้สอดคล้องกับสังคมที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง และวิชาการพูดและการเขียนควรเพิ่มทั้งเนื้อหาและภาคปฏิบัติให้มากขึ้น เนื่องจากเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและต้องใช้ทักษะดังกล่าวมากในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ

1.2 ด้านผู้สอน

ผู้สอนควรมีการปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนของตนเอง โดยจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เช่น มีการเรียนการสอนกลุ่มย่อยมากขึ้น มีการนำสื่อมาใช้และจัดกิจกรรมให้มากขึ้นกว่าการสอนที่เน้นการบรรยายอย่างเดียว นอกจากนี้ ควรมีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทั้งในทฤษฎีและทางปฏิบัติ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยการประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ในหลักสูตรปีอื่นๆ

2.2 ควรทำวิจัยการประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา เอกภาษาไทย แบบเอกเดี่ยว

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ครุศาสตร์, คณะ. ฝ่ายวิชาการ. 2537. การรายงานสภาพการดำเนินงานทำของบัณฑิตครุศาสตร์
ที่สำเร็จการศึกษาปี 2537. (อัตรสำเนา)
- เชาว์ สุรินทร์. 2532. การเรียนการสอนภาษาไทยหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช
2530 ตามการรับรู้ของครูภาษาไทยและนักเรียนในวิทยาลัยเทคนิค. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยา กลางณรงค์. 2533. แนวโน้มของหลักสูตรและการสอนของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช. 2545. การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.
2538) สาขามัธยมศึกษา. (อัตรสำเนา)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. หลักสูตร 4 ปี ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2504.
(อัตรสำเนา)
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2515.
(อัตรสำเนา)
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2515
(ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2519). (อัตรสำเนา)
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุง
ใหม่ พ.ศ. 2520). (อัตรสำเนา)
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุง
แก้ไข พ.ศ. 2525). (อัตรสำเนา)
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงแก้ไข
พ.ศ. 2529). (อัตรสำเนาเย็บเล่ม).
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงแก้ไข
พ.ศ. 2531). (อัตรสำเนา)
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง
พ.ศ. 2538). (อัตรสำเนา)
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง
พ.ศ. 2543).

- เจียรนัย ศิริสวัสดิ์. 2525. การประเมินหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาไทย ภาคศึกษามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ภาคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร และคณะ. 2536. การติดตามผลการดำเนินงานของบัณฑิตครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2532 และ 2534.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล.(2529). การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: คณะอักษร
บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธำรง บัวศรี. 2542. ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
ธนัชการพิมพ์.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ และคณะ. 2534. การติดตามผลการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
พุทธศักราช 2531.
- รัตนา จันท์เทาว์. 2544. ความคิดเห็นของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยที่มีต่อหลักสูตรวิชาเอก
ภาษาไทย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สงัด อุทรานันท์. 2532. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริวัฒน์ ลายกนก. 2526. ความเห็นของนิสิตฝึกสอน อาจารย์นิเทศ และนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาเกี่ยวกับการฝึกสอนวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ภาคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สิริอำภา ขำเลิศ. 2530. ความคิดเห็นของอาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการ
สอนวิชาภาษาไทยพื้นฐานบังคับระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต. ภาคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา อ่าพิน. 2533. ความคิดเห็นของอาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการ
สอนวิชาภาษาไทยพื้นฐานบังคับระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ภาคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจาริณี วาคาบยาชี. 2538. การศึกษาความต้องการครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ภาคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนนต์ ศรีศักดิ์ดา. 2534. ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้
หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 สายวิชา
บริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชา
มัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทุมพร จามรมาน และอวยพร เรืองตระกูล. 2541. รายงานผลการวิเคราะห์หลักสูตรของ
คณะครุศาสตร์ ระดับปริญญาตรี โท และเอก.

ภาษาอังกฤษ

McNeil, D.J. (1982). **Evaluating the curriculum** In Curriculum and Instruction :
alternatives in education. Eds. Giroux, A.H., Penna, N.A., and Pinar, F.W. USA:
McCutchan Publishing Cooperation.

Ornstein, C.A. and Hunkins, P.E. (1993). **Curriculum : Foundations, Principles, and
Issues.** USA: Prentice Hall.

Tyler, R. (1949). **Basic Principles of Curriculum and Instruction.** Chicago: University
of Chicago Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538)

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538)

โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

สาขา	วิชาศึกษาทั่วไป			วิชาเฉพาะ				วิชาเลือกเสรี	รวมตลอดหลักสูตร
				วิชาครู			วิชาเอก		
	บังคับ	เลือก	รวม	บังคับรวม	เฉพาะสาขา	รวม			
มัธยมศึกษา (เอกคู่)	16	18	34	27	14	41	34, 34	5	145
มัธยมศึกษา (เอกเดี่ยว)	16	18	34	27	14	41	60	10	145

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป

(34 หน่วยกิต)

รายวิชาบังคับรวม (16 หน่วยกิต)

ก. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ (2 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
2701125	วิธีการศึกษาในมหาวิทยาลัย	1(1-0-2)
2705113	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - ว่ายน้ำ	1(0-2-1)
2705114	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - กิจกรรมเข้าจังหวะ	1(0-2-1)
2705115	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - ตะกร้อ	1(0-2-1)
2705116	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - กอล์ฟ	1(0-2-1)
2705119	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - แบดมินตัน	1(0-2-1)
2705120	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - เทนนิส	1(0-2-1)
2705215	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - ซอฟท์บอล	1(0-2-1)
2705217	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - รำไทย	1(0-2-1)

เลือกเรียน

นิสิตสาขาวิชาการสอนวิชาเฉพาะพลศึกษาให้เรียนวิชา 2705217 เท่านั้น

ข. กลุ่มวิชาภาษา (12 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
2701130	ภาษาไทย 1	2(1-2-3)
2701131	ภาษาไทย 2	2(1-2-3)
2701238	ภาษาไทย 3	2(1-2-3)
2701239	ภาษาไทย 4	2(1-2-3)
5500251	พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
5500351	ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน	2(2-0-4)

ค. กลุ่มวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ (2 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
2708121	พื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา	2(1-2-3)

ข้อกำหนด – นิสิตสามารถเลือกเรียนรายวิชาในแต่ละกลุ่มวิชาที่มีรหัสต่างจากรหัสคณะครุศาสตร์ ให้ครบทุกกลุ่มวิชาจำนวน 18 หน่วยกิต โดยกลุ่มวิชาละ 3 หน่วยกิต ยกเว้น กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ 6 หน่วยกิต

รายวิชาเลือก (18 หน่วยกิต)

ก. กลุ่มวิชาสังคมศึกษา (3 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
0201112	การสื่อสารของมนุษย์	1(0-2-1)
0201170	วิทยาการทหาร	3(3-0-6)
0201310	ศิลปะการบริการ	2(2-0-4)
0201311	กฎหมายกับชีวิตครอบครัว	1(0-2-1)
2401113	การเมืองและการปกครองไทย	3(3-0-6)
2403183	สังคมวัฒนธรรม	3(3-0-6)
2403227	ระบบเครือญาติและการจัดระเบียบทางสังคม	3(3-0-6)
2403471	ระเบียบวิธีวิจัยทางมนุษยวิทยา	3(3-0-6)
2601101	การบัญชี 1	3(3-0-6)
2601102	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ	2(2-0-4)
2603244	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย	3(3-0-6)
2604362	การเงินส่วนบุคคล	3(3-0-6)
2605311	หลักการตลาด	3(3-0-6)
2701178	วัฒนธรรมไทย	2(2-0-4)
2701302	การศึกษากับสังคม	2(2-0-4)
2707101	จิตวิทยาทั่วไป	3(3-0-6)
2707209	มนุษยสัมพันธ์	2(2-2-4)
2900151	ความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจ	3(3-0-6)
2900152	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเศรษฐกิจไทย	3(3-0-6)

ข. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (3 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
0201231	รู้รอบรู้ลึก	2(2-0-4)
2200183	อารยธรรมไทย	3(3-0-6)

ข. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (3 หน่วยกิต) (ต่อ)

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
2204180	อารยธรรม	3(3-0-6)
2207103	ปรัชญาและตรรกวิทยา	3(3-0-6)
2207201	ประวัติปรัชญาตะวันตก	3(3-0-6)
2207361	สุนทรียศาสตร์	3(3-0-6)
2207363	จริยศาสตร์	3(3-0-6)
2207365	ปรัชญาการเมือง	3(3-0-6)
2207371	ปรัชญาและวรรณคดี	3(3-0-6)
2207375	ปรัชญาอินเดีย	3(3-0-6)
2207376	พุทธปรัชญา	3(3-0-6)
2207384	ปรัชญาเยอรมัน	3(3-0-6)
2207385	ปรัชญาอเมริกัน	3(3-0-6)
2207386	ปรัชญาบริติช	3(3-0-6)
2207387	ปรัชญาสตรี	3(3-0-6)
2207467	ปรัชญาภาษา	3(3-0-6)
2207472	ปรัชญาญี่ปุ่น	3(3-0-6)
2207474	ปรัชญาจีน	3(3-0-6)
2209341	ภาษาในสังคมไทย	3(3-0-6)
2209372	ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม	3(3-0-6)
2221433	พุทธธรรมในพระไตรปิฎก	3(3-0-6)
2240210	วรรณคดีกับประวัติศาสตร์	3(3-0-6)
2240215	วรรณคดีกับสตรี	3(3-0-6)
2240260	วรรณคดีทัศนศึกษา	3(3-0-6)
2240401	เรื่องสั้นร่วมสมัย	3(3-0-6)
2701272	ธรรมวิทยา	2(2-0-4)
2709106	ศิลปะนิยม	2(2-0-4)
2712110	สังคมนิยม	2(2-0-4)
3501456	ความคิดสร้างสรรค์	3(3-0-6)

ค. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (3 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
0201152	วิทยาศาสตร์เพิ่มผลผลิต	3(3-0-6)
0201160	มนุษย์กับธรรมชาติ	3(3-0-6)

ค. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (3 หน่วยกิต) (ต่อ)

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
2300150	ธรรมชาติวิทยา	3(3-0-6)
2303165	มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	3(3-0-6)
2305107	โลกพืช	3(3-0-6)
2305281	พืชสวน	2(2-0-4)
2305352	ความสัมพันธ์ระหว่างดินกับพืช	3(3-0-6)
2305354	การผลิตแบบไฮโดรโปนิกส์	3(3-0-6)
2305355	ปฏิบัติการการผลิตพืชแบบไฮโดรโปนิกส์	1(0-2-1)
2305401	ชีววิทยาของกล้วยไม้	2(2-0-4)
2307204	วิทยาศาสตร์ของโลก	2(2-0-4)
2308303	ประวัติวิทยาศาสตร์	3(3-0-6)
2308354	ขั้นตอนของชีวิต	3(3-0-6)
2309201	สมุทรศาสตร์ทั่วไป	2(2-0-4)
2313250	เทคโนโลยีการพิมพ์	2(2-0-4)
2314255	หลักการเบื้องต้นของเทคโนโลยีทางอาหาร	3(3-0-6)
2705251	สุขภาพกับสิ่งแวดล้อม	2(2-0-4)
2705455	ยาและสิ่งเสพติด	2(2-0-4)
3600202	โภชนาการ	2(2-0-4)
3640201	โภชนาการสำหรับเด็ก	2(2-0-4)
3640202	การบริหารทารกและเด็กวัยก่อนเรียน	2(2-0-4)
3640203	การพยาบาลอนามัยแม่และเด็ก	2(2-0-4)
3641201	การพยาบาลฉุกเฉิน	2(2-0-4)
3643201	เคหพยาบาล	2(2-0-4)

ง. กลุ่มวิชาสหศาสตร์ (3 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
0201113	มรดกธรรมชาติและวัฒนธรรม	1(0-201)
0201151	สภาวะแวดล้อมของเรา	3(3-0-6)
0201201	บัณฑิตอุดมคติ 1	3(3-0-6)
0201202	บัณฑิตอุดมคติ 2	3(3-0-6)
0201203	บัณฑิตอุดมคติ 3	3(3-0-6)
0201204	บัณฑิตอุดมคติ 4	3(3-0-6)
0201205	บัณฑิตอุดมคติ 5	3(3-0-6)

ง. กลุ่มวิชาสหศาสตร์ (3 หน่วยกิต) (ต่อ)

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
0201206	บัณฑิตอุดมคติไทย	3(3-0-6)
0201230	มนุษย์กับสันติภาพ	3(3-0-6)
0201232	สหสาขาวิชาพัฒนาชนบท	3(3-0-6)
0201270	การพัฒนาความมั่นคงแห่งชาติ	3(3-0-6)
0201280	การพัฒนากลุ่มทำงานและองค์กร	3(3-0-6)
3300104	อาหารเพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)

จ. กลุ่มภาษาต่างประเทศ (6 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
5500115	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1	3(3-0-6)
5500116	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2	3(3-0-6)

2. หมวดวิชาเฉพาะครู

ก. วิชาครู

(38 และ 41 หน่วยกิต)

รายวิชาบังคับร่วม (27 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2700281	พื้นฐานวิชาชีพรู	2(1-2-3)
2700483	ประสบการณ์วิชาชีพ	6(0-18-0)
2701101	ปฐมนิเทศการศึกษา	2(2-0-4)
2701302	การศึกษากับสังคม	2(2-0-4)
2702103	สถิติการศึกษาขั้นนำ	3(3-0-6)
2702302	การประเมินผลการเรียนการสอน	3(2-2-5)
2702420	ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์	2(2-0-4)
2707102	มูลสารจิตวิทยาพัฒนาการ	2(2-0-4)
2707202	จิตวิทยาการศึกษา	2(2-0-4)
2708201	เทคโนโลยีการศึกษา	2(2-0-4)
2708204	การปฏิบัติการสื่อการสอน	1(0-2-1)

- หมายเหตุ 1. นิสิตคณะครุศาสตร์ทุกท่านจะต้องผ่านวิชา 2707101 จิตวิทยาทั่วไป ก่อนเรียนวิชา 2707102 มูลสารจิตวิทยาพัฒนาการ และ 2707202 จิตวิทยาการศึกษา
2. นิสิตกลุ่มวิชาเทคโนโลยีการศึกษาไม่ต้องเรียนวิชา 2708204 แต่ให้เรียนวิชา 2703320 นิทาน ละคร และหุ่นสำหรับเด็ก (2 หน่วยกิต)

**หมวดวิชาเฉพาะ
วิชาครู สาขามัธยมศึกษา**

รายวิชาบังคับเฉพาะสาขา (8 หน่วยกิต หรือ 11 หน่วยกิต)

รายวิชาบังคับทุกวิชาเอก (5 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2704331	หลักสูตรและการสอนระดับมัธยมศึกษา	3(3-0-6)
2704407	สัมมนาการมัธยมศึกษา	2(2-0-4)

รายวิชาบังคับตามวิชาเอก (3 หน่วยกิต หรือ 6 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2704332	พฤติกรรมกรรมการสอนภาษาไทย	3(2-2-5)
2701480	การอาชีวศึกษา	2(2-0-4)
2701492	ครูกับการพัฒนาชุมชน	2(2-0-4)
2701493	กฎหมายกับการศึกษา	2(2-0-4)
2701494	ประวัติการศึกษาชั้นนำ	2(2-0-4)

รายวิชาเลือก (6 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2701495	ปรัชญาการศึกษาชั้นนำ	2(2-0-4)
2704322	วัสดุอุปกรณ์และห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	2(1-2-3)
2704323	แบบเรียนและบรรณสารระดับมัธยมศึกษา	2(2-0-4)
2704324	การสร้างแบบฝึกเฉพาะวิชาในระดับมัธยมศึกษา	2(2-0-4)
2704325	นาฏการสำหรับครู	2(1-2-3)
2704346	การสอนทักษะภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2704354	สันติศึกษา	2(2-0-4)
2704402	การนิเทศการสอนระดับมัธยมศึกษา	2(2-0-4)
2704403	กิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	2(2-0-4)
2704405	นวัตกรรมการสอนในระดับมัธยมศึกษา	2(2-0-4)
2704406	การมัธยมศึกษา	3(3-0-6)
2705355	โปรแกรมสุขภาพโรงเรียน	2(2-0-4)
2705356	การสอนเพศศึกษา	2(2-0-4)
2706401	การบริหารการศึกษาทั่วไป	2(2-0-4)
2706402	งานธุรการโรงเรียน	2(2-0-4)

รายวิชาเลือก (6 หน่วยกิต) (ต่อ)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2707102	มูลสารจิตวิทยาพัฒนาการ	2(2-0-4)
2707206	จิตวิทยาวัยรุ่น	2(2-0-4)
2707272	กระบวนการกลุ่มสำหรับครู	2(2-0-4)
2707491	การแนะแนวในโรงเรียน	2(2-0-4)
2708242	การสอนแบบโปรแกรม	2(2-0-4)
2709244	ศิลปะในโรงเรียนมัธยม	2(2-0-4)
2709350	โปรแกรมอุตสาหกรรมศิลป์ในโรงเรียน	2(2-0-4)
2709411	สุนทรียศึกษา	2(2-0-4)
2700301	การอุดมศึกษาชั้นนำ	2(2-0-4)
2700302	ครูศึกษา	2(2-0-4)
2711170	การศึกษานอกระบบโรงเรียนชั้นนำ	2(2-0-4)
2701372	วาทวิทยาสำหรับครู	2(1-2-3)
3641201	การพยาบาลฉุกเฉิน	2(1-2-3)

วิชาเลือกสำหรับวิชาเอกเดี่ยวนั้น**2. หมวดวิชาเฉพาะ****ข. วิชาเอก****สาขามัธยมศึกษา****(34 หน่วยกิต)****รายวิชาบังคับ (31 หน่วยกิต)**

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2201353	วรรณกรรมวิจารณ์	3(3-0-6)
2201394	คติชนวิทยา	3(3-0-6)
2701133	ลักษณะภาษาไทยและภาษาอื่นที่เกี่ยวข้อง	3(3-0-6)
2701134	ประมวลวรรณคดีไทย	3(3-0-6)
2701213	ศิลปะภาษาสำหรับครู	2(2-0-4)
2701242	วัฒนธรรมเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี	2(2-0-4)
2701254	บทละครไทยสำหรับครู	2(2-0-4)
2701337	ภาษาศาสตร์สำหรับครู	2(2-0-4)
2701341	พัฒนาการหนังสือเรียนภาษาไทย	3(3-0-6)

รายวิชาบังคับ (31 หน่วยกิต) (ต่อ)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2701342	ศิลปะการเขียนและการแต่งคำประพันธ์	2(2-0-4)
2701372	วาทวิทยาสำหรับครู	2(1-2-3)
2701411	การอ่านและตีความภาษาไทย	2(2-0-4)
2701413	ศิลปะการอ่าน	2(2-0-4)

รายวิชาเลือก (3 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2201252	วิวัฒนาการวรรณกรรมไทย	3(3-0-6)
2201342	พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 5	3(3-0-6)
2201402	ลักษณะภาษาไทย 2	3(3-0-6)
2201482	นวนิยายและเรื่องสั้น	3(3-0-6)
2701377	วรรณกรรมทางการศึกษา	2(2-0-4)

วิชาเอกภาษาไทย**(60 หน่วยกิต)****รายวิชาบังคับ (51 หน่วยกิต)**

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2201252	วิวัฒนาการวรรณกรรมไทย	3(3-0-6)
2201260	วรรณคดีลิลิตนิราศและเพลงยาว	3(3-0-6)
2201274	พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 2	3(3-0-6)
2201320	ภาษาบาลีและสันสกฤตที่สัมพันธ์กับภาษาไทย 1	3(3-0-6)
2201325	ภาษาเขมรที่สัมพันธ์กับภาษาไทย	3(3-0-6)
2201349	คติชนวิทยา	3(3-0-6)
2201402	ลักษณะภาษาไทย 2	3(3-0-6)
2201473	วรรณคดีกรมสมเด็จพระปรมาธิบดีชิโนรส	3(3-0-6)
2701133	ลักษณะภาษาไทยและภาษาอื่นที่เกี่ยวข้อง	3(3-0-6)
2701134	ประมวลวรรณคดีไทย	3(3-0-6)
2701213	ศิลปะภาษาสำหรับครู	2(2-0-4)
2701242	วัฒนธรรมเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี	2(2-0-4)
2701254	บทละครไทยสำหรับครู	2(2-0-4)
2701337	ภาษาศาสตร์สำหรับครู	2(2-0-4)

รายวิชาบังคับ (51 หน่วยกิต) (ต่อ)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2701341	พัฒนาการหนังสือเรียนภาษาไทย	2(2-0-4)
2701342	ศิลปะการเขียนและการแต่งคำประพันธ์ 1	2(2-0-4)
2701372	วาทวิทยาสำหรับครู	2(2-0-4)
2701377	วรรณกรรมทางการศึกษา	2(2-0-4)
2701411	การอ่านและการตีความภาษาไทย	2(2-0-4)
2701413	ศิลปะการอ่าน	2(2-0-4)

รายวิชาเลือก (9 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2201213	ภาษาสื่อสารมวลชน	2(2-0-4)
2201224	อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	3(3-0-6)
2201231	วิวัฒนาการอักษรและอักษรวิธีไทย	2(2-0-4)
2201314	สำนวนภาษาไทย	3(3-0-6)
2201353	วรรณกรรมวิจารณ์	3(3-0-6)
2201363	วรรณคดีพระราชหัตถเลขา	2(2-0-4)
2201366	วรรณคดีคำฉันท์	3(3-0-6)
2201431	ภาษาไทยถิ่น	3(3-0-6)
2201440	การเขียนเรื่องสั้นและนวนิยาย	2(2-0-4)
2201447	สัมมนาเรื่องภาษาไทย	3(3-0-6)
2201460	สัมมนาเรื่องวรรณคดีไทย	3(3-0-6)
2201482	นวนิยายและเรื่องสั้น	3(3-0-6)
2201495	วรรณคดีกับศิลปะแขนงอื่น	3(3-0-6)
2701374	ศิลปะการเขียนและการแต่งประพันธ์	2(2-0-4)
2701375	ศิลปะการพูด	2(2-0-4)
2701412	ทักษะการเขียนแบบสร้างสรรค์	2(2-0-4)

3. หมวดวิชาเลือกเสรี**รายวิชาเลือกเสรีทุกสาขาวิชา (10 หน่วยกิต)**

ยกเว้น สาขามัธยมศึกษา	(เอกเดี่ยว)	10 หน่วยกิต
	(เอกคู่)	5 หน่วยกิต

นิสิตเลือกเรียนรายวิชาในระดับปริญญาตรีที่เปิดสอนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้ทุกภาคการศึกษา

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538)

แบบสอบถามสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต
สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย
ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538)

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ
  - หญิง
  - ชาย
2. อายุ _____ ปี
3. สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา ปีการศึกษา _____
4. สำเร็จการศึกษาในวิชาเอกภาษาไทยในประเภท
  - เอกคู่ โปรตรระบุ _____
  - เอกเดี่ยว
5. ปัจจุบันนี้ท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ศึกษาต่อ (โปรดตอบคำถามในข้อ 6)
  - ประกอบอาชีพทางการศึกษา (โปรดตอบคำถามในข้อ 7)
  - ประกอบอาชีพทางด้านอื่น (โปรดตอบคำถามในข้อ 8)
  - ศึกษาต่อควบคู่ประกอบอาชีพ (โปรดตอบคำถามในข้อ 9)
  - ไม่ได้ศึกษาต่อ (ข้ามไปตอนที่ 2)
6. ในกรณีที่ศึกษาต่อ ท่านอยู่ในสถานะใดในขณะนี้
  - ยังอยู่ระหว่างศึกษา ในสาขา _____ ระดับ _____
สถาบันการศึกษา _____
  - สำเร็จการศึกษาแล้ว วุฒิการศึกษาที่ได้รับ _____
สาขา _____ สถาบันการศึกษา _____
7. กรณีที่ทำงานในอาชีพทางการศึกษา ท่านสอน / ทำงานในระดับใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ก่อนประถมศึกษา (อนุบาลเด็กเล็ก)
  - ประถมศึกษา
  - มัธยมศึกษา
    - ตอนต้น
    - ตอนปลาย
    - สายอาชีพ (ปวช.)

- อุดมศึกษา
  - ระดับอนุปริญญา หรือ ปวส.
  - ระดับปริญญาตรี
  - ระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า
- อื่น ๆ โปรดระบุ _____

8. กรณีที่ไม่ได้ประกอบอาชีพทางการศึกษา

- ประกอบอาชีพอิสระด้วยตนเอง (ระบุงาน) _____
- ทำงานในบริษัทเอกชน ในตำแหน่ง _____
- ทำงานในรัฐวิสาหกิจ ในตำแหน่ง _____
- ทำงานในส่วนราชการ ในตำแหน่ง _____
ระดับ _____
- อื่น ๆ โปรดระบุ _____

9. ศึกษาต่อควบคู่ประกอบอาชีพ

กรณีที่ทำงานในอาชีพทางการศึกษา ท่านสอน / ทำงานในระดับใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ก่อนประถมศึกษา (อนุบาลเด็กเล็ก)
- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษา
  - ตอนต้น
  - ตอนปลาย
  - สายอาชีพ (ปวช.)
- อุดมศึกษา
  - ระดับอนุปริญญา หรือ ปวส.
  - ระดับปริญญาตรี
  - ระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า

- อื่น ๆ โปรดระบุ _____

กรณีที่ทำงานอาชีพอื่นๆ

- ประกอบอาชีพอิสระด้วยตนเอง (ระบุงาน) _____
- ทำงานในบริษัทเอกชน ในตำแหน่ง _____
- ทำงานในรัฐวิสาหกิจ ในตำแหน่ง _____
- ทำงานในส่วนราชการ ในตำแหน่ง _____
ระดับ _____
- อื่น ๆ โปรดระบุ _____

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน

ท่านเห็นว่า หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยได้จัดการเรียนการสอนในหัวข้อต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความเหมาะสม			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. เน้นความรู้เชิงวิชาการในด้าน				
1.1 วรรณคดี				
1.1.1 วรรณคดีมรดก _____	_____	_____	_____	_____
1.1.2 วรรณกรรมปัจจุบัน _____	_____	_____	_____	_____
1.2 ทักษะการใช้ภาษา				
1.2.1 ทักษะการฟัง _____	_____	_____	_____	_____
1.2.2 ทักษะการพูด _____	_____	_____	_____	_____
1.2.3 ทักษะการอ่าน _____	_____	_____	_____	_____
1.2.4 ทักษะการเขียน _____	_____	_____	_____	_____
1.3 ความรู้ด้านหลักภาษา				
1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับระบบเสียง _____	_____	_____	_____	_____
1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับคำ _____	_____	_____	_____	_____
1.3.3 ความรู้เกี่ยวกับประโยค _____	_____	_____	_____	_____
1.3.4 ความรู้เกี่ยวกับคำประพันธ์ _____	_____	_____	_____	_____
1.3.5 ความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์ _____	_____	_____	_____	_____
2. เน้นความรู้วิชาชีพครูในด้าน				
2.1 หลักสูตร _____	_____	_____	_____	_____
2.2 วิธีสอน _____	_____	_____	_____	_____
2.3 การวิเคราะห์แบบเรียน _____	_____	_____	_____	_____
2.4 การวางแผนการสอน _____	_____	_____	_____	_____
2.5 การวัดและประเมินผล _____	_____	_____	_____	_____
3. เน้นการสอนเชิงทักษะสัมพันธ์ _____	_____	_____	_____	_____
4. เน้นการเรียนการสอนทางทฤษฎี _____	_____	_____	_____	_____
5. เน้นการเรียนการสอนในทางการปฏิบัติในระดับ โรงเรียน _____	_____	_____	_____	_____
6. เน้นการฝึกผู้เรียนให้รู้จัก				
6.1 คิดวิเคราะห์ _____	_____	_____	_____	_____
6.2 คิดการณ์ไกล _____	_____	_____	_____	_____

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความเหมาะสม			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
6.3 คิดเชื่อมโยงสัมพันธ์กับความเป็นจริงของสังคม _____				
6.4 คิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ _____				
7. เน้นการฝึกให้ผู้เรียนมองประเด็นอย่างรอบด้าน _____				
8. เน้นการเรียนการสอนให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง _____				
9. เน้นการวางพื้นฐานความเป็นนักวิจัย _____				
10. เน้นทักษะในการเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ _____				
11. เน้นทักษะการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่ _____				
12. เน้นส่งเสริมปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกัน _____				
13. เน้นการเรียนการสอนที่สร้างเสริมความรักและศรัทธาระหว่างครูกับลูกศิษย์ _____				
14. เน้นการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาติ และภูมิปัญญาสากล _____				
15. เน้นการส่งเสริมคุณธรรม วัฒนธรรม และค่านิยมที่เป็นผลให้ผู้เรียนดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข _____				
16. เน้นการรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ _____				
17. อื่น ๆ ระบุ _____				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538)
สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทย

ท่านเห็นว่า มีปัญหาของหลักสูตรในหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ปัญหาของหลักสูตร	ระดับปัญหา			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. ด้านเนื้อหา				
1.1 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป _____				
1.2 ความล้าสมัยของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป _____				
1.3 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาครุ _____				
1.4 ความล้าสมัยของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาครุ _____				

ปัญหาของหลักสูตร	ระดับปัญหา			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1.5 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชา ภาษาไทย _____	_____	_____	_____	_____
1.6 ความล้าสมัยของเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหมวดวิชา ภาษาไทย _____	_____	_____	_____	_____
1.7 เนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอในการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน _____	_____	_____	_____	_____
1.8 เนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอในการนำไปประกอบ อาชีพหรือศึกษาต่อ _____	_____	_____	_____	_____
1.9 อื่น ๆ โปรดระบุ _____	_____	_____	_____	_____
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน				
ก. กิจกรรม				
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	_____	_____	_____	_____
2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย _____	_____	_____	_____	_____
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง _____	_____	_____	_____	_____
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นการคิดวิเคราะห์	_____	_____	_____	_____
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เน้นทักษะการ ดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่ _____	_____	_____	_____	_____
2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกัน _____	_____	_____	_____	_____
2.7 อื่น ๆ โปรดระบุ _____	_____	_____	_____	_____
ข. สื่อ				
2.8 สื่อการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหา _____	_____	_____	_____	_____
2.9 สื่อการสอนไม่ชัดเจนหรือมีขนาดไม่เหมาะสม _____	_____	_____	_____	_____
2.10 สื่อการสอนไม่หลากหลาย _____	_____	_____	_____	_____
2.11 สื่อการสอนล้าสมัย _____	_____	_____	_____	_____
2.12 สื่อการสอนไม่เพียงพอ _____	_____	_____	_____	_____
2.13 อื่น ๆ โปรดระบุ _____	_____	_____	_____	_____

ปัญหาของหลักสูตร	ระดับปัญหา			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ค. การประเมินผล				
2.14 ไม่มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน _____	_____	_____	_____	_____
2.15 ไม่มีการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง _____	_____	_____	_____	_____
2.16 ข้อสอบไม่ได้ประเมินตรงกับสิ่งที่สอน _____	_____	_____	_____	_____
2.17 ข้อสอบยาก _____	_____	_____	_____	_____
2.18 ตรวจสอบและแจ้งผลการประเมินล่าช้า _____	_____	_____	_____	_____
2.19 ไม่ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย _____	_____	_____	_____	_____
2.20 อื่น ๆ โปรดระบุ _____	_____	_____	_____	_____

ปัญหาของหลักสูตร	ระดับปัญหา			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
3. ด้านผู้สอน				
3.1 ไม่มีการเตรียมการสอน _____	_____	_____	_____	_____
3.2 เข้าสอนไม่ตรงเวลา _____	_____	_____	_____	_____
3.3 ไม่มีการแนะนำรายวิชาและบอกข้อตกลงเบื้องต้น ให้นักลิตทราบก่อนเริ่มสอน _____	_____	_____	_____	_____
3.4 สอนเนื้อหาที่ล้าสมัยและไม่ถูกต้อง _____	_____	_____	_____	_____
3.5 สอนด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียว _____	_____	_____	_____	_____
3.6 ไม่มีเอกสารประกอบการเรียนการสอน _____	_____	_____	_____	_____
3.7 สอนเน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ _____	_____	_____	_____	_____
3.8 ไม่เปิดโอกาสให้นักลิตซักถามหรือแสดง ความคิดเห็น _____	_____	_____	_____	_____
3.9 พูดเสียงดังหรือเบาเกินไป _____	_____	_____	_____	_____
3.10 ไม่ติดตามงานและไม่บอกข้อแก้ไขให้นักลิตทราบ	_____	_____	_____	_____
3.11 อื่น ๆ โปรดระบุ _____	_____	_____	_____	_____
4. ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน				
4.1 บรรยากาศในห้องเรียนไร้ชีวิตชีวา น่าเบื่อ _____	_____	_____	_____	_____
4.2 บรรยากาศในห้องเรียนตึงเครียด _____	_____	_____	_____	_____
4.3 ห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ _____	_____	_____	_____	_____
4.4 อากาศในห้องเรียนร้อนหรือหนาวเกินไป _____	_____	_____	_____	_____
4.5 ขนาดของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักลิต	_____	_____	_____	_____
5. ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ/				

ปัญหาของหลักสูตร	ระดับปัญหา			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ทางการศึกษา				
5.1 ความรู้ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปน้อยเกินไป__				
5.2 ความรู้ในหมวดวิชาครุน้อยเกินไป _____				
5.3 ความรู้ในหมวดวิชาเอก (วิชาภาษาไทย) น้อยเกินไป _____				
5.4 อื่น ๆ โปรดระบุ _____				

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเนื้อหาวิชาและทักษะทางภาษาไทยไปใช้

4.1 การนำความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยไปใช้

ท่านเห็นว่า ความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ท่านได้รับจากการเรียนการสอนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

เนื้อหาวิชา	ระดับการนำไปใช้			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. ความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีมรดกและวรรณกรรมปัจจุบัน				
1.1 วิวัฒนาการ ประวัติความเป็นมา _____	_____	_____	_____	_____
1.2 เนื้อเรื่อง _____	_____	_____	_____	_____
1.3 รูปแบบการประพันธ์ _____	_____	_____	_____	_____
1.4 ประวัติผู้แต่ง _____	_____	_____	_____	_____
1.5 ข้อคิด มโนทัศน์ _____	_____	_____	_____	_____
1.6 คุณค่าทางวรรณศิลป์ _____	_____	_____	_____	_____
1.7 ความรู้สึกนึกคิดและวิถีชีวิตผู้คนในแต่ละสมัย _____	_____	_____	_____	_____
2. ความรู้เกี่ยวกับระบบเสียง _____	_____	_____	_____	_____
3. ความรู้เกี่ยวกับคำ _____	_____	_____	_____	_____
4. ความรู้เกี่ยวกับประโยค _____	_____	_____	_____	_____
5. ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและโครงสร้างภาษาไทย _____	_____	_____	_____	_____
6. ความรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่น _____	_____	_____	_____	_____
7. ความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศในภาษาไทย _____	_____	_____	_____	_____
8. ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม ศาสนา ศิลปะ ประเพณีและ วัฒนธรรมไทย _____	_____	_____	_____	_____
9. ความรู้เกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์ _____	_____	_____	_____	_____
10. ความรู้เกี่ยวกับการถอดคำประพันธ์ _____	_____	_____	_____	_____
11. ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ภาษิต _____	_____	_____	_____	_____
12. ความรู้เกี่ยวกับคำราชาศัพท์ _____	_____	_____	_____	_____
13. ความรู้ด้านหลักสูตร _____	_____	_____	_____	_____
14. ความรู้ด้านวิธีสอน _____	_____	_____	_____	_____
15. ความรู้ด้านการวิเคราะห์หนังสือเรียน _____	_____	_____	_____	_____
16. ความรู้ด้านการวางแผนการสอน _____	_____	_____	_____	_____
17. ความรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน _____	_____	_____	_____	_____
18. ความรู้ด้านการวัดและประเมินผล _____	_____	_____	_____	_____
19. ความรู้ด้านการวัดและประเมินผล _____	_____	_____	_____	_____
20. อื่น ๆ โปรดระบุ _____	_____	_____	_____	_____

4.2 การนำทักษะภาษาไทยไปใช้

ท่านเห็นว่า ทักษะภาษาไทยที่ท่านได้รับจากการเรียนการสอนตามหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

เนื้อหาวิชา	ระดับการนำไปใช้			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. ทักษะการฟัง				
1.1 การฟังการสนทนาในชีวิตประจำวัน _____	_____	_____	_____	_____
1.2 การฟังการสนทนาเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ _____	_____	_____	_____	_____
1.3 การรับคำสั่ง/ปฏิบัติตามคำสั่ง _____	_____	_____	_____	_____
1.4 การฟังคำบรรยาย/แถลงการณ์ ประกาศ _____	_____	_____	_____	_____
1.5 การจดบันทึกข้อความจากการฟัง _____	_____	_____	_____	_____
1.6 การจดยางงานการประชุม _____	_____	_____	_____	_____
1.7 การฟังวิทยุ/ข่าวสารต่าง ๆ _____	_____	_____	_____	_____
1.8 การฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ _____	_____	_____	_____	_____
1.9 การจับประเด็นสำคัญจากการฟัง _____	_____	_____	_____	_____
1.10 การมีมารยาทในการฟัง _____	_____	_____	_____	_____
1.11 อื่น ๆ โปรดระบุ _____	_____	_____	_____	_____
2. ทักษะการพูด				
2.1 การสนทนาในชีวิตประจำวัน _____	_____	_____	_____	_____
2.2 การพูดวิพากษ์วิจารณ์ _____	_____	_____	_____	_____
2.3 การติดต่อการทำงาน กิจธุระ _____	_____	_____	_____	_____
2.4 การอธิบาย ชี้แจง _____	_____	_____	_____	_____
2.5 การบรรยาย _____	_____	_____	_____	_____
2.6 การแนะนำตนเอง/ผู้อื่น _____	_____	_____	_____	_____
2.7 การสัมภาษณ์ _____	_____	_____	_____	_____
2.8 การกล่าวรายงาน _____	_____	_____	_____	_____
2.9 การกล่าวทักทาย _____	_____	_____	_____	_____
2.10 การกล่าวคำอำลา _____	_____	_____	_____	_____
2.11 การกล่าวต้อนรับ _____	_____	_____	_____	_____
2.12 การกล่าวอวยพร _____	_____	_____	_____	_____
2.13 การกล่าวขอบคุณ เสียใจ แสดงความยินดี _____	_____	_____	_____	_____
2.14 การพูดสนับสนุนหรือคัดค้าน _____	_____	_____	_____	_____
2.15 การแสดงความคิดเห็น _____	_____	_____	_____	_____
2.16 การอภิปราย _____	_____	_____	_____	_____
2.17 การกล่าวสรุปความ _____	_____	_____	_____	_____

เนื้อหาวิชา	ระดับการนำไปใช้			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
2.18 การใช้ถ้อยคำถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ _____	_____	_____	_____	_____
2.19 การโต้วาที่ _____	_____	_____	_____	_____
2.20 การโน้มน้าว จูงใจ _____	_____	_____	_____	_____
2.21 การขอ/เสนอความช่วยเหลือ _____	_____	_____	_____	_____
2.22 การขอ/เสนอคำแนะนำ _____	_____	_____	_____	_____
2.23 อื่น ๆ โปรดระบุ _____	_____	_____	_____	_____
3. ทักษะการอ่าน				
3.1 การอ่านตำรา _____	_____	_____	_____	_____
3.2 การอ่านบทความ _____	_____	_____	_____	_____
3.3 การอ่านข่าวต่างๆ _____	_____	_____	_____	_____
3.4 การอ่านหนังสือประเภทต่างๆ _____	_____	_____	_____	_____
3.5 การอ่านข้อความ _____	_____	_____	_____	_____
3.6 การอ่านประกาศ _____	_____	_____	_____	_____
3.7 การอ่านโฆษณา _____	_____	_____	_____	_____
3.8 การอ่านบทละคร _____	_____	_____	_____	_____
3.9 การอ่านวารสาร _____	_____	_____	_____	_____
3.10 การอ่านวรรณคดี _____	_____	_____	_____	_____
3.11 การอ่านวรรณกรรม _____	_____	_____	_____	_____
3.12 การอ่านร้อยกรอง _____	_____	_____	_____	_____
3.13 การอ่านในใจ _____	_____	_____	_____	_____
3.14 การอ่านออกเสียง _____	_____	_____	_____	_____
3.15 การอ่านทำนองเสนาะ _____	_____	_____	_____	_____
3.16 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ _____	_____	_____	_____	_____
3.17 การพิจารณาหนังสือ _____	_____	_____	_____	_____
3.18 การขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงปฏิพากย์ _____	_____	_____	_____	_____
3.19 อื่น ๆ โปรดระบุ _____	_____	_____	_____	_____
4. ทักษะการเขียน				
4.1 การเขียนเล่าเรื่อง _____	_____	_____	_____	_____
4.2 การเขียนอธิบาย _____	_____	_____	_____	_____
4.3 การเขียนแสดงความคิดเห็น แนะนำ _____	_____	_____	_____	_____
4.4 การเขียนประกาศ _____	_____	_____	_____	_____
4.5 การเขียนวิจารณ์ _____	_____	_____	_____	_____
4.6 การเขียนบันทึก _____	_____	_____	_____	_____
4.7 การเขียนรายงาน _____	_____	_____	_____	_____

เนื้อหาวิชา	ระดับการนำไปใช้			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
4.8 การเขียนจดหมาย _____	_____	_____	_____	_____
4.9 การเขียนสะกดคำ _____	_____	_____	_____	_____
4.10 การแต่งคำประพันธ์ _____	_____	_____	_____	_____
4.11 การถอดความ _____	_____	_____	_____	_____
4.12 การคัดลอกข้อความ _____	_____	_____	_____	_____
4.13 การเขียนบทความ _____	_____	_____	_____	_____
4.14 การเขียนสรุป _____	_____	_____	_____	_____
4.15 การเขียนความเรียง _____	_____	_____	_____	_____
4.16 การเขียนเรื่องสั้น _____	_____	_____	_____	_____
4.17 การเขียนบทละคร _____	_____	_____	_____	_____
4.18 การเขียนเชิงสร้างสรรค์ _____	_____	_____	_____	_____
4.19 การเขียนโฆษณา จูงใจ ปลุกใจ _____	_____	_____	_____	_____
4.20 อื่น ๆ โปรดระบุ _____	_____	_____	_____	_____

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของตนเองที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรครุศาสตร์
บัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538)

ท่านเห็นว่า หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาไทยช่วยให้ท่านมี
คุณลักษณะของตนเองในลักษณะต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

คุณลักษณะ	ระดับความเห็นด้วย			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. มีความรู้ความสามารถทางภาษาไทย _____	_____	_____	_____	_____
2. มีทักษะในการฟังภาษาไทย _____	_____	_____	_____	_____
3. มีทักษะในการพูดภาษาไทย _____	_____	_____	_____	_____
4. มีทักษะในการอ่านภาษาไทย _____	_____	_____	_____	_____
5. มีทักษะในการเขียนภาษาไทย _____	_____	_____	_____	_____
6. มีความรู้ทางวิชาชีพครู _____	_____	_____	_____	_____
7. มีทักษะทางวิชาชีพครู _____	_____	_____	_____	_____
8. ได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพในการเป็นครู _____	_____	_____	_____	_____
9. มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษากว้างไกล _____	_____	_____	_____	_____
10. มีความรู้ความสามารถทางคอมพิวเตอร์ _____	_____	_____	_____	_____
11. มีความเข้าใจสังคมและมองเห็นความสัมพันธ์ของ การศึกษากับสังคม _____	_____	_____	_____	_____

คุณลักษณะ	ระดับความเห็นด้วย			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
12. มีคุณธรรม จริยธรรม _____	_____	_____	_____	_____
13. มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู _____	_____	_____	_____	_____
14. มีนิสัยใฝ่รู้ _____	_____	_____	_____	_____
15. มีความสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง _____	_____	_____	_____	_____
16. มีความลึกซึ้งในการวิเคราะห์วิจารณ์ _____	_____	_____	_____	_____
17. มีความสามารถในการทำวิจัย _____	_____	_____	_____	_____
18. อื่น ๆ โปรดระบุ _____	_____	_____	_____	_____

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

โปรดให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

1. ด้านเนื้อหา.....
.....
.....
2. การเรียนการสอน .....
.....
.....
3. การวัดและการประเมินผล .....
.....
.....
4. การฝึกปฏิบัติงาน .....
.....
.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลพร บัณฑิตยานนท์
อาจารย์ ดร.วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า